

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 57

Dijous, 14 de juny de 2001

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 37, segona i darrera reunió

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre el desenvolupament de l'autonomia aranesa (tram. 300-00138/06) (p. 3)

Interpellació

al Consell Executiu sobre política universitària, especialment pel que fa a l'estabilització i la promoció del professorat i el finançament universitari (tram. 300-00302/06) (p. 7)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les malalties que afecten especialment les dones (tram. 302-00133/06) (p. 11)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció industrial de Catalunya (tram. 302-00134/06) (p. 14)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la dinamització del sector pesquer a Catalunya (tram. 302-00135/06) (p. 19)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre sanitat (tram. 302-00136/06) (p. 25)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política lingüística (tram. 302-00137/06) (p. 30)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de seguretat (tram. 302-00138/06) (p. 34)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de vellesa (tram. 302-00139/06) (p. 39)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del patrimoni immoble (tram. 302-00140/06) (p. 44)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política pesquera, especialment pel que fa a la sobreexplotació de recursos (tram. 302-00141/06) (p. 48)

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció sanitària de les dones
(tram. 302-00142/06) (p. 53)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de salut pública, especialment
pel que fa a l'ús de l'amiant (tram. 302-00143/06) (p. 57)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 37.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de l'autonomia aranesa (tram. 300-00138/06)

El punt 14 de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de l'autonomia aranesa; la presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'exposa l'illustre diputat senyor Francesc Xavier Boya.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, senhores diputades, voleria començar era mia intervenció saludant era presència en aquest Plen deth Parlament deth Magnífic Sindic d'Aran, senhor Carles Barrera, e deth senhor Joan Riu, còsso deth Ajuntament de Vielha.

Eth dia 17 de junh se compliran dètz ans dera reinstauración deth Conselh Generau d'Aran. Ei, sense cap dubte, ua hita istorica qu'a permetut as aranesi reprèner eth hui dera sua istòria e convertir, cèrtament, eth 17 de junh en ua data de referència.

Aguesta interpellación, qu'aué vam a substanciar en aguesta camara, ei, senhora conselheira, senyors deputats, ua faïçon de portar ad aquest Plen deth Parlament de Catalonha ua data qu'es aranesi rebrembaram amassa damb aqueres autes dates qu'ath long dera istòria an vertebrat –e valgue era redundància– era nòsta istòria coma poble.

Ua istòria que s'inicie damb eth Tractat d'Emparança; seguís tamb era consulta publica hèta en 1313, pera quau es aranesi decidissen majoritàriament quedar estacats e apertier ara Corona catalanoaragonesa, e era posteriora signatura dera nòsta carta magna, era Querimonia, qu'es aranesi signèrem tamb Jaume II, un document qu'a servit tà mantier pendent cinc cents ans es privilèges d'aguesta val pirinenca.

Ua istòria d'ues institucions que van cent ans mes enlà que Felip V abolisse es institucions catalanes, e que non ei qu'enquía 1834 qu'era reina regenta, Maria Cristina, incorpore Aran ath Corregiment de Tàlarn, acabant atau –com diguec– damb tota ua tradicion seculara de drets e institucions deth poble aranes.

Es aranesi expliquèren, heren a comprèner as redactors deth Estatut de Sau qu'aguest Estatut non podie deishar

de costat es institucions araneses. E eth Estatut recuelh ena sua disposicion addicionau prumèra eth hèt diferenciau aranes. Tot seguit, en an 1980, un autentic moviment civic, constituït alavetz coma moviment vesinau, hec era proclama deth Conselh Provisionau d'Aran; un hèt qu'ei refrendat peth president Tarra-dellas e que, cèrtament, daurie era pòrta ara esperança des aranesi tà que Catalonha reconeíshe es sues institucions.

Totun, malerosament, an de passar dètz longui ans tà qu'eth Govèrn de Catalonha pòrte ad aquest Parlament un projècte de lei definitiu que dongue marc ad aguesta reconeishença institucionau e que, per miei dera lei 16/1990, se reconeíshe era especificitat aranesa e eth sòn regim especiau.

Des deth Grop que representi en aguesta camara, PSC - Ciutadans peth Canvi, tanben coma aranes, aué èra emocion e era satisfaccion de portar tad aguesta un reconeishement, perquè voleria qu'aguesta interpellación siguesse entenuda en aquest context, e un reconeishement ad aqueres persones que, tot soent, tanben des deth anonimat ajudèren en aqueri dètz longui ans dera nòsta istòria a hèr possible aquest reconeishement dera nòsta identitat coma poble.

E voleria hèr –è dit en nòm deth nòste Grop, mès pensi que tanben en nòm de toti es aranesi– reconeishement ad aqueri..., ena persona d'aqueri deputats que segurament, de forma única en aquest Parlament formèren part d'aqueth intergrop parlamentari que portec entà deuant es negociacions, tamb era abiletat, reconeishuda per toti, deth senhor Max Canher, e que hèc possible aqueth acòrd de totes es fòrces politiquas catalanes tà qu'aquera lei marc deth nòste desenvolupament autonomic siguesse possible. Per tant, e des d'aguesta tribuna, en aquest moment tant important dera nòsta istòria vage eth nòste reconeishement ad aqueres persones.

Avui, senyora consellera, tanmateix, estem amb la intenció de fer una avaluació en aquest Parlament d'aquest procés de desenvolupament autonòmic. Jo m'he referit als deu anys que van transcórrer sense que el nostre país pogués gaudir d'aquesta llei marc. Jo penso que en aquest moment hem de valorar aquest procés, diguem-ne, marcat per unes certes irregularitats; tanmateix –i parlo d'irregularitats en el ritme del procés del traspàs de competències–, jo crec que des de l'any 1997 hi ha un ritme àlgid de traspàs de competències. Per tant, jo crec que en aquest moment no hauríem, potser, de parlar tant com nosaltres vam fer en anteriors interpellacions d'alguns diputats que m'han precedit en el càrrec i també han abordat aquesta qüestió, sinó que segurament hauríem de fer, de valorar i d'impulsar a partir d'aquest moment la part qualitativa d'aquestes competències.

Crec que és molt important per a les institucions de Catalunya i per a les institucions araneses que aquest procés doni a les nostres administracions, a les nostres institucions, la capacitat de fer el que de fet ha de ser l'objectiu de tota administració, és a dir, servir amb eficàcia els seus administrats, els ciutadans i la societat que la sustenta. Aquest fet avui té certament difi-

cultats afegides perquè –i ho dic amb tots els matisos positius de la paraula– estem immersos a l'Aran en una autèntica aventura, una aventura que certament és altament apassionant, però una aventura política de fer possible una autonomia d'un país amb 7.000 persones. I això certament és un procés que té moltes complexitats. Però jo crec que la necessitat imperiosa que aquesta aventura surti bé, tant per als aranesos com per als catalans, és un fet que no té només una importància local, sinó que té també una importància per a un poble com l'occità, que en aquest moment està en una situació molt crítica, lluitant per conservar el poc que els queda de la seva llengua i de la seva cultura, i, per tant, sense cap dubte l'Aran és avui referència segurament dels occitans i de molts altres pobles d'Europa que veuen en el fet aranès la possibilitat de reeixida de les seves aspiracions identitàries i nacionals.

Per tant, jo apuntaria aquesta qüestió i potser també una altra, que és l'ambició d'aquesta Generalitat descentralitzada, d'una administració que té, també..., que vol tenir o que aspira a tenir aquell principi que marca la Carta europea i que parla de la subsidiarietat, una Generalitat que vol ser propera als ciutadans. El fet aranès pot ser realment un exemple de com es produeix aquesta descentralització, de com el poder polític i administratiu arriba, doncs, justament allà on pot ser millor administrat, és a dir, a prop de la gent.

I tot això crec que ho hem de fer en un procés que tingui transparència, que estigui dotat d'altres quotes de democràcia, i que, per tant, en això, el Parlament de Catalunya crec que té una missió molt important per estar al costat dels aranesos, de les seves institucions, i, per tant, aquesta interpellació i la moció subsegüent pot ser un bon motiu de ratificació d'aquesta autonomia, d'aquests drets i d'aquest procés de traspàs de competències.

Per tant, senyora consellera, crec que avui és oportú que, en compliment també d'algunes de les resolucions i mocions que s'han vist en aquest Parlament de Catalunya, vostè informi la cambra, ens doni puntual coneixement de quin és en aquest moment el procés de traspàs de competències vers el Conselh Generau, quin és el contingut polític d'aquestes competències i també quina és la valoració, diguem-ne, en termes econòmics per fer possible que el Govern de l'Aran desenvolupi amb plenitud i amb eficàcia aquestes competències. És, com he dit, una interpellació que té un caràcter també de celebració i, per tant, així voldria que fos entès pel conjunt dels diputats i diputades d'aquesta cambra.

Gràcies, senyors diputats, senyores diputades, senyora consellera, senyor president.

El president

Abans de donar la paraula a la consellera, sí que m'agradaria saludar institucionalment el síndic del Consell General de la Vall d'Aran, que està de debò a casa seva. Moltes gràcies.

Té la paraula l'honorable consellera.

La consellera de Governació i Relacions Institucionals (Sra. Núria de Gispert i Català)

Molt honorable president del Parlament, senyores diputades, senyors diputats, també la salutació més cordial al síndic de la Val d'Aran, que avui ens honora amb la seva presència i que comparteix i compartirà amb nosaltres la celebració d'aquests més de deu anys d'autonomia de la Vall d'Aran.

Com sabran, recollint la voluntat dels aranesos i per tal de reconèixer expressament la seva antiga tradició política i cultural, l'Estatut d'autonomia de Catalunya va establir en la disposició addicional primera, com ja ha dit anteriorment el senyor diputat, que seran reconegudes i actualitzades les peculiaritats històriques de l'organització administrativa interna de la Vall d'Aran. En compliment d'aquest mandat contingut a l'Estatut, el Govern de la Generalitat va impulsar –i aquest Parlament de Catalunya va aprovar– la Llei 16/90, del 13 de juliol, sobre el règim especial de la Val d'Aran; restablir i actualitzar l'organització administrativa pròpia d'aquesta entitat territorial vinculada per la seva situació geogràfica, per la llengua i per la cultura a terres gascones, unida lliurement al Principat de Catalunya des d'èpoques molt reculades en el temps, tal com ja s'esmenta a l'exposició de motius de la Llei.

A més de restablir i actualitzar l'organització administrativa pròpia dels aranesos, tot disposant que el govern i l'administració d'Aran corresponen al Conselh Generau, aquesta norma va obrir el camí dels traspassos des de l'Administració de la Generalitat cap a aquesta nova institució; i va crear-se la Comissió Govern de la Generalitat - Conselh Generau de la Val d'Aran amb l'encàrrec exprés de determinar l'atribució i la transferència de competències i de valorar-ne la dotació econòmica corresponent.

El senyor diputat ha parlat de celebració i de valoració quantitativa i qualitativa. Jo crec que realment avui és un bon moment per fer un balanç, un balanç de quin ha estat el grau d'autonomia assolit per la Val d'Aran. Aquest grau d'autonomia va començar, ja, amb la mateixa Llei; la mateixa Llei 16/90 estableix al seu article 20.2 que el Consell General té competència plena en tot allò que fa referència al foment i l'ensenyament de l'aranès i de la seva cultura, d'acord amb les normes de caràcter general vigents a tot Catalunya en el camp de la política lingüística i educativa.

Va ser, però, el novembre del 92 que va tenir lloc per primera vegada l'aprovació d'una proposta de transferència de competències. En aquella ocasió es va aprovar un traspàs de competències en matèria de patrimoni cultural, de restauració i conservació d'immobles d'interès històric i artístic, la gestió dels museus, biblioteques i arxius, concretat en aquell moment en el museu comarcal de la Val d'Aran. Es van aprovar, també, propostes de traspassos en matèria de promoció i difusió cultural, subvencions a ajuntaments, entitats privades i particulars per a la realització d'activitats culturals o per invertir en equipaments culturals, i en matèria de política lingüística, com era la gestió del Centre de Normalització Lingüística de la Val d'Aran, que tant ha treballat aquests anys en la promoció i normalització de l'aranès.

Des d'aquella data, des de l'any 92, s'han tingut onze reunions, onze reunions amb els seus corresponents traspassos: aquesta primera l'any 92, una segona l'any 94, 4 l'any 97, 3 l'any 99 i 4 l'any 2000. Jo crec que ja només dient aquestes xifres es veu la qualitat i la quantitat que en matèria de traspassos ha tingut ja assumit en aquest moment l'autonomia aranesa. Des d'aleshores, la Comissió de Govern de la Generalitat - Consell General de la Val d'Aran s'ha reunit onze vegades. Totes aquestes reunions s'han celebrat unes vegades a Barcelona i en altres ocasions a la Val d'Aran, i han servit per avançar en els treballs de preparació, d'una banda, dels traspassos o d'aprovació de determinades propostes de traspassos de competències i serveis de la Generalitat al Consell General.

Cal tenir en compte que el punt 3 de l'article 20 de l'esmentada Llei disposa que la Generalitat ha de cedir al Consell General competències i serveis, almenys sobre una llista determinada de matèries que comprèn des d'ensenyament, cultura, sanitat, serveis socials fins a agricultura, ramaderia, pesca, etcètera; però estableix «almenys», la qual cosa vol dir que no és una llista tancada, sinó una llista oberta.

Al llarg d'aquests deu anys i mig de vigència de la Llei sobre el règim especial de la Val d'Aran s'han acordat traspassos en les matèries següents: en primer lloc, en matèria de política lingüística, promoció, difusió cultural i patrimoni cultural sobre la qual ja m'he referit abans. Segon, l'any 94 es van transferir al Consell General els serveis de salvament i extinció d'incendis que fins aleshores gestionava la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis de Catalunya. L'acord incloïa traspassos de personal així com el parc de bombers de Vielha. Tercer, per mitjà de decrets publicats els anys 97 i 99 es van transferir la gestió i l'ordenació en matèria de pesca fluvial, l'expedició de llicències, la vigilància i les denúncies relatives a la caça i a la pesca, les actuacions en matèria de protecció forestal i protecció d'animals, la vigilància i les sancions amb relació a la circulació motoritzada en el medi natural, les actuacions sobre restauració hidrologicoforestal, la promoció de l'artesanía alimentària, la realització d'actuacions en matèria de prevencions d'incendis forestals; i, el juliol de l'any passat, just l'any 2000, es van transferir també al Consell General totes les funcions que realitzava l'oficina comarcal del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, inclosos mitjans personals i materials.

Pel que fa al medi ambient, el mes d'octubre del 2000, es van aprovar propostes de traspàs dels serveis i funcions relatius a educació ambiental, a la millora de boscos, a noves matèries sobre protecció de la fauna, a la gestió integral de la fauna, conservació i recuperació d'ecosistemes aquàtics, i la gestió i administració dels espais del Pla d'espais d'interès natural i altres espais protegits no inclosos dins del Parc Nacional de Sant Maurici i Aigües Tortes.

L'any 97, pel que fa a temes de joventut, es van transferir les competències amb relació a les funcions executives en matèria d'instal·lacions juvenils, la gestió de l'oficina de serveis a la joventut i la gestió dels albergs de joventut de Salardú i Les.

Entre els anys 97 i 2000 s'han transferit en matèria turística les competències en matèria de promoció turís-

tica en la seva més àmplia acceptió: competències en matèria d'inspecció i de procediment d'establiments i serveis turístics, així com l'exercici de la potestat sancionadora fins a 1 milió de pessetes.

Traspassos en matèria de prestació de serveis socials, d'atenció primària i d'atenció a la gent gran van tenir lloc l'any 97. I l'any 99 van haver-hi traspassos en matèria de serveis interiors de viatgers per carretera i d'instal·lació, manteniment i conservació de les marquesines d'espera.

L'any 99 van haver-hi traspassos en matèria d'ensenyament: competències i serveis relatius a l'elaboració i a la producció de llibres de text i material didàctic en llengua aranesa, la formació permanent del professorat en llengua i cultura aranesa i tot el que fa referència a activitats d'implantació de la reforma educativa i desenvolupament de la llengua aranesa.

També hi han hagut..., el 5 de desembre del 2000, va ser en l'última reunió de la Comissió del Govern Generalitat - Consell General de la Vall d'Aran que es van transferir competències en matèria de sanitat.

Fins aquí la feina feta, feina que s'ha fet durant vuit anys perquè va iniciar-se en el segon any després de l'aprovació de la Llei. Quantitativament ha estat i s'ha assolit unes quotes d'autogovern importants, però també pel seu contingut ha estat una feina ben feta des del punt de vista qualitatiu. Tota aquesta relació històrica de traspassos han estat aprovats per decret i tenen ja, en aquest moment, la seva vigència sobre el règim especial de la Val d'Aran. En iniciar aquesta sisena legislatura, i com a conseqüència de la creació i de la reorganització de determinats departaments de l'Administració de la Generalitat, el Departament de Governació va assumir, entre altres noves competències, la de mantenir les relacions de caràcter polític i administratiu entre el Consell General d'Aran i la Generalitat de Catalunya. Des del començament mateix de l'actual legislatura, el que fins ara va ser conseller de Governació va mostrar un gran interès a impulsar aquestes relacions i va donar compliment en aquest sentit a tot el que feia referència a la Llei de la Vall d'Aran.

La manifestació de voluntat expressada pel conseller, i que jo personalment subscriu, es va materialitzar, concretament, ja, en una primera reunió el 14 de juliol del 2000, que va tenir lloc a Barcelona. I en aquella reunió ja es van aprovar dues propostes de transferència a les quals ja m'hi he referit amb anterioritat: propostes de transferència en matèria d'agricultura i en matèria de turisme. Va haver-hi una segona sessió el 18 d'octubre i una tercera el 5 de desembre. Sobre el contingut de tots aquests traspassos ja m'hi he referit.

Vull subratllar, d'altra banda, l'aprovació per part del Govern el passat de març d'un acord pel qual s'autoritza la signatura d'un conveni de col·laboració entre el Departament de Justícia i el Consell General del Poder Judicial i el Consell General de l'Aran a fi de promoure l'estudi científic i la divulgació de les institucions jurídiques araneses, sobre el qual ja m'hi referiré en la meua segona intervenció.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora consellera. El senyor diputat pot replicar.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, senyora consellera, per la resposta. Senyors diputats, senyores diputades..., jo li agraeixo l'extensa llista que ens ha portat a la cambra amb totes les competències. El que passa és que he trobat a faltar, potser, en tot aquest llistat que ens hagués parlat, també, de les quantitats que han estat assignades amb aquest..., suposo que ho farà. (*Veus de fons.*) Molt bé, l'escoltarem amb atenció perquè crec que això és molt important: saber exactament amb quines quantitats econòmiques el Consell General pot afrontar tot aquest seguit de transferències que vostè ens ha plantejat avui aquí.

Jo crec, de totes maneres, senyora consellera, que certament la qüestió qualitativa en aquest moment –ho crec– és extraordinàriament important, i li diré perquè: perquè els deu anys que arriben en aquest moment seran els deu anys de consolidació d'aquestes institucions.

Nosaltres hem sentit en discursos de les autoritats de l'Aran, però també vam tenir l'oportunitat l'any passat de sentir el discurs del dia 17 de juny, el senyor Artur Mas quan ens va remetre a l'aprovació i a la consolidació del nou finançament autonòmic, perquè el Consell General, tal com demanaven les seves autoritats, pogués rebre millors dotacions econòmiques que les que fins a aquest moment té per tot aquest seguit de traspàs de competències.

Crec que en aquest moment és l'assignatura pendent, senyora consellera; segurament si en aquest moment haguéssim de refer aquesta Llei d'Aran –i segurament n'haurem de parlar en aquesta cambra en més d'una ocasió–, nosaltres hauríem optat per un altre model que tingués molt menys complexitat de la que té actualment. Vostè se n'haurà adonat que en tot aquest llistat de competències traspassades hi ha una certa complexitat, i jo diria, també, dificultat d'entendre per al ciutadà quines són, en definitiva, les competències traspassades al Consell i aquelles que encara avui queden en mans de l'Administració de la Generalitat; i, per tant, certament que la transparència del procés –que crec que és molt important perquè els ciutadans puguin entendre exactament quin és el nivell, el grau de relació de les dues administracions– pugui tenir aquella edificabilitat de la qual parlàvem abans.

Ho reitero: crec que és una qüestió que haurem de parlar, que haurem d'abordar lògicament amb la complicitat del Consell General d'Aran, perquè no podria ser d'una altra manera; però, en tot cas, hi ha també una altra qüestió que crec que és d'extraordinària importància. Tenim, senyora consellera, l'obligació, i crec que això és el que fonamenta el fet que l'Aran tingui avui una institució i una llei com la Llei a què ens hem referit al llarg d'aquesta interpellació, la Llei específica, i és certament la conservació, el manteniment d'una cultura i d'una llengua.

En aquest sentit, la Generalitat no pot fugir d'estudi, senyora consellera. Vostès tenen, perquè la mateixa Llei

ho indica, una responsabilitat directa, tanta com la que pot tenir el Consell General d'Aran. Avui la nostra llengua i la nostra cultura no està en unes condicions òptimes, no és ni una llengua, ni una cultura normalitzada, i, per tant, en aquest sentit hi ha una coresponsabilitat que nosaltres continuarem exigint, com hem fet al llarg de tots aquests anys, al Govern de la Generalitat. Perquè jo considero que la seva implicació en aquesta qüestió continua essent molt tèbia, malgrat els discursos, malgrat els posicionaments oficials i –el president Pujol crec que ho va fer, hi era present i, per tant, en sóc testimoni– una abrandada defensa de l'actitud de la Generalitat de Catalunya envers les institucions i el reconeixement de l'occità a la Vall d'Aran. Doncs, malgrat això, la seva actitud envers la llengua avui continua essent tèbia. I jo li diré perquè: perquè hem avançat molt poc en mitjans de comunicació, hem avançat molt poc en dotacions econòmiques per a aquesta llengua i per a aquesta cultura. I tenim estudis que ens alerten, que encenen les llums vermelles i que ens diuen que l'ús social de l'aranès continua baixant en picat. I aquesta sí que és una qüestió que no podrem resoldre els uns sense els altres.

Reitero la necessitat que hi hagi una autèntica complicitat entre el Govern de la Generalitat i el Govern d'Aran per fer possible el que, en definitiva, ha sustentat i ha donat lloc a aquest reconeixement de l'autonomia aranesa, que és el fet diferencial del poble aranès i aquelles aspiracions que en el nostre poble i en la nostra autonomia veuen, també, tota la resta del poble occità.

Per tant, jo els demano avui –i els ho reiteraré en la Moció subsegüent a aquesta interpellació– un compromís ferm de la Generalitat de Catalunya amb la defensa de la llengua, amb la defensa de la cultura aranesa i, per tant, amb la defensa de la identitat del poble aranès.

Gràcies, senyora consellera, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, a vostè, senyor diputat. Senyora consellera, té vostè la paraula.

La consellera de Governació i Relacions Institucionals

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, destinaré l'última part de la meua intervenció per tractar del tema del finançament de l'autonomia aranesa i també d'aquells projectes que estan en aquest moment en estudi per nous traspassos sobre els quals hi ha, concretament, també temes de cultura.

Respecte al tema del finançament, durant les darreres setmanes s'han dut a terme diferents treballs per a la revisió i agilització del sistema de finançament del Consell General de l'Aran per tal que pugui ser efectiu a partir del proper exercici pressupostari. Així i tot, avui, tenint en compte les quantitats transferides d'acord amb els decrets de traspassos, d'una banda, amb la participació en els ingressos per als consells comarcals, d'una altra, i amb l'aportació complementària per finançar despeses no finalistes derivades de l'acord del Govern

de l'any 98, l'import a transferir al Consell General de la Vall d'Aran l'any 2001, o sigui en aquest exercici, gira a l'entorn dels set-cents vuitanta milions de pessetes. Aquest és el que avui tenim i això és el que també s'està revisant de cara a nous traspassos i de cara al nou sistema de finançament.

Com a segona part em referiré molt breument a tres aspectes concrets que avui s'estan treballant i que estan en la línia del que he comentat abans. El balanç, per mi, ha estat positiu, per al Govern ha estat positiu; però, a més a més, perquè la realitat així ho demostra.

Durant deu anys hem tingut onze reunions de transferències, s'han transferit diferents matèries, contingudes a la Llei de l'Aran, i, en aquest moment, s'està negociant amb el Departament de Treball i el Consell General per impulsar una comissió mixta que assumeixi transitoriament la gestió compartida de la residència de Lés. Aquest és un tema, que sé que en alguns moments ha tingut dificultats, però que crec que està en un punt suficient com per poder-lo tirar endavant i poder arribar, en el futur, a un traspass d'aquesta residència i, per tant, a la seva gestió.

En matèria de sanitat, estan molt avançades les converses entre el Departament de Sanitat i el Consell General per al traspass en matèria d'atenció primària i atenció especialitzada i salut pública. I es preveu que aquestes transferències puguin ser efectives durant l'any 2002 i podrien ser signades dins d'aquest any 2001.

Jo crec que, en aquest sentit, i un compromís que ja es va adquirir en la darrera reunió mantinguda en el Departament de Governació és preparar una reunió de la Comissió de Govern en el mes de setembre. Jo, en aquest sentit, ja he parlat amb el Síndic de la Vall d'Aran per intentar fer aquesta reunió en la primera quinzena del mes de setembre, poder signar un nou acord de traspassos, poder materialitzar ja el nou sistema de finançament i, a més a més, aprofitar els més de deu anys d'autonomia aranesa per celebrar unes jornades que, d'alguna manera, puguin servir de debat i d'explicació a la ciutadania, al poble aranès, de com ha anat funcionant aquesta autonomia a la Vall d'Aran.

Per tant, la meva conclusió en aquest sentit, i crec que en aquest sentit també la comparteixo amb vostè, és que els deu anys d'autonomia han estat positius quantitativament i qualitativament, però que després d'aquests deu anys comença una segona fase, deu anys més, els segons deu anys, els propers vint anys de la Val d'Aran, en la qual es podrà arribar a la culminació de totes aquelles transferències que pugui assumir aquesta autonomia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora consellera.

Alteració de l'ordre del dia

La següent interpellació ha estat posposada.

Interpellació al Consell Executiu sobre política universitària, especialment pel que fa a l'estabilització i la promoció del professorat i el finançament universitari (tram. 300-00302/06)

I el punt 17 de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre política universitària, especialment pel que fa a l'estabilització i la promoció del professorat i el finançament universitari. La presenten el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'exposa la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch, que té la paraula.

La Sra. Duch i Plana

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari ha volgut presentar aquesta interpellació perquè aquests dies hi ha un gran debat al conjunt de les universitats i de la societat espanyola, en el seu conjunt, sobre l'avantprojecte de llei orgànica d'universitats que està promovent el Govern del Partit Popular.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Nosaltres, ens sentim plenament identificats, senyor conseller, respecte a allò que va decidir el Consell Interuniversitari de Catalunya quan qualifica aquest avantprojecte d'uniformista, excessivament reglamentista, que en el fons trasllueix una desconfiança cap a les comunitats autònomes i cap a la universitat; estem absolutament d'acord amb aquest plantejament. Hi estem d'acord perquè per a nosaltres aquesta llei i algunes altres que s'estan començant a anunciar de temàtica educativa, per a nosaltres, constitueixen una clara involució des d'una perspectiva d'un desenvolupament de l'estat autonòmic, que nosaltres el volem federal, descentralitzat, amb una dinàmica de lleialtat entre poders centrals i perifèrics, quan, certament, en aquest avantprojecte més aviat el que hi ha és un recel, un recel cap a les comunitats autònomes, tenint en compte que estem parlant d'una política en què conflueixen tres competències: l'autonomia universitària, pròpiament dita, l'autonomia política –de la Generalitat, en aquest cas–, la regulació de l'àmbit estat - Espanya, però, segurament, a mitjà termini, també –i això és una de les coses que el projecte no contempla, per a nosaltres–, la perspectiva de l'espai europeu de la ciència i de l'educació superior.

Però és que, a més a més, aquest avantprojecte implica una reforma institucional que per a nosaltres no és d'adaptació als nous temps, sinó que, segons i com, podríem considerar regressiva per tal com no sap resoldre aquelles coses tan complicades per a una institució com és la universitat en l'adaptació als nous reptes, aquelles coses tan complicades de conjuminar la democràcia, l'autonomia, l'eficàcia i l'eficiència.

És per tots aquests motius que, d'acord amb el que ha plantejat el Consell Interuniversitari, nosaltres volíem suscitar aquesta qüestió, avui, amb aquesta interpellació, per tal que el Parlament en el seu conjunt, amb la Moció que podem debatre en el proper plenari, es pugui pronunciar, justament, en aquesta perspectiva. Per

què? Perquè és fonamental, al marge de possible, si no hi ha un debat assossegat i tranquil a la recerca d'un consens.

Algú aquests dies ha parlat que, si s'ha arribat a consensuar un pacte per la justícia, segurament seria bo avançar en alguns elements similars pel que fa a l'educació superior. I només amb aquesta perspectiva, conjuminant autonomia universitària a l'autonomia política, podrem estar en condicions de regular, des d'una perspectiva del catalanisme polític, de regular la nostra política universitària mitjançant una llei de bases que em consta que vostè té previst presentar, en tant que aquest projecte de llei orgànica perfili quin és el marc competencial de la Generalitat.

Però a més a més d'això, senyor conseller, nosaltres volíem interpellar-lo al voltant d'altres qüestions que també ens preocupen des de la perspectiva de la situació de la política universitària en aquest moment.

Jo li diria que, a més a més de la llei orgànica, nosaltres avui, aquí, volem parlar, encara que sigui de manera molt breu, de finançament, i volem dir-li clar i fort que vostè ha incomplert un mandat d'aquest Parlament, volem parlar també de política de professorat, volem recordar la manca d'iniciativa política en la consecució d'un traspàs pendent, com és el traspàs de les beques, i volem parlar, també, d'estratègies positives, ofensives, respecte al desplegament del districte obert espanyol.

Finançament. Miri, senyor conseller, el Parlament de Catalunya fa un any, el 4 de juny, li va dir, a vostè: «Vostè es compromet en la Comissió de Política Cultural a presentar un model de finançament universitari abans d'un any.» Diu: «Tot Europa està evolucionant en aquest sentit, nosaltres també hem de prendre aquest camí. Em comprometo, doncs, a tenir disponible una proposta de model i a fer-la pública abans d'un any.» Abans d'un any –això era 4 de maig de 2001–, l'hauríem de conèixer.

Però és que, entre aquesta compareixença en què vostè assumeix aquest compromís i el dia d'avui, es produeix una interpel·lació com la d'avui, amb els mateixos actors, en què finalment el Parlament i per unanimitat –ho vull recordar– acaba dient-li –senyor conseller, si us plau, Moció 27/VI–: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a incrementar el finançament superior, establir un finançament per a universitats que permeti garantir l'equitat, l'eficàcia, la qualitat i la suficiència financera i acordar, en el Consell Universitari de Catalunya, un model de finançament de les universitats públiques», tal, tal., «que ha de ser aplicat en l'execució dels pressupostos de la Generalitat per al 2001.»

Nosaltres, senyor conseller, respecte a això només podem dir que ens sembla d'una democràcia de poca qualitat, d'una manca de respecte institucional, el fet que el Parlament aprovi una moció per unanimitat que, certament, implicava que vostè havia de fer els deures una mica més de pressa, que no ho hagi complert i que, a més a més, al dia d'avui tampoc hagi complert el compromís que vostè lliurement havia adoptat en el marc de la Comissió de Política Cultural.

Professorat. Avui hem pogut llegir a la premsa informes de l'OCDE. Jo diria –suposo que puc expressar en bona

part l'opinió del meu Grup Parlamentari– que nosaltres compartim els plantejaments que fa l'Informe de l'OCDE respecte de la preocupació, en termes de finançament de l'educació superior, i de l'educació, en el seu conjunt, a l'Estat espanyol. No compartim, en canvi, una altra entrega d'aquest Informe de l'OCDE, pel que fa a la qüestió del sistema públic, privat, de pensions. Aquesta és una altra qüestió.

Aquest Informe de l'OCDE diu una cosa que nosaltres sabíem, que és el que ha passat a tot Europa quan hi han hagut governs conservadors als estats, que és que hem perdut capacitat de despesa pública i de despesa total en termes d'educació superior. Aquest Informe diu que Espanya entre el 95 i el 99 ha perdut dècimes en una posició relativa, que ja era insuficient, respecte de finançament total a l'educació. És, d'alguna manera, una crònica anunciada sobre la qual nosaltres vam alertar. Ha sigut una dinàmica continuada per part de l'Estat central, governat pel PP, que no prioritza, a diferència de nosaltres, aquesta qüestió.

Aquest problema de finançament és endèmic al nostre país, és un dels elements que més situava l'Informe Bricall com una de les dificultats fonamentals per tenir un sistema educatiu general i universitari de qualitat, i té diverses repercussions: els problemes de finançament incideixen en una manca d'ajut als estudiants, però incideixen, també, respecte de la remuneració i de les condicions de treball del professorat.

I sobre professorat, senyor conseller, nosaltres voldríem preguntar-li avui quina és la seva valoració, atès que el seu Govern no va signar el Conveni amb l'Estat sobre el Pla de promoció i estabilitat del professorat, perquè deien que no era consolidable, que era una aportació que no era consolidable, que no permetria consolidar professorat. Nosaltres voldríem saber avui quina és la seva valoració, després que el 18 de desembre de l'any passat se signés aquest Conveni que implica que l'Estat central transferirà 3.000 milions de pessetes, sense caràcter consolidable –ho repeteixo.

Perquè, clar, el professorat, els sindicats de professors de les universitats públiques es plantegen que tenim una remuneració, el professorat universitari en aquest país, substancialment baixa respecte a altres entorns. M'he permès mirar algunes xifres i m'ha semblat apreciar que la remuneració del professorat *full time* universitari en el nostre país és de la meitat respecte del que percebria, en igualtat de circumstàncies, de titulació i capacitat, el professorat irlandès, per exemple –de l'ordre de la meitat, 27.000 dòlars–, 54.000 dòlars.

Algunes comunitats autònomes, fent ús de les seves mateixes competències, apostant per una millora en la qualitat –que certament no vol dir només millora en la remuneració, però n'és un element significatiu–, han decidit adoptar complements propis de comunitat autònoma, complements a la perspectiva d'uns cossos que són estatals.

Nosaltres, per tant, respecte al professorat –i hauré d'acabar, perquè s'acaba el temps– voldríem demanar-li quina és la seva valoració respecte a aquest Conveni que va haver de signar, finalment, per no perdre la transferència d'aquells 3.000 milions, i també, respecte

a quin és el seu capteniment respecte de la millora; en ràtios, estem en posicions bastant similars, però no així, amb una perspectiva de remuneració. I, en tot cas, deixaria per a la rèplica els dos altres punts que li he anunciat sobre traspàs de les beques i ajuts als estudiants i actuacions respecte del districte obert universitari.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Duch. Per a la resposta té la paraula l'honorable conseller senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (Sr. Andreu Mas-Colell)

Senyor president... Jo no tinc la capacitat de parlar de tantes coses, o sigui que faré un preàmbul i després parlaré de la política de professorat, que era el tema del dia, i de finançament.

El preliminar és que, evidentment, la Resolució del Consell Interuniversitari, de la setmana passada, va ser una resolució unànime –ni tan sols per consens, sinó unànime– i que, efectivament, aquesta Resolució mencionava que l'esborrany d'avantprojecte de llei universitària que hem vist pateix de reglamentista, pateix d'uniformista, Europa hi és absent, no respecten com és degut les competències autonòmiques i és molt dèbil amb el tema de les beques i de l'ajut a l'estudiant. A això, jo hi afegiria –però això no és part del comunicat del Consell Interuniversitari– que tampoc és gens bo en el tema del professorat, que és el tema degut.

Fins ara, el que tenim davant és un esborrany d'un avantprojecte. En aquest procés farem com sant Tomàs: quan vegem el text, que entri en el Parlament, formarem una opinió sobre aquest text. El que tenim ara no està ni articulat.

Passem a política de professorat. Miri, la política de professorat que seguim parteix d'una realitat i té un principi fonamental. La realitat de què parteix és el que ens dona la demografia, un sistema universitari que no ha crescut i un sistema universitari on les places estan molt saturades, la qual cosa vol dir que per tirar endavant s'ha d'anar amb molt de compte i s'ha d'anar amb cirurgia fina.

El principi és el següent. Tot professor universitari que després d'un any després del seu doctorat enfoca ja decididament una carrera universitària ha de tenir un nomenament estable, contractual o funcional, i ha de tenir davant d'ell o ella una carrera oberta, la promoció en la qual depengui només del mèrit i no d'aquest concepte de si hi ha o no hi ha plaça. A aquest efecte fins ara hem desenvolupat tres programes de professorat i dos programes d'investigadors.

El primer programa de professorat és el que vostè ha mencionat, el conveni que es va signar amb l'Estat el dia 18 de desembre sobre estabilització de professorat. És efectivament un conveni que no ens agrada i que hem impugnat en el Tribunal Constitucional. El vam signar pel sentit de la responsabilitat, perquè implicava recursos i perquè... –introduint, com vostè sap, a la

motivació que la Generalitat es reservava el dret de prendre les mesures legals que fossin necessàries per defensar el seu, en castellà, *acerbo competencial*. I efectivament en aquesta direcció hem presentat un recurs d'inconstitucionalitat; mentrestant hem signat un conveni, i ja està.

Aquest conveni té tres aspectes problemàtics: respecta poc les competències, barreja temes que no tenen res a veure amb el professorat, en el conveni, i, en tercer lloc, hi ha una qüestió de consolidació, de recursos, després de tres anys, que des del nostre punt de vista segueix obert. Però, en fi, aquest és un programa que en els propers tres anys representa 3.788 milions, la meitat del Govern central, la meitat nostres.

El segon programa –després de presentacions i discussió repetida en el Consell Interuniversitari, està pendent d'una resolució, que sortirà la setmana vinent, suposés diu Proposta de promoció de professorat funcionari. Aquesta està en la línia que he mencionat de garantir una carrera. Aquesta té dos punts. Diu que la Generalitat finançarà els costos addicionals de promoció de qualsevol titular d'universitat a les universitats catalanes que disposi de tres trams de recerca. És a dir, considerem que un titular d'universitat amb tres trams de recerca, de mitjana, té els requeriments, des del nostre punt de vista, els requisits mínims per ser promogut a catedràtic, i que, per tant, el tema de l'existència o no existència d'una plaça no ha de ser un impediment.

Per tant, nosaltres finançarem –nosaltres finançarem– el diferencial de cost per a la creació d'aquesta nova plaça. El mateix amb TEU, titulars d'escola universitària, que tinguin un tram de recerca; però el significatiu és el dels titulars universitaris –actualment a Catalunya deuen haver-hi uns 260 titulars d'universitat en aquesta situació.

El programa tercer no té de moment implicacions econòmiques, però és un decret que es va aprovar el dia 20 de febrer que crea una modalitat de professor associat habilitat. O sigui que faig constar que la paraula «habilitat» i el concepte ja els fèiem servir des de fa un cert temps. Amb aquesta es crea una situació de professor contractat indefinit subjecte a un procés d'habilitació. És clar que, amb la discussió de la nova llei universitària i amb la creació de noves categories –possiblement– contractuals en aquesta llei, aquest Decret, de moment, el posarem a reserva, a veure com evoluciona la discussió de la nova Llei.

Pel que fa a recerca, que és una manera de crear llocs de treball i contractes en els entorns universitaris, dues notes. Una: també de manera unànime amb el Consell Interuniversitari, des de Catalunya hem decidit jugar molt fort amb el Programa Ramon y Cajal del Govern de l'Estat, i, per tant, s'han presentat, entre el col·lectiu d'universitats i centres de recerca, 450 ofertes de contractes. Evidentment, en aquests moments el nombre de beques que hi hauran són 800, o sigui, no seran 450 les que ens emportarem, però per nosaltres no quedarà. És important aquesta primera tongada, perquè la lògica diu que els 800 que es colloquin primer seran els candidats més forts; o sigui, ara és el moment de jugar fort.

El segon és la creació de la ICREA, el propòsit de la qual és la contractació d'investigadors i la seva inserció en el sistema universitari o de recerca. Aquesta, repetixo, és una operació més de cirurgia fina. La convocatòria de candidats acaba el 20 de juny, això representarà unes trenta contractacions d'un perfil més consolidat que segurament els que trauran el Programa Ramon y Cajal.

Dels altres temes, en parlaré després.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Per al torn de rèplica, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch.

La Sra. Duch i Plana

Gràcies, senyor president. Senyor conseller: interpellació al Consell Executiu sobre política universitària, especialment pel que fa a l'estabilització i promoció del professorat i el finançament universitari; segurament jo he pretès –el temps és el temps– parlar de moltes coses i vostè només m'ha respost en termes de professorat.

Pel que fa a professorat. Senyor conseller, veig que s'ha ratificat en el que havia dit respecte de la signatura del conveni amb el Ministeri de Cultura..., d'Educació i Ciència. La qüestió que nosaltres voldríem saber és què resultat haver signat finalment aquest conveni malgrat mantenir la impugnació al Constitucional? Quants són els professors que a la vista de la signatura d'aquest conveni poden veure mitjanament enfocada la seva carrera professional, si tenim en compte que les situacions de precarietat són considerables i que la gent es va fent gran i que les universitats nostres pateixen un problema simultani d'envelliment de plantilles, amb dificultat de renovació, i de dificultat d'entrada des del punt de vista dels estudiants?

L'altra cosa que volia dir-li sobre professorat. Aquesta proposta de promoció de professorat funcionari de categoria superior és un programa vell, senyor conseller, no és un programa nou; aquest programa existia amb el Comissionat, existia abans de la creació del DURSI.

I, després, respecte a aquest altre Decret de contractació indefinida, nosaltres som molt partidaris de la modalitat contractual i pensem que el que cal és oferir una contractació amb una perspectiva de temps raonable i una modalitat de regulació autonomista, de la Generalitat, d'aquesta modalitat contractual. Però aquest Decret quants professors en definitiva afectarà? Si tenim en compte el grau de precarietat, que és de l'ordre del 50%, quantes persones entre un, l'altre i el següent... –el segon no, perquè el segon és una millora de cossos docents ja funcionaris. Això és el que volia dir-li.

I després voldria suggerir-li si vostè no ha considerat la conveniència d'introduir algun complement retributiu *de motu proprio*, de la Generalitat, unit a una cosa que jo penso que el seu Departament ha d'estimular, i és una millora de la qualitat de la docència en el context dels contractes programa que intenten afavorir l'índex de graduació per a matriculats, etcètera; aquí hi hauria una via possible d'incentivació a millores de docència, a introducció de les TIC en la docència universitària, etcètera. Nosaltres li suggerim que s'ho plantegi.

És clar, hi ha alguna altra cosa. Vostè, sobre finançament, no m'ha dit absolutament res. I jo he volgut utilitzar una expressió contundent, i és que vostès han incomplert un mandat del Parlament de Catalunya. Aleshores nosaltres necessitem saber –necessitem saber– quin és el seu capteniment al respecte, i si hi pensa realment, quins treballs ha fet, quin grau de consens ha obtingut respecte del consens per a un model de finançament de les universitats públiques d'aplicació als propers pressupostos. És que penso que és una qüestió que ja no pot esperar més; nosaltres necessitem saber què pensa fer sobre això.

Una altra qüestió. Senyor conseller, vostè fàcilment es podrà escudar en el fet que no pot obrir el front de la vindicació del traspàs de la gestió de les beques en tant que l'avantprojecte de la LOU també contempla aquesta qüestió i hem d'esperar que s'acabi la tramitació de la Llei. Però nosaltres el que volem demanar-li és, de veritat, tenint en compte que aquest tema passa de ser bilateral Generalitat - Estat a ser multilateral, quines són les iniciatives, en coordinació amb altres comunitats autònomes, que la Generalitat de Catalunya ha impulsat per tal d'establir una taula sectorial d'universitats que permeti discutir l'abast, la dotació, els percentatges de repartiment del còmput de beques sobre població, sobre població escolaritzada, sobre població total...; si vostè ha fet que, d'alguna manera, aquest tema..., si ha induït el conseller d'Economia que, aquest tema, el contemplessin en els debats sobre model de finançament, sobre reforma de finançament, etcètera.

I finalment volem dir-li una última cosa, senyor conseller, respecte de l'aplicació del districte obert. Enguany el 20% i en una perspectiva de tres anys el 100% de les places són districte obert; nosaltres sabem que el Govern de l'Estat vol impulsar la mobilitat. Vostès van fer un recurs d'inconstitucionalitat respecte del districte obert. Més enllà del recurs, més enllà d'un debat competencial absolutament legítim i que segurament deu ser lògic d'haver posat –vostè té els informes jurídics que ho avalen–, vostès han adoptat alguna estratègia ofensiva, positiva, activa per a la captació d'estudiants, tenint en compte quina és la piràmide demogràfica de Catalunya i el que poden patir totes però sobretot les universitats territorials amb aquesta perspectiva de mobilitat i de reducció de l'entrada de joves de divuit anys?

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Duch. Per al torn de rèplica, té la paraula el conseller senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

En respostes breus, i després política de finançament. Què resolen els programes; li suggereixo que miri les pàgines web de les diferents universitats i veurà com hi ha una política activa de convocatòries per part de totes les universitats. D'altra banda, la política és seva. Evidentment aquest programa té un problema de consolidació i, per tant, segueix obert.

Segon. No hi ha res nou en el món. Estic encantat de saber que en algun moment el Comissionat ha tingut programes similars; sempre he dit que la política que fèiem era una política de continuïtat; però en aquell moment aquest programa no existia ni hi havia partida pressupostària per a aquest programa. No li explicaré ara com i de quina manera estem molt a favor de la docència, i tenim una convocatòria per a la millora de projectes..., de millora docent, etcètera, etcètera.

Sobre el districte obert, realment no acabo de veure què és el que l'angunieja, senyora Duch: estem a favor del districte obert; totes les universitats hi estan treballant; les recolzem; treballem molt amb el Barcelona Centre Universitari; s'ha fet el programa Intercat de cara a Europa, tothom que vingui serà benvingut, i serà benvingut per qui els ha de rebre, que són les universitats; els nostres senyals són inequívocs. Repeteixo: no sé que és el que l'angunieja.

Ara parlem de finançament. Sobre aquest tema voldria fer tres punts. Un, el primer, és que estem en procés ja de transició cap a un model objectiu, diguem-ne, de finançament. Aquest procés de transició té tres fases: la primera fase és la que correspon a aquest any, any 2001, i aquesta s'ha implementat a través de contractes programa i, sobretot, a través de l'alineació dels diferents contractes programes a acabar a finals del 2001; o sigui, tots estan establerts que acabin al final del 2001, excepte en la Universitat de Barcelona, que caldrà, per tant, fer una negociació perquè acabi el 2001; i la segona fase, per tant, que pugui començar de manera coordinada. Amb aquests contractes programa ja s'han introduït índexs més agregats que en el passat, índexs que reapareixeran en el model definitiu.

La segona fase tindrà una duració indefinida, començarà el 2002..., indefinida vull dir no definida en aquest moment, podrien ser un màxim de deu anys, que és el programa de transició que suggereix l'informe Bricall, podria ser menys. En tot cas, hi haurà disponible un text, amb tota una sèrie d'índexs i amb tota una sèrie de fórmules per fer computacions. I a partir d'aquestes computacions s'establirà un procés de transició que portarà a la tercera fase, que és el moment en què ja totes les universitats estiguin totalment alineades amb el model objectiu, que segurament s'anirà revisant també. Els principis d'aquest model objectiu, en el qual s'hi està treballant i en el qual ens hi passarem l'estiu, per descomptat, és el..., tindrà un element d'una subvenció fixa a les universitats, una subvenció proporcional a la mida de la universitat; és a dir, serà un sistema basat en els drets dels estudiants i no tant en el cost. I, en tercer lloc, tindrà una part que dependrà d'objectius, tot implementable a partir de contractes programa.

I, finalment, perquè jo també vull parlar de moltes coses, no em puc estar de dir-los que un altre element de finançament, que és el Pla plurianual d'inversions ja està..., es va aprovar en el Govern fa dos dies i ha estat negociat i parlat i discutit molt amb totes les universitats.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les malalties que afecten especialment les dones (tram. 302-00133/06)

El divuitè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les malalties que afecten especialment les dones. La presenta el Grup Popular i, per a la seva exposició, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Il·lustres senyores i senyors diputats, pujo per defensar la següent Moció que és subsegüent a la interpellació que varem fer el Grup Popular al Consell Executiu sobre les malalties que afecten especialment les dones.

Vostès saben molt bé que, atès l'impacte psicològic que el càncer de mama provoca en les dones afectades per aquesta malaltia i, evidentment, atès que és de vital importància, per tal que la persona malalta pugui afrontar amb dignitat, fortalesa i coratge, evidentment, la seva particular lluita contra aquesta malaltia i, molt especialment, com els he manifestat en el meu inici, concretament, el càncer de mama.

La nostra Moció té nou punts i, evidentment, senyor president, a la vegada, doncs, ja em posicionaré en diferents esmenes que han estat presentades pels diferents grups parlamentaris. Vostès tenen la Moció i –ho crec– no cal que hi faci més esment, sinó que voldria agrair, senyor president, la col·laboració de tots els grups parlamentaris i la sensibilitat que han tingut envers aquesta Moció.

No cal que dir que hi han esmenes molt interessants, tant pel que fa al Grup del Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi, així com Esquerra Republicana, a la qual li vull agrair, perquè acceptaré l'esmena número 6 d'addició, tenint en compte que és la creació d'un nou punt, o sigui, serien deu punts del contingut de la Moció. Perquè crec que demostra una sensibilitat més que, de forma conjunta, tots els grups tenim, evidentment, de suport, de reconeixement a les associacions de dones que vénen treballant, doncs, per millorar i per la qualitat en la malaltia en el tema del càncer de mama. I acceptaria, evidentment, el punt 6 d'Esquerra Republicana.

Així com comentar, senyor president, que hem arribat a un acord amb el Grup d'Esquerra Republicana i del Partit Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi, per tal de fer una transaccional i poder mantenir el punt vuitè; però, evidentment, jo reiteraria el meu punt vuitè, per tal que, doncs, fos o pogués avançar amb el contingut d'aquesta esmena transaccional a què hem arribat entre el punt 4 d'Esquerra i el punt 4 del Partit Socialista.

I, evidentment, també agrair la col·laboració del Grup de Convergència i Unió perquè, evidentment, amb les seves esmenes –en part de les seves esmenes a les quals ara m'hi referiré, senyor president, doncs– milloren en part el redactat, no el canvien absolutament, sinó que col·laboren, doncs, amb optimitzar per vetllar, garantir,

poder estudiar un pla general, etcètera. És evident que hi ha alguna esmena que no els la puc acceptar perquè, doncs, seria de supressió d'algun punt. I la veritat sigui dita que acceptant aquestes transaccionals, nosaltres el que volem és vetllar perquè les diferents associacions..., o estudiar i iniciar un estudi per tal que..., vetllar que les diferents associacions de dones amb càncer de mama puguin disposar d'un servei específic d'assistència professional amb caràcter permanent de psicooncòleg.

I, evidentment, sí que anuncio que retiraré –per tant, ja no l'acceptaré, el retiraré– el punt 5 d'aquesta Moció, que té nou punts, que és: «Dotar i posar en marxa un servei d'atenció i d'intervenció psicològica.» Perquè, evidentment, queda inclòs en acceptar l'esmena número 1, la número 2, la número 3, la número 5 i la número 6 i la número 8 del Grup de Convergència i Unió.

Referir, doncs, que hi ha una esmena que trobo molt interessant, potser no la vaig saber reflectir el suficient, però la veritat és que va molt bé quan parlem dels hospitals comarcals de Catalunya, que és evident, senyor president, que hem de parlar d'aquells hospitals comarcals que tenen, doncs, referències que disposen de les unitats d'oncologia mèdica, radioteràpia, hematologia clínica i de cures pal·liatives. En aquest sentit, senyor president, li faig arribar l'esmena transaccional, així com les esmenes que accepto de la present Moció.

Només em resta donar les gràcies a tots els portaveus dels diferents grups parlamentaris que tot seguit, evidentment, defensaran l'esmena i defensaran la Moció.

Moltíssimes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Pels grups que han presentat esmenes, en primer lloc, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta. (*Remor de veus.*) Un moment, senyora diputada, si us plau. (*Pausa.*)

Senyora Montserrat..., senyora Montserrat, dins de la numeració que vostè ens ha facilitat, del que accepta de les transaccionals, no consta el punt 5 de la seva pròpia Moció que vostè ha anunciat que el retirava, oi? (*Veus de fons.*) D'acord.

Té la paraula, senyora Porta.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, com ja va expressar en la seva interpellació la diputada Dolors Montserrat, el càncer és una malaltia dolorosa per a les persones afectades, per a les famílies i per a l'entorn –una malaltia dolorosa i costosa en tots els seus aspectes. (*Remor de veus.*)

I és reiteratiu, però no inútil, avui, aquí, repetir-nos que els tumors són una causa important de mort de les dones, juntament amb les malalties cerebrovasculars –i, de fet, d'aquí a una estona debatrem una altra moció que té a veure amb aquests aspectes també–, i que el càncer augmenta de forma continuada entre la població femenina, especialment el càncer de mama, el d'ovaris i el de coll de matriu.

Podem dir que el que avui debatem pot semblar un aspecte secundari, perquè el que importa és la detecció precoç de la malaltia; però malgrat les tècniques, malgrat les proves, les cures, és importantíssim l'estat d'ànim i l'autoestima per poder sortir d'una malaltia, tot i que sigui aquest un aspecte que no sempre és suficient, malauradament, per salvar vides.

La Moció tracta d'un aspecte molt concret: el de la psicooncologia. I les nostres esmenes el que han volgut és aportar a la Moció l'accent en les necessitats i la participació de les afectades en el procés d'atenció i cura de la malaltia.

La nostra primera esmena suggereix el canvi en la garantia del servei per al compromís ferm de crear unitats especialitzades d'atenció psicològica a les persones afectades pel càncer, especialment pel que recull la Moció; però nosaltres també fèiem incidència en la importància que té també per al càncer, per als tumors ginecològics que aquestes unitats no responguin al treball aïllat, sinó a la coordinació dels i de les diferents professionals que participen en la cura i l'atenció de les malaltes, que ofereixin un servei integrat.

En tot cas, aquesta..., sabem que el punt 3, de fet, que és al que fèiem l'esmena havent arribat a una transaccional amb el Grup de Convergència i Unió, i donat que volem que, d'alguna manera, s'evidenciï el consens amb aquesta Moció, nosaltres retirariem aquesta esmena a favor de la transaccional que se'ns ha presentat.

Per altra banda, suggerim, també, ampliar els casos de tractaments psicooncològics, donat que si el càncer de mama és el mateix comú, també és veritat que cal suport en els càncers ginecològics, com ja hem expressat a la diputada proposant, perquè comporten també aspectes de pèrdua de capacitat reproductora i que afecten de forma directa l'autoestima. Pensem que fóra bo que les unitats de psicooncologia fossin unitats integrades en el servei oncològic i que poguessin donar suport a la diversitat de persones malaltes, sempre tenint en compte les diferències i des d'una perspectiva multidisciplinària. Això, evidentment, té molt, molt a veure amb la nostra primera esmena.

Finalment, ens referim a les associacions de dones..., com ja ha indicat la diputada que m'ha precedit, les associacions de dones afectades per la malaltia. Perquè creiem que la seva participació és imprescindible: per un banda, perquè les necessitats que deriven per elles mateixes..., però també, i molt especialment, per al suport que pot donar amb la seva participació i la seva dinamització, perquè a partir de les seves experiències ens poden aportar el que molts i moltes professionals no poden aportar a les malaltes; però també perquè la seva participació activa ens pot ajudar a dissenyar uns serveis sanitaris que reflecteixin i recullin, més i millor, les necessitats de les afectades.

Hem de mostrar el reconeixement d'aquest treball –així ho vol mostrar la nostra esmena– i donar-li el suport necessari perquè es mantingui i es desenvolupi. No es tracta de substituir els professionals i les professionals per voluntaris, sinó fer-nos partícips de les seves experiències, les seves angoixes, les seves actituds, estratègies, etcètera, per millorar cada dia el nostre sistema sanitari.

En aquest sentit, hem arribat, com ja s'ha indicat, a un acord amb les dues darreres esmenes; la resta les retirarem a favor de la Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Porta. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Caterina Mieras.

La Sra. Mieras i Barceló

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per començar voldria anunciar que el vot del meu Grup serà favorable a l'aprovació de tots els punts de la Moció i que també, en ares al consens, retirem l'esmena número 2 i la número 3.

I no podria ser d'altra manera ja que qualsevol iniciativa concreta que serveixi per millorar l'assistència dels malalts, sempre serà benvinguda i, particularment, en aquest cas, que estem parlant del càncer de mama, que és la primera causa de mort per a les dones entre trenta-cinc i seixanta-quatre anys, tant a Catalunya com a la resta de l'Estat.

Cal afegir que l'assistència psicològica als malalts és una assignatura pendent del sistema sanitari català. Tenim molts pocs psicòlegs clínics i tenim molt poca visió interdisciplinària, especialment pel que fa a malalties cròniques, unes insuficiències especialment patents en el cas dels malalts oncològics, dels malalts de càncer, no sols amb relació al càncer de mama, que avui ens ocupa, sinó també de tots els malalts oncològics. I, per constatar que és una assignatura pendent, només cal donar una ullada a l'anunciat Pla director de la lluita contra el càncer a Catalunya 2001-2004, presentat fa molt poc pel conseller de Sanitat en aquest hemicicle. El que diu aquest Pla director sobre el suport psicològic i sobre els grups d'autoajuda és, a més a més d'escàs, d'una manca de precisió i de concreció al·larmant, i, per tant, no permet tenir massa esperances que el Govern es proposi aprovar aquesta assignatura ni el mes de setembre ni al proper curs.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per totes aquestes raons, el meu Grup considera que és important que avui aprovem aquesta Moció, tot i que, des del nostre punt de vista, les esmenes que ha fet Convergència i Unió –i en això no tindríem la mateixa opinió–, doncs, el que han fet més aviat és igualar tot el que han pogut les mocions presentades pel Grup del Partit Popular, que han vist com «estudiar» en lloc d'«establir», que han vist com «vetllar» en lloc d'«optimitzar»..., han tret l'atenció primària, o sigui, la necessitat d'un psicooncòleg als centres d'atenció primària..., tot això creiem, sincerament, que és igualar la Moció. Però, en qualsevol cas, és un punt de partida; esperem que aquesta Moció esperoni de veritat el Govern a treballar en aquesta assignatura, que parí una miqueta d'estudiar, perquè, per molt que estudiï, a vegades no s'aprova; s'aprova treballant. I aquesta Moció esperem que sigui un punt de partida.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en nom de Convergència i Unió, faré el posicionament del nostre Grup sobre la Moció de les malalties que afecten especialment les dones, presentada pel Partit Popular. En la interpellació al conseller, la senyora Dolors Montserrat es va centrar en el que és el càncer de mama, i en la Moció això ha agafat una concreció encara més important, que és parlar del requeriment, de la necessitat de garantir que els pacients tinguin un suport psicològic. Aquest és un fet necessari, i el Govern així ho reconeix. Els serveis d'oncologia..., i el Govern creu que són els serveis d'oncologia els que han d'estar dotats d'aquests psicooncòlegs.

Cal dir que aquesta és una prestació no contemplada en el catàleg de prestacions, i, per tant, en aquest sentit, tot el que s'ha fet i es farà des de la Conselleria de Sanitat –per part del conseller, doncs– és mostrar la sensibilitat envers la necessitat dels pacients, i és cert que s'han fet coses, però també és cert que queda molt camí per recórrer. El conseller, en la interpellació, manifestava que aquest és un àmbit prioritari de desenvolupament en els propers anys, i al qual cal donar suport. De fet –i aquí es deia que de forma aigualida–, nosaltres creiem que com a mínim es feia un primer pas al Pla director d'atenció d'oncologia, a desenvolupar fins l'any 2004..., garantia el suport d'especialitzats en psicooncologia. Per tant, hi insisteixo, el Govern vol fer i fa avenços en aquest sentit.

Respecte a la Moció, entrant a la concreció, nosaltres no hem fet cap esmena al punt primer, si bé veiem amb bons ulls, doncs, l'esmena que ha presentat el Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi, en el sentit que en el protocol pugui treballar també el Col·legi de Metges. Per tant, ens sembla una aportació important que es fa, i positiva, no?

També, en el punt 2, nosaltres hem fet aquesta esmena que s'ha comentat, de «substituir i optimitzar» per «vetllar».

I respecte al punt 3, en el qual es demana que tots els hospitals comarcals de Catalunya tinguin una plantilla, un psicooncòleg per atendre els malalts de càncer, nosaltres hem fet un text alternatiu, perquè entenem que el que cal és que els psicooncòlegs estiguin en aquells centres hospitalaris comarcals allà on es fan, doncs, tractaments d'aquest tipus. Per tant, doncs, seria en tots els centres hospitalaris de Catalunya on hi ha unitats d'oncologia mèdica, radioteràpia, hematologia clínica i cures paliatives. I per què això? Doncs, perquè entenem que és precisament aquí on acudeixen els malalts, és aquí on acudeixen les malaltes en aquest cas, i, per tant, on s'ha de fer aquest tractament.

Respecte al punt 4 i al punt 6, nosaltres, sí, hem sol·licitat eliminar les referències a l'atenció primària, perquè entenem que el tractament de càncer és una aten-

ció especialitzada, per tant, no a través de l'atenció primària, sinó a través dels centres hospitalaris. I per això, en aquest sentit, creiem oportú que sigui a través dels centres hospitalaris que hi hagi aquest servei, doncs, de psicooncòlegs.

Respecte al cinquè punt, ja ha manifestat, doncs, la proponent, la senyora Dolors Montserrat, la retirada d'aquest punt, perquè és cert que al llarg de la Moció queda prou definit tot aquest àmbit.

Respecte al punt número 7, des del nostre punt de vista, *a priori*, el tractament psicològic, hi insistim, ha de ser en l'àmbit hospitalari. Per què? Doncs, perquè el nivell assistencial adequat, per recursos, per especialització, entenem que és en aquesta situació.

Respecte al punt vuitè, que nosaltres en demanàvem la retirada, nosaltres veiem positiva, doncs, aquesta transaccional a la qual s'ha arribat, de fer un estudi de viabilitat, per la qual ens sembla que, abans d'arribar a un compromís en ferm amb les entitats per tal de donar-los suport, doncs, a través de psicooncòlegs, és necessari que sapiguem exactament del que estem parlant, sapiguem exactament quina és la dimensió del tema, i, per tant, a nosaltres, doncs, ens satisfà aquesta transaccional a què s'ha arribat amb la resta de grups.

Respecte al punt número 9, tots els protocols actuals sobre oncologia garanteixen el tractament integral del càncer de mama, i, per tant, ens sembla que el nostre text reflecteix més l'àmbit concret, doncs, en el qual es treballa.

I respecte a l'afegit que ha comentat la senyora Dolors Montserrat del punt aquest d'Esquerra Republicana, el qual, doncs, seria un desè punt de reconeixement a les entitats, i no només reconeixement, sinó també de suport a les entitats que treballen precisament en l'àmbit de les dones afectades per càncer de mama, nosaltres el veiem positiu. Insistim, doncs, que aquesta és una línia que ha iniciat el Departament de Sanitat de treballar-hi; lògicament, queda camí per recórrer, però em sembla que el Govern, hi insistim, malgrat que aquest és un tema que no està com a prestació, sí que hi ha mostrat la sensibilitat i està treballant-hi de forma rellevant.

Gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. En nom d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir, per posicionar-se.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Molt breument, i des de l'escó estant, expressar que el nostre Grup està d'acord amb la proposta que es presenta en aquesta Moció, que entenem que el fet que el que es planteja sigui incorporar l'atenció psicològica a les persones que són intervingudes de càncer de mama és important, perquè millora sens dubte la qualitat de l'atenció sanitària i tot el que és i significa superar el procés d'aquesta malaltia. I, per tant, anunciar el suport favorable del nostre Grup.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Donada la brevetat d'aquesta intervenció, ens prendrem un temps perquè tothom pugui tenir temps d'entrar a la sala. *(Pausa.)*

Passem ara, doncs, a la votació d'aquesta Moció, que s'entén en el següent sentit: el text presentat, un cop retirat el punt número 5 i introduint-hi l'esmena número 1 del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'esmena número 6 d'Esquerra Republicana de Catalunya i les esmenes 1, 2, 3, 5, 6 i 8 del Grup de Convergència i Unió, més una transaccional –que ara demanaré que sigui llegida– entre el punt número 4 d'Esquerra Republicana i el número 4 dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Prego que es llegeixi aquesta transaccional.

La secretària primera

«Elaborar un estudi de viabilitat per tal que les diferents associacions de dones, tant amb càncer de mama com amb càncer ginecològic, puguin disposar d'un servei específic d'assistència professional amb caràcter permanent de psicooncòleg, amb referència a l'autoajuda».

El president

Moltes gràcies, senyora secretària.

Per tant, prego a les senyores i els senyors diputats que ens posem en disposició de votar.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció industrial de Catalunya (tram. 302-00134/06)

El dinovè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció industrial de Catalunya. La presenta el Grup Parlamentari Popular, i té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ricard Fernández Deu. *(Remor de veus. Pausa.)* Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Fernández Deu

Molt honorable president, il·lustres senyories, no els fatigaré amb el detall de tots i cadascun dels aspectes que vaig tenir l'oportunitat de palesar davant de tots vostès en la interpellació que, en nom del Grup Parlamentari Popular, vaig tenir l'oportunitat de substanciar en el darrer Ple. Els recordaré només que la inquietud que portava el nostre Grup a presentar aquella interpellació i, en conseqüència, avui a sotmetre a la consideració de tots vostès aquesta Moció és el fet de considerar que la indústria de Catalunya necessita a hores d'ara un nou i decidit impuls que faci possible afrontar els reptes de futur i garantir-ne el seu desenvolupament. I és precisament en el desenvolupament d'aquesta inquietud que nosaltres hem formulat un decàleg que ens agradaria que resultés tributari del suport de ses senyories.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.)

El primer dels punts de la nostra Moció parla de garantir que en el conjunt de les comarques catalanes es disposi de suficient sòl industrial; al nostre Grup, això li sembla fonamental des del punt de vista de la redinamització de la indústria al nostre país. Així també, i en conseqüència, volem que es fomenti la creació de nous polígons industrials.

De res serviria, no podríem avançar el que nosaltres pretenem, si només en disposéssim, de sòl, però no es fessin les estructures necessàries per tal que aquest sòl resultés profitós. Per tant, nosaltres amb el segon punt reclamem la creació de nous polígons industrials.

Volem, també, incrementar de manera eficient el suport a la internacionalització de les empreses catalanes. Pensem que la presència dels nostres empresaris més enllà de les fronteres del nostre país esdevé la garantia de pervivència de les nostres companyies i també la seva consolidació de cara el futur. No parlaré aquí de consideracions respecte de la globalització, perquè resultarien escadusseres i, en tot cas, estan en l'ànim de totes les senyories.

Volem, també, alleugerir les càrregues administratives i burocràtiques, perquè pensem que això ha de servir de forma molt significativa per afavorir la implantació de les noves iniciatives industrials. Igualment volem en aquest mateix sentit facilitar al màxim els tràmits que resultin necessaris per a l'obertura i el trasllat d'empreses; promoure la innovació, la recerca i el desenvolupament; dotar d'un eficaç suport financer el Cidem per fer front a les necessitats de les petites i mitjanes empreses de Catalunya; estimular la generació d'activitats industrials, la creació de noves empreses; implementar –això és per nosaltres molt important també– les tecnologies d'avantguarda, i, finalment, intensificar una campanya específica d'adaptació a l'euro. Aquesta darrera sí que seria, ja, una acció molt més conjuntural, però nosaltres entenem que en aquests moments es fa, de tot punt, imprescindible.

Dit quin és, doncs, el nostre projecte, el nostre capteniment, voldria immediatament felicitar-nos, tots nosaltres, els membres del Grup Parlamentari Popular, per l'interès que aquesta Moció ha suscitat entre tots vostès, com ho ve a reflectir de forma clara la incorporació d'una sèrie d'esmenes, que naturalment he de comentar, i, si el president m'ho permet, aprofitaré aquest mateix tràmit per fer-ho.

En primer lloc, vull dir al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya que acceptarem les seves dues esmenes, senyor Ferrer i Gironès, perquè pensem que vénen a enriquir el text, el vénen a millorar, i, per tant, no només les acceptem, sinó que els les agraïm; quan diu que això s'ha de fer des de la perspectiva del reequilibri territorial i quan diu que també, en especial, la promoció «es farà amb la perspectiva del reequilibri a les comarques que menys producte interior brut tenen del sector secundari».

Pel que fa a les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, de les quatre que presenta, li n'acceptaríem tres. I la primera no la hi

acceptem no perquè no hi estiguem d'acord, sinó perquè entenem que resulta obvi, és evident que aquestes accions s'han de fer «d'acord amb els agents institucionals i amb els actors econòmics i socials». Per tant, no ens semblaria imprescindible.

En canvi, sí que ens sembla bé la incorporació de la seva segona esmena, quan parlen d'un punt d'addició al 2 que nosaltres proposem; la 3, que especifica..., encara que en el nostre capteniment ja hi era, però ve a especificar l'interès que consideren vostès que han de tenir les tecnologies de la informació i les comunicacions a l'hora de diguem-ne implementar les mesures que calgui per tal d'assegurar-les. I pel que fa a la seva esmena número 4, si el president m'ho permetés, ens agradaria poder-la incorporar també, però en comptes de considerar aquesta esmena com de modificació, considerar-la com esmena d'addició; de tal manera que quedaria el nostre text tal i com havia estat formulat amb l'afegitó del que vostè, senyor Barceló, ens proposa en nom del seu Grup.

Pel que fa a l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per descomptat, l'acceptem també. Entenem que ho millora, i, en tot cas, ve a fer possible, en la seva més àmplia dimensió, el que constitueix la nostra voluntat. Sabem que el Govern no pot «garantir», *stricto sensu*, el que ha de fer és «fomentar» en aquest sentit, tota vegada que estem partint d'uns plantejaments en els quals volem que s'impliqui al 100% la iniciativa privada; raó per la qual, doncs, efectivament, jo crec que també en aquest cas es millora la nostra proposta.

I pel que fa a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, acceptem també la seva formulació, perquè naturalment tot el que estem dient no tindria sentit sense els corresponents processos formatius per als treballadors i per a les treballadores.

Crec, doncs, si no interpreto malament, si no dedueixo erròniament del que acabo de dir..., concloure que estem en condicions de donar-li un suport unànim, a aquesta iniciativa nostra, raó per la qual els agraeixo moltíssim les aportacions que han fet. I en tot cas, penso que tots plegats hem d'estar satisfets, perquè això ha de venir a assegurar..., com a mínim, a intensificar, la promoció que necessita a hores d'ara la indústria al nostre país.

Illustres senyories, molt honorable presidenta, moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta segona

Senyor diputat, només un petit aclariment, perquè no he estat atenta: l'esmena número..., que li presenta Convergència i Unió, també la té acceptada?

El Sr. Fernández Deu

Sí, sí, totes...

La vicepresidenta segona

Perfecte.

El Sr. Fernández Deu

...totes les esmenes, tal i com han estat formulades. I la número 7, senyora presidenta, quedaria tal i com la lletra cursiva ve a significar, a proposta del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, però en comptes de dir «de modificació» hauria de dir «d'addició». Estrictament això.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, senyor diputat. *(Pausa.)* Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Ferrer. *(Pausa.)* Per un temps de cinc minuts, senyor diputat.

El Sr. Ferrer i Gironès

Moltes gràcies, senyora presidenta. Molt agraït també al gran comunicador senyor Fernández Deu, del Grup Popular, per haver acceptat les nostres esmenes que tenien la intenció de millorar.

Jo, després, tornant-ho a llegir, això..., vostè ha de saber que jo vaig esser ponent de Cultura de la Cambra de Comerç de Girona per allà el 73, 74, i vaig fer un llibre que era el Catàleg del sòl industrial a les comarques gironines, però agafàvem els polígons industrials i, a més a més, totes les àrees o totes les zones industrials de tots els municipis i, fins i tot, aquelles zonificacions que abans que hi havien de tolerància industrial. Per què? Perquè una persona quan vol anar a invertir a un lloc... Per exemple, un inversor vol venir a Catalunya, diu: «On són les zones industrials?» Hi ha d'haver un lloc que pugui veure els espais –els espais–, allà on són; després, si tenen depuradora, o no en tenen; si tenen força elèctrica, o no en tenen; si a prop hi ha una escola de formació professional que li subministrarà alumnes. O sigui, hi ha tota una sèrie de paràmetres... –o, per exemple, que hi hagi quilowatts suficients per subministrar energia a la zona industrial.

I aleshores, tot això, jo no sé si potser aquí ens caldria –i potser sí, amb oci això encara seríem a temps a fer-ho– que hi hagués... –podria ser el Cidem, podria ser el Cidem–, que tingués l'inventari de totes les zones industrials que existeixen a Catalunya, que no costa res de dir: «A vostè, què li interessa un entorn...» Perquè, a vegades, hi ha empreses d'alimentació que necessiten que no sigui una zona industrial pura, sinó que també necessiten que –per exemple, si és llet condensada– es faci en una àrea on la zona industrial tingui un entorn ecològicament correcte, no?

Bé, jo no sé..., jo si fos inversor, que vull comprar unes naus industrials, el primer que faríem és anar a buscar en un lloc –que podria ser el Cidem–, i que diríem: «A veure, zona industrial que tingui quilowatts, que tingui mà d'obra especialitzada a prop, que tingui aigua, per exemple, que tingui recursos hídrics suficients, etcètera.» Hi ha tota una sèrie de paràmetres que això..., si una persona sola ha d'anar a la recerca d'això, cregui'm que és una tesi doctoral, però si aquesta tesi doctoral ja estigués feta, perquè els serveis administratius

de la Generalitat ja el tinguessin... Jo no sé si caldria dir que el Govern de la Generalitat tindrà un inventari de tots els polígons industrials i de totes les zones industrials amb totes les característiques tècniques i tots els paràmetres econòmics i socials necessaris perquè l'inversor pugui decidir amb una certa velocitat.

Jo crec que això..., jo ho vaig fer l'any 73 a Girona, i és un llibre que es va esgotar en dos o tres anys, perquè era d'una utilitat..., perquè, mireu, no havia d'anar a la Comissió Provincial d'Urbanisme a mirar poble per poble allà on hi havia zones industrials; estava tot en un catàleg i allà es veia tota la província en un sol llibre.

Per tant, si ho volgués acceptar, seria bo i seria encara més maca aquesta Moció. No sé si tècnicament això és possible, però per això hi ha la ment, per recrear el Reglament, si convé.

Moltes gràcies, senyora presidenta... Jo li faig l'oferta; jo crec que hem de ser imaginatius, no podem demanar imaginació als industrials si en el Parlament no en tenim.

La vicepresidenta segona

Jo crec que a partir d'avui, senyor diputat, pot sortir una nova iniciativa.

Té la paraula, perquè ha presentat esmenes, el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre diputat senyor Miquel Bargalló. *(Veus de fons.)* Ai! És l'estima pel senyor Bargalló: Miquel Barceló, senyor Barceló.

El Sr. Barceló i Roca

Molt bé.

La vicepresidenta segona

Permeti'm que abans de començar li comenti l'oferiment que li ha fet el diputat de canviar, de modificació per addició, ja que vostè és qui ha de dir si ho accepta o no, per tal que els serveis a la cambra, doncs, puguin fer..., el que evidentment han d'incorporar.

El Sr. Barceló i Roca

D'acord, d'acord, senyora presidenta. Gràcies. Sí, en el sentit que ha explicat ell, evidentment, és a dir, que al final del seu punt setè s'hi incorpora el text nostre.

Senyora presidenta, gràcies. Senyores i senyors diputats, nosaltres valorem positivament la Moció del Grup Popular, i em sumo a les felicitacions que s'ha fet al senyor diputat Fernández Deu, no només per la Moció presentada, sinó per la seva intervenció ara fa quinze dies, sobretot en la primera part, quan vostè va fer una anàlisi crítica de la política industrial; anàlisi crítica que nosaltres en bona part compartim. En definitiva, el que deia en aquell moment era que cal, que és necessari que a Catalunya es defineixi i s'apliqui una política industrial de la qual vostè posa alguns elements, que tampoc pretenen ser exhaustius, per altra banda.

El nostre Grup creu que, en aquesta línia, a Catalunya cal definir aquesta política industrial, perquè a Catalunya des de fa molts anys s'ha confós la política industrial amb un seguit d'anècdotes i comentaris, a vegades

fins i tot acudits, que en el seu context poden tenir una certa gràcia, però que això no és una política industrial, no respon a una formulació rigorosa basada en un diagnòstic coherent. Fa vint anys que se segueixen donant unes determinades fórmules molt simples, per altra banda, però durant els darrers anys ha canviat la situació dels mercats internacionals globalment, sobretot per la globalització de l'economia i per les noves tecnologies que s'han incorporat.

I a Catalunya encara no disposem d'un document de referència que apliqui clarament una política industrial. A Catalunya no disposem d'un conjunt d'indicadors relacionats amb la política industrial amb referències internacionals; ni els que proposa la Unió Europea, que proposa un seguit de setze indicadors relacionats amb aquesta política industrial; a Catalunya els hem ignorat, no els coneixem. No es preocupin, però, que hi ha un equip de recerca a la universitat que està fent la columna de Catalunya. Però jo penso que això ho hauria de fer el Departament d'Indústria i, en tot cas, els primers resultats no són massa positius. O la proposta que fa l'OCDE o altres organismes internacionals. Necessitem saber com estem i necessitem saber-ho no en comentaris informals més o menys afortunats –sovint poc afortunats–, sinó a través d'indicadors; necessitem el que a nivell internacional se'n diu un *tableau de bord* de posicionament d'un país –i dona la casualitat que els organismes internacionals ja els han proposat, aquests indicadors. Oportunament –oportunament– el nostre Grup farà una proposta en aquest sentit.

En qualsevol cas, referint-me a la Moció, dir això: que és una moció positiva i que per això la valorem, i per això la votarem positivament, sobretot perquè incorpora –com deia– una referència a la necessària compatibilitat de les mesures que vostè proposa, de promoció del sòl industrial –mesures que compartim–, amb el necessari planejament territorial i amb les estratègies econòmiques de cada àmbit territorial. I després, pel que fa al punt setè, perquè vostè incorpora aquesta necessitat que el CIDEM col·labori amb les polítiques de promoció econòmica dels ajuntaments i de les necessitats..., i de les associacions empresarials comarcals.

(El vicepresident primer reprèn la direcció del debat.)

Per què? Perquè ara no s'està fent. Perquè ara s'estan prenent mesures de promoció industrial per part d'una administració que és la Generalitat i per part d'altres nivells, tant del moviment associatiu empresarial com de l'Administració local, que no dialoguen entre ells. I nosaltres diem: «Ecoltin, les polítiques industrials que es facin, que afecten el territori, que totes acaben afectant el territori, que es coordinin amb les que es fan dins d'un àmbit, des d'uns àmbits inferiors, concretament, ajuntament i associacions empresarials comarcals.»

Acceptem la referència que vostè fa a l'Agència de la Petita i Mitjana Empresa, malgrat que recordem que, quan això es va fer, va merèixer un rebuig generalitzat per part de tot el món empresarial, perquè es va prendre com una mesura unilateral per part de la Generalitat, i això va provocar que aquesta Agència..., actualment és una agència que és més una entelèquia que una agència. De totes formes, acceptem el manteniment de l'Agència.

En definitiva, per tant, valorem positivament la proposta que fa el Grup Popular, encara que pensem que el que demostra és precisament la falta d'una política industrial coherent que no s'ha arribat a formular, i que nosaltres reclamem, més enllà d'aquesta Moció, que es formulï, i, oportunament, com he dit, el nostre Grup presentarà les iniciatives corresponents, en aquest sentit.

Gràcies, senyores i senyors diputats. Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Barceló. En nom del Grup Parlamentari Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández i Teixidó

Senyor president... Senyores i senyores diputats, entrem en el contingut, no tant del debat –després m'hi referiré–, sinó una miqueta en el que vostè ha presentat avui aquí, no? Però no em puc estar, senyor diputat, de fer una referència al debat del Ple, un debat que a mi em va semblar notable, notable independentment dels matisos a què, lògicament, vostè, es veu obligat, com a partit de l'oposició, matisos crítics a fer a la política industrial del Govern de la Generalitat de Catalunya. Absolutament raonable.

Però em va semblar notable perquè, en definitiva, ens refermava d'alguna manera una vocació que jo crec que és indiscutible per part del Govern de la Generalitat, de tots els governs de la Generalitat, i molt accentuada en aquests darrers temps per la promoció industrial del nostre país. És una vocació notòria, és una vocació que ve de lluny i varem tenir l'habilitat –penso jo– que vostè i el conseller coincidissin en la diagnosi general.

Això ens permet, aquesta coincidència de fons, que penso que és molt notable en vostès, i penso que és bastant notable en alguns dels grups parlamentaris d'aquesta cambra, ens permet un paquet de propostes, com vostè ens fa avui, i que nosaltres les puguem assumir pràcticament totes. Vull dir-li que, si les assumim totes, és perquè estem d'acord, vostès i nosaltres, amb una diagnosi comuna de la situació industrial a Catalunya, i després m'hi referiré molt i molt breument.

Per tant, crec que la síntesi d'aquell debat és: hem fet un esforç notable des de la Generalitat i hi ha camí a recórrer. I des d'aquest binomi vostè ens presenta una moció amb deu punts, que vostè ha volgut denominar com a decàleg, perquè nosaltres li donem suport. I jo em sumo, doncs, a aquesta..., o vull ser partícip d'aquesta felicitat que l'embarga, i dir-li que li donarem suport i que tindrà, vostè, els vots del Grup majoritari d'aquesta cambra.

Ara bé, sense cap intenció, senyor president –sé que el Reglament no ho permet–, de reobrir el debat, malgrat la intervenció del diputat, la bona intervenció del diputat socialista fa un instant, el senyor Barceló em motiva a fer-ho; de fet, em motiva a fer-ho, perquè vostè, naturalment, tampoc reobre el debat, però fa una valoració, a la qual té tot el dret, i vostè diu: «Home, aquesta política industrial no és la política industrial que

nosaltres creiem necessària per a aquest país.» Ara no ho farem, això, ara sí que no toca entrar una altra vegada en el debat. Però sí que m'agradaria contextualitzar les mocions que vostè presenta, senyor Fernández Deu, amb el moment que viu la indústria a Catalunya, i poder fer una referència a una cosa que no era present la setmana passada i, avui, ho és, o fa dues setmanes i avui ho és, que és l'Informe de política industrial a Catalunya, presentat per la Generalitat, de tot l'any 2000.

Aquest és el marc on les seves mocions tenen sentit. I, com que, en definitiva, tots els diputats a totes les cambres del món tenen l'esperança, de transcendència, senyor Fernández Deu, dipositada en el *Diari de Sessions*, li donaré quatre dades perquè consti en el *Diari de Sessions*. Salvarem la nostra ànima, salvarem la feina del Govern i salvarem les mocions que vostè presenta. Quines són les dades? Molt breument.

Creixement ininterromput del PIB a Catalunya durant vint-i-nou trimestres seguits. Segona: El PIB industrial va créixer, l'industrial va créixer l'any 2000 un 4,8%; el més elevat durant els darrers sis anys. Tercera: Creixement de la inversió industrial, un 13,7%. Quarta: Augment de l'ocupació segons l'EPA, un 3,2%. Cinquena: Inversió de la indústria catalana a l'estranger, 229.000 milions al 30 de setembre, que suposa un increment del 440.7 durant aquests anys. Sisena: Inversions de la indústria catalana a l'estranger representen el 40% de les inversions industrials espanyoles fora del país, i la inversió estrangera industrial a Catalunya, el 21,2% d'increment fins al 30 de setembre.

Un, que té una percepció determinada de les xifres, que no es pot escapolir d'una concepció racional de les xifres, benvolgut diputat, creu que aquest panorama és un panorama que veritablement parla bé i molt bé de la política industrial del Govern, que segurament –i després li faré una referència, diputat–, que segurament entre tots millorarem, no n'hi ha cap dubte. Però vostè presenta unes mocions amb un marc amb què pot estar molt tranquil. Això va molt bé.

Però fugint de cofoisme li direm una altra cosa: creiem que pot anar millor. I aquí està el sentit de les seves propostes. Creiem que pot anar molt bé, però, és imprescindible, senyores i senyors diputats, que qualsevol diputat que vingui a aquesta tribuna, malgrat el dret que li assisteix a dir el que vulgui, pugui analitzar desapassionadament les dades i pugui explicar a aquest país quines són les dades de promoció industrial d'aquest Govern respecte a la indústria de Catalunya.

Per acabar, m'agraden les mocions i les votarem, perquè, en definitiva, el que proposem és una cosa amb la qual vostè i jo, si més no, estem d'acord: que els empresaris prenguin la paraula i que el Govern doni suport, com a potenciador del mercat, perquè els empresaris prenguin la paraula. No es tracta que el Govern substitueixi els empresaris. Això no toca, d'això ara no és el moment i, des del meu punt de vista, no ho ha estat mai el moment. Però ara sembla que aquestes idees, a poquet a poquet, van fent forat. Ja entenem, i ja era hora!, que el Govern...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

El Sr. Fernández i Teixidó

...que el Govern està per fer de potenciador del mercat, i, per tant, de suport dels empresaris.

Com que totes les seves mocions van en la línia d'aquest suport als empresaris per potenciar el mercat, tindrà el nostre vot favorable després d'agrair-li que accepti l'esmena que li proposem al seu primer punt.

Moltes gràcies, senyor diputat. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Gràcies, president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fernández Teixidó. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor José Luis López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, jo tampoc vull reobrir el debat, però el que passa és que el senyor Fernández Teixidó, obliquament, ho ha reobert.

Si considerem que el senyor diputat Fernández Deu no és indocumentat, sinó que calibra desapassionadament totes les coses, hem d'arribar a la conclusió que quan ell parla, i cito textualment, de «la inquietud que porta el Grup Parlamentari Popular a presentar aquesta interpellació al Govern», no és altra que la de cridar la seva atenció respecte al preocupant «relaxament» que observem en matèria de política industrial. I més endavant diu –també textualment–: «Moltes de les mesures adoptades pel seu Departament», es refereix al senyor Subirà, que no ens acompanya avui, «ja comencen a estar gastades». Bé, doncs, aquí podem fer cofis-i-mofis verbals, però la crítica ben cert que és mesurada, tranquil·la, moderada, però contundent, de fons. Jo em felicito perquè són coses que el meu Grup i un servidor ha dit reiteradament.

Dic això, perquè és inescindible la Moció del discurs de l'altre dia del senyor Fernández Deu, que parlava de política industrial, que citava en la seva interpellació tot un grapat d'empreses, ja dites en anteriors debats per un servidor, pel senyor Barceló, pel senyor Ferrer i Gironès, etcètera. Però manca una empresa que també té un greu problema industrial, que és Sintel, amb diversos centenars de treballadors i de famílies catalanes que tenen un greu problema industrial. I com que resulta que no vull insistir en coses que s'han dit aquí, a la tribuna, per un servidor en diverses ocasions, doncs, faré un petit esment a la situació de Sintel.

Per què? Perquè també el Grup Popular té la responsabilitat compartida amb tots nosaltres quan hem demanat aquí, en diverses ocasions, que els poders públics trobin uns camins de solució a aquest greu problema. I també a Madrid el Grup Popular, doncs, va instar el Govern perquè obrís un camí amb relació a això. Aquest camí no s'ha obert. El Govern, doncs, del senyor Aznar no ha fet res o no ha fet el que calia i tenim

davant de l'ordre del dia sindical una mobilització per al dia 22 de juny, que el meu Grup recolza; una mobilització que voldríem que no fos acompanyada solament pels convocants, en aquest cas concret, Comissions Obreres. Tinguin en compte, senyories, que els treballadors d'aquesta empresa porten més de cent trenta dies d'acampada al Paseo de la Castellana, en aquesta ciutat tan hospitalària que és Madrid.

Torno a la Moció. Jo crec que aquesta Moció no és molt agradable per a alguns, i dic això perquè, en el fons, intenta orientar les polítiques industrials amb un cert disseny. Una mica més i se m'escapa i parlo de planificació per allò dels cinc anys, que en podríem dir «pla quinquennal», senyor Fernández Deu. Però el cert és que és una novetat i aquesta important Moció no seré jo qui no la valori suficientment, i no seré jo qui no formi part d'un esforç comú per resseguir-la. Perquè, bé, aquí hem votat o votarem una moció important amb unes grans novetats, però l'important seria resseguir-la, donada aquesta mania –punyetera, també– de no resseguir aquells acords importants que nosaltres tenim.

Bé, en qualsevol cas, el cert és que aquesta situació de política industrial avui es veu interferida per dues grans qüestions. Una, que el Govern central solament ha invertit a Catalunya el 51,8% del seu pressupost, i això tindrà segurament unes certes repercussions en la política industrial de Catalunya i, també, en l'índex de preus al consum. El 4,2% és una xifra dolenta i una profunda interferència en les polítiques industrials.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

I acabo, senyor Fernández Deu, amb un petit aclariment del que vostè deia l'altre dia amb relació a la SEAT. Jo crec que les declaracions del senyor Bernd Pischetsrieder, aquest capital indústria tan important, no anaven tant a censurar la manca de productivitat de la SEAT com a posar-se a la cua del que podríem anomenar el *welfare* empresarial, de la mateixa manera que la Nissan està intentant negociar subvencions i diners amb les autoritats de la Generalitat valenciana, i aquesta era la intencionalitat...

El president

Senyor diputat...

El Sr. López Bulla

...però això és una especulació perversa per part d'un servidor.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. Senyor diputat, per posicionar-se...

El Sr. Fernández Deu

Moltes gràcies, senyor president; molt breument. Ja he dit abans que acceptàvem l'esmena del Grup majoritari, en el sentit que nosaltres interpretem, entenem, com no podia ser d'altra manera, que el Govern, en tot cas, i davant d'aquest supòsit, el que no ha de fer és venir a

garantir, sinó fomentar, raó per la qual coincidim, senyor Fernández Teixidó, amb el seu discurs, de la mateixa manera que ho fem amb les aportacions... Ja ho he dit també al senyor Ferrer i Gironès: no tindria sentit, senyor Ferrer i Gironès –hi coincidim–, el fet de parlar de sòl industrial, el fet de parlar d'estructures industrials, si això no ho conjuminéssim amb la necessària incorporació d'una altra sèrie d'indicadors que puguin venir a aconsellar favorablement la instal·lació de determinades empreses en determinats indrets, efectivament. He pogut copsar, però, per la gestualitat de la Mesa, que sembla que no resulta possible el fet d'incorporar-ho, però en tot cas sàpiga que la voluntat del diputat que li parla és coincident amb el seu capteniment respecte d'aquesta qüestió.

Senyor Barceló, això de l'Agència Catalana de la Petita i Mitjana Empresa, en fi, llevades les consideracions que vostè hi pugui fer, en tot cas, modestament li hauria de dir que, si existeix, aquesta existència, ens veiem en la necessitat de contemplar-la, raó per la qual, doncs, hi hem volgut esmentar de forma expressa que sigui a través seu que es canalitzin aquestes implementacions.

I aquesta és la raó –crec que no em descuido cap altre element de consideració a hores d'ara– per la qual, senyor president, com li deia d'antuvi, acceptem totes les esmenes presentades, a excepció de la número 1 del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, eh?, a excepció d'aquesta, tot donant per suposat que la número 7 d'aquest mateix Grup, en comptes de ser de modificació, passaria a ser esmena d'addició.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyories.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, sotmetem a votació el text presentat, introduint-hi les esmenes 1 i 2 d'Esquerra Republicana; la 2, 3 i 4 del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i la d'Iniciativa per Catalunya - Verds, i també la de Convergència i Unió.

Per tant, prego als senyors diputats que ens posem en disposició de votar, i comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la dinamització del sector pesquer a Catalunya (tram. 302-00135/06)

El vintè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la dinamització del sector pesquer a Catalunya. La presenta l'il·lustre diputat senyor Rafael Luna, en nom del Grup Parlamentari Popular. *(Remor de veus. Pausa.)*

Si els senyors diputats, en comptes de sortir lentament i amb pas processional, acceleren el ritme, començarem abans. *(Pausa.)*

Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. No tornaré a repetir el que vam tindre amb el senyor conseller com a debat d'aquesta interpellació, perquè queda palès ja pel que es va debatre i pel que va quedar al *Diari de Sessions*, que ha sigut per poder recordar el que va ser aquest debat, aquesta interpellació de la pesca. Em centraré molt detalladament en el que són els punts de la Moció que presentem, que són el fruit d'aquesta interpellació; són sis punts que tenen a veure directament amb la problemàtica que avui té el sector de la pesca, sis punts que el sector està demanant i sis punts que tenen una actualitat, realment, avui al que és la pesca.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

En primer lloc de la Moció, nosaltres presentem al Parlament de Catalunya que abans del 30 de setembre del 2001 es presenti el projecte de confraries de pescadors de Catalunya per al seu debat i la seua aprovació. És ben cert –i a aquest diputat no li havia passat– que el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a la Comissió, es va comprometre que aquesta llei entraria el primer semestre d'aquest any; també és ben cert que el director general de Pesca, el senyor Subirats, se va comprometre que el mes de juliol hi entraria, i també és ben cert –que m'ho recordava la senyora diputada, la senyora Font– que hi ha una resolució a la Comissió de Pesca que durant el mes de juliol se presentaria aquest projecte de llei.

Per tant, jo el que he fet és una cosa: és que..., el sector, les confraries, parlant amb elles per fixar una data de presentació, ens van dir: «Home, si podem, que se'ns doni una mica més de temps, perquè poguéssim tindre l'esborrany del projecte de llei i poder debatre'l amb el que és la Direcció General o que..., el mateix, que és el Departament.» I aquest ha sigut el motiu que, si estàvem parlant el mes de juliol..., ficar una data del 30 de setembre que pogués permetre a les confraries tindre aquestes reunions que estan tenint. Per cert, senyor conseller, me sembla –i s'hauria de fer algun repàs– que hi ha alguna confraria que no té l'esborrany, encara, del projecte de llei –me sembla, eh?, me sembla.

El segon punt d'ells és «dur a terme les gestions necessàries per tal d'iniciar, prèvia fixació d'un calendari, la progressiva reducció de les tarifes portuàries de les confraries de pescadors, fins a assolir la seua definitiva supressió». A fi de comptes, és parlar de la tarifa, de la G-4, que és un 2%, realment, de les ventes que es fan als ports, i nosaltres pensem que aquest tema és un tema important, perquè, d'alguna manera, ve a ajudar el sector, ve a ajudar, realment, els pescadors, ve a ajudar, realment, totes les persones o tots els col·lectius que entren al sector de la pesca, i que, sense dubtes, si aquesta tarifa va ser empleada pel senyor Artur Mas en el tema del gasoil com una mesura per poder paliar l'augment i la problemàtica que tenien les barques, doncs, nosaltres pensem que és una política que s'ha de continuar per aquest camí, que es vagi reduint aquesta tarifa de la G-4.

Quan parlem d'incloure en el Pla director de Pesca de la Generalitat de Catalunya per al període 2000-2006 una línia d'ajuts als pescadors per fer front a les aturades biològiques que es decretin en cada cas, nosaltres el que volem fer és que..., per primer cop, el programa IFOP reconeix que es poden donar ajudes o subvencions als treballadors, a les vedes biològiques. La veritat és que es dirà: «Escolta'm, és que els treballadors que van a la mar ja estan cobrant del que és l'atur.» Sí, però, si estem parlant que són treballadors que a vegades no tenen cobert el període carencial per poder tindre l'atur o bé alguns aturs que són subsistències de cinquanta mil pessetes, nosaltres creiem que això no és suficient per poder tirar endavant aquestes famílies i aquests treballadors.

Nosaltres ho hem ficat aquí. Estaríem oberts completament a parlar de quina manera es pot fer. També és ben cert que existeix una resolució del Parlament que parla d'aquest tema, però la veritat és que podríem fer alguna cosa, com se fa a Andalusia, que aquests treballadors que per qüestió, realment, que no tenen prou ingressos, doncs, tenen ajudes de la comunitat d'Andalusia.

«Establir i regular els instruments necessaris per garantir als armadors el pagament...» Penso que el senyor conseller ja va dir que a través de l'ICCA, l'Institut Català agrícola, una vegada una setmana..., feta la paralització de la veda, cobraríem. Per tant, nosaltres, si aquí, això, hi ha un compromís en ferm, és fer-lo, però no oblidem que l'arrossegament, fins ara, eren dotze mesos i que l'encerclament eren sis mesos.

«Elaborar conjuntament amb les taules sectorials un pla de pesca per al litoral de Catalunya», nosaltres pensem que és imprescindible. Un tema és el pla director de pesca, que té a veure amb el que són les ajudes, i un altre tema és que totes les taules sectorials, tots els sectors de la pesca estiguin realment amb un programa que contempli d'una manera molt detallada el que són, realment, les vedes biològiques.

Senyor president, un segon... Referent al tema d'adoptar les mesures que calguin per iniciar converses amb el Govern, penso que això és important, ja que la disposició addicional octava de la Llei 3/2001, del 26 de març, de pesca marítima, estableix que es pot fer. Jo penso que és un tema important i, sobretot, senyor conseller, senyores i senyors diputats, per poder buscar el que sempre hem estat parlant: és la finestra única.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Luna. Pels grups que han presentat esmenes, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. De pesca, n'hem parlat en aquest Ple i en comissió diverses vegades, i sempre han anat sortint uns temes que podríem qualificar de recurrents, que en el fons són una mica el pal de paller del

debat sobre el sector pesquer a Catalunya; els començaré ràpidament, a més a més, seguint com es presenten a la Moció.

En primer lloc, la situació de les confraries, que és molt diversa, que és molt distinta, que a més a més planteja en alguns casos una realitat no gens adequada al món modern, que tenen molt a veure amb la comercialització, que està, aquesta comercialització, posada en qüestió i que necessiten una reordenació urgent, una democratització urgent, una professionalització urgent. L'eina pot ser la llei de confraries, aquesta llei de confraries que se'ns havia promès reiteradament per al primer semestre i que avui oficialitzarem per al setembre. Podríem parlar d'incompliment, però és igual, perquè parlamentàriament tots som conscients que, si el Govern ens entra una llei el juliol o ens entra una llei el setembre, parlamentàriament no hi ha cap canvi; és a dir que, per tant, diguem-ne, si en aquests dos mesos de coll es pot establir més diàleg amb el sector, doncs, millor. De fet, som conscients que hi ha confraries que almenys fa alguns dies encara no havien rebut el darrer esborrany; doncs, millor que el rebin, millor que el comentin i millor que, quan ens arribi a nosaltres aquí, tingui el màxim consens possible del sector que adoptem, perquè la complexitat del sector fa difícil el consens.

Després hi ha, evidentment, el tema de les vedes. El tema de les vedes, de les aturades biològiques, és difícil també. Aquí caldria segurament una llei de pesca a Catalunya –que, ara que hi ha llei de pesca nova a l'Estat, doncs, no seria tan complicat–, perquè és complicat, és difícil, el tema de les vedes. Primer, perquè no hem aconseguit mai posar en veda tot el territori, perquè sempre hi ha qui se n'escapa. Segon, perquè el tema de les ajudes als armadors..., arriben tard –arriben tard. Tercer, perquè als pescadors, aquestes ajudes, no els arriben, perquè els pescadors han d'agafar l'atur laboral, però és un atur laboral que tot sovint o és inferior a l'aturada biològica o és tan quadrat amb l'aturada biològica que aturs posteriors o qüestions en què posteriorment el treballador necessitaria la integració de la Seguretat Social, de l'Institut Social de la Marina, no els arriben; per tant, hem d'aconseguir també, en la línia del que la Unió Europea proposa, aconseguir també que arribi aquesta subvenció de l'aturada al pescador.

I, finalment, hi ha el tema de la finestreta única. Amb el senyor Rafael Luna n'hem parlat moltes vegades, hem fet propostes, el Parlament les ha aprovades. Aquí pot haver-hi diferències polítiques sobre si demanar la titularitat de totes les competències o no demanar-la. Però jo crec que per al bé del món de la pesca, tots els diputats i les diputades que tractem el tema sabem que –per al bé del món de la pesca– més enllà de les diferències polítiques sobre qui és titular de la competència, qui no ho és, el que ens interessa a tots és que hi hagi una finestra única, que hi hagi una única administració amb la qual el pescador, l'armador, la confraria es relacioni. Perquè, a més a més –vostès ho saben perfectament–, als pescadors tant els fa qui és el titular, el que volen saber és qui els soluciona el paper; encara més, el que volen saber és que aquests vint papers que fan ara com pot ser que es puguin reduir a tres o a quatre o a un, i anar només a un lloc a fer-los.

Per tant, d'acord amb la Moció, només amb un retret: el Grup d'Esquerra Republicana hi ha presentat dues esmenes que no li seran acceptades. El Grup d'Esquerra Republicana hi votarà a favor tot i que no els les seran acceptades, per bé que algunes d'elles com la segona era fàcilment assumible, perquè deia simplement que l'estudi aquest de com aconseguir que la subvenció arribi també al pescador es fes en la línia d'un acord ja aprovat en el Parlament. Que, per tant, tampoc era tan complicat que el Parlament digués que una cosa es fes en la línia que el Parlament ja havia dit.

Però com que el Grup d'Esquerra Republicana no es mou en la rancúnia, no li ho tindrà en compte, senyor Luna, que no ens accepta cap esmena, i hi votarem a favor.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bargalló. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Maria Roig.

El Sr. Roig i Grau

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per defensar les nostres esmenes a la Moció presentada pel Grup Parlamentari Popular i exposada pel diputat senyor Rafael Luna, i al mateix temps per defensar la posició de Convergència i Unió amb relació a tota la Moció, val a dir que estem bàsicament d'acord amb el contingut de la interpellació del senyor Luna, que, en definitiva, fa una bona valoració sobre l'acció global del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca amb relació al sector pesquer.

Per això la Moció que presenta el Grup Popular planteja aspectes de millora puntual del sector de la pesca amb algunes propostes que ja estan parcialment en marxa –algunes–; amb propostes que són de difícil compliment, tal com estan plantejades –i d'aquí que nosaltres hi presentéssim algunes esmenes–, i amb alguna proposta com la que fa referència al punt sisè i a la possibilitat d'assumir competències per part de la Generalitat per delegació de l'Estat, que ens semblen molt importants i que, per tant, hi farà referència.

El cert, senyores i senyors diputats, és que –ja s'ha dit aquí diverses vegades– el sector pesquer és molt complex. És cert, també, que cal una regulació que sigui sensible en les diferents modalitats i arts que hi feinegen, que cal evitar la sobreexplotació, que és necessari formar els nostres pescadors, que cal impulsar la investigació a tots els àmbits, i que cal ajudar a la reducció i a la modernització –encara que pugui semblar contradictori– de la nostra flota.

Anem a analitzar els punts de la Moció en el sentit... *(Se sent una interferència d'un telèfon mòbil.)* Perdoni, senyor president, que he oblidat de desconnectar..., ho faig ara. *(Pausa.)* Anem a passar a la valoració dels punts i a la defensa de les nostres esmenes.

La primera Moció, que fa referència a la presentació, el 30 de setembre, del Projecte de llei de confraries, ja s'ha debatut. Hi estem absolutament d'acord. Existia un compromís, efectivament, com s'ha dit, del Govern per poder-ho portar el mes de juliol, intentarem que

sigui així, però és bo que això pugui ser debatut amb temps en totes les confraries.

No podríem acceptar, ja ho hem dit, el segon punt, tal com està redactat, perquè entenem que la G-4, que és la tarifa que paga el sector pesquer per a l'ús dels serveis portuaris, correspon al 2% de la primera venda del peix a llotja, i per tant, no repercuteix directament, estrictament directe en lo sector pesquer, en los pescadors. Però cal tindre en compte, també, que l'article 20 de la Llei 5/19, de ports de Catalunya, planteja precisament que tots aquestos recursos que genera la taxa, la G-4, puguin utilitzar-se per a potenciar que reverteixin en lo sector pesquer.

Tot i això, aquí hem presentat una esmena que després s'ha transformat en una esmena transaccional signada per tots els grups de la cambra que donaria resposta al que estem plantejant.

Tampoc podríem acceptar el redactat del tercer punt perquè, més enllà de les repercussions econòmiques que té... –està valorat això, aproximadament, pel que fa referència a l'atur dels pescadors, a uns sis-cents i escaig de milions de pessetes–, hauria de comptar-se amb l'aportació econòmica d'altres administracions, possiblement de l'Estat de la Unió Europea; però nos sembla important, també s'ha dit aquí, que poguéssim avançar en les línies d'anàlisi per poder resoldre aquest tema... *(Se sent una interferència d'un telèfon mòbil.)* Ho lamento, ho lamento..., ja estava desconnectat, ha estat una actuació... Per tant, estudiarem la possibilitat d'articular un sistema de compensació dirigit als pescadors durant el període d'aturades biològiques.

Estem d'acord en el punt quart, hi hem fet simplement una esmena que planteja que les subvencions puguin ser rebudes dins del mateix exercici pressupostari.

Estem d'acord en el punt cinquè, i voldria fer referència molt breument al punt sisè. Em sembla que és important assenyalar i saludar la presentació d'aquest apunt per part del Grup Popular. Este és un punt que té un cert calat polític important. En aquesta cambra en una intervenció que jo mateix vaig tindre diem –fa dos o tres anys, aproximadament– que Catalunya és un país costaner, però no finalitza la seva zona costanera, existeix un altre espai, l'espai marítim i diem que cal considerar-lo també Catalunya.

I nosaltres des de fa molts anys estem treballant –jo ho havia fet ja amb la ministra Loyola de Palacios en el seu moment– per assumir competències, la delegació de competències de l'Estat en matèria de pesca que ens han de permetre, com també s'ha dit aquí –ho ha dit el senyor Bargalló–, racionalitzar tota una sèrie d'aspectes de la gestió del sector de pesca. Ara, efectivament, això es fa a través de la disposició addicional vuitena de la Llei 3/2001, aprovada a les Corts, i ens permet avançar-hi moltíssim. Vull recordar...

El vicepresident primer

Senyor diputat, se li ha exhaurit el temps...

El Sr. Roig i Grau

...sí, gràcies, senyor president. Simplement vull recordar el paper que Convergència i Unió ha tingut en

aquest sentit a l'hora d'aprovació d'aquesta addicional en la Llei de pesca.

I acabo, senyor president, lògicament demanant al Grup Popular que accepti les nostres esmenes per poder avançar així en la dinamització del sector pesquer a casa nostra.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Roig. En nom d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Bé. Tenim una moció que els temes que tracta, relacionats més, per exemple, en confraries i en aturades biològiques, nosaltres estem d'acord amb l'enfocament que s'hi està donant, però trobem que estem parlant de polítiques de pesca i de la dinamització del sector pesquer. A nosaltres ens hi falten altres aspectes complementaris i, de fet, per això hi hem presentat dues esmenes.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

En el Pla director de pesca s'analitzen o es diu, per exemple, que s'han de tenir en compte els recursos pesquers, que per això s'ha d'analitzar com es reestructura el sector, es plantegen estratègies per fer-ho; però, a l'hora de la veritat, hi ha molts aspectes que no s'analitzen prou a fons. Quan en àmbits internacionals, en trobades, en fòrums, hi ha científics de diverses disciplines que analitzen què està passant amb la pesca, què està passant amb els recursos pesquers, ho fan des de diversos punts de vista: d'una banda, des del punt de vista econòmic o economicista i, d'altra banda, des del punt de vista biològic, podríem dir què està passant amb els bancs de pesca, i, també, des del punt de vista social, que, de fet, té relació amb tots dos.

Aquí bàsicament ens estem centrant..., aquí vull dir no en aquesta Moció, sinó en el moment en què aquí en aquest Parlament debatem de qüestions de pesca, ens centrem molt més en els aspectes economicistes –i podríem dir-ne laborals–, que no pas en altres, potser algun de social, però no massa. La insistència des d'Iniciativa per Catalunya - Verds és que ampliem una mica més aquest punt de vista. I és per això que en les nostres esmenes el que plantegem, d'entrada, és que no es deixi de banda el Consell Assessor de Pesca. El senyor Luna, quan jo intentava convèncer-lo perquè acceptés la nostra esmena, em deia: «Però és que ja hi han les taules sectorials.» Les taules sectorials no tenen res a veure amb el Consell Assessor de Pesca, una cosa és que es trobin implicats en un mateix àmbit els que fan les extraccions o els que fan el comerç o qui sigui, però estan..., es troben allà per discutir bàsicament d'aspectes laborals o d'aspectes econòmics: hi han els armadors, els sindicats, les confraries, però aquí s'acaba. No hi ha un debat més a fons on es tinguin en compte tots aquests aspectes que estava dient jo abans.

Per tant, seria important que es valorés que hi ha d'haver algun òrgan..., per nosaltres, és el Consell Assessor,

que, de fet, ja està creat, aprovat i tot, i que s'havia fet una proposta de qui l'havia de constituir, i que l'únic que cal és activar-lo i acabar de concretar, doncs, quines són les seves funcions i amb quina periodicitat es reuneix, etcètera. Però és important que es reuneixi. I, tenint en compte que en aquests moments no hi ha aquest Consell Assessor, plantejem un altre òrgan, una altra estratègia, una altra eina que, per nosaltres, també és fonamental, i que, a més a més, és molt compatible amb el Consell Assessor de Pesca, es tracta d'un observatori. Que, de fet, no és res de nou, no ho estem inventant: Brusselles ja ho proposa de crear observatoris.

Ara en aquests moments tenim tot de xifres i de dades damunt la taula que arriben, per exemple, en el moment en què els pescadors arriben a port, s'introdueixen unes dades en uns ordinadors, però no hi ha ningú que les interpreti. I aquest «ningú que les interpreti» també s'hauria de regular a veure què volem interpretar. I el que es planteja des d'un observatori és, precisament, que sigui l'Administració, el sector, els científics, els que analitzin les dades i que n'obtinguin unes conclusions. Perquè si estem parlant de reestructurar el sector hem de saber també què volem, quines dades tenim, però com les hem d'interpretar.

I és per això que nosaltres creiem que encara hi som a temps de demanar en la votació que si el senyor Luna s'ho plantegi de dir: «La utilitat que tindria un observatori del sector pesquer en aquests moments que permetés analitzar les dades que tenim de la situació actual des del punt de vista econòmic, social i biològic. I, per tant, que hi intervinguin tots els sectors implicats, tant els que se n'aprofiten econòmicament amb tot el dret, com els que s'ho estan mirant –podríem dir-ne– des de fora i que poden ajudar molt a orientar cap a on ha d'anar la política pesquera.» Que creiem que no és el que està passant en aquests moments.

A nosaltres ens agradaria..., desitgem que en aquesta estona que ha passat entre el que hem parlat l'últim cop fins ara, doncs, que s'hagi pogut replantejar, el senyor Luna, de si acceptarà alguna de les nostres esmenes –per anar bé totes dues–, perquè l'únic que pretenen és analitzar-ho tot des d'un punt de vista molt més global del que s'està fent en aquests moments.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora Font. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor Martí Sans...? (*Veus de fons.*) El senyor Josep Maria Simó...

El Sr. Simó i Huguet

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, pujo per primera vegada a aquesta tribuna a parlar, i pujo per posicionar-me en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi respecte a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la dinamització del sector pesquer a Catalunya, presentada pel Grup Popular.

El nostre Grup tenim presentada la petició, des de fa uns mesos, d'una interpellació sobre la pesca a Catalu-

nya, i encara no l'hem pogut substanciar cosa que esperem fer el proper període de sessions, i poder presentar, també, la nostra pròpia proposta de Moció.

Al sector de la pesca a Catalunya hi ha legislació suficient –lleis, reglaments, ordres–, tant comunitària com estatal, com catalana, per fer-la funcionar si hi ha voluntat política i capacitat de gestió per part del Govern amb el diàleg necessari amb el sector pesquer.

El Govern de la Generalitat té prou estructura legislativa al seu abast per poder incidir en el sector d'una manera més positiva que fins ara, per resoldre la majoria dels problemes més punyents que pateix el sector.

La Moció que presenta el Partit Popular proposa..., excepte el primer punt, que demana una nova llei de confraries, la resta de punts incideix en aquesta manca de gestió del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca que deia abans.

Quant a la nostra posició respecte a cada un dels punts, sobre el punt primer, coincidim en la necessitat d'una nova llei de confraries a Catalunya. Així ho hem expressat tots els grups a la Comissió d'Estudi sobre la Pesca, i el mateix Departament s'ha compromès a portar-ho al Parlament abans de juliol, que sembla que ara serà el setembre.

Respecte al punt segon, estem d'acord amb una progressiva reducció de les tarifes portuàries, però, tal com feia la proposta el senyor Luna, entenem que és molt més positiu fer la transaccional amb Convergència i Unió, com s'ha quedat, perquè la reducció de tarifes és més complexa del que sembla, ja que tenim tarifes com la G-4 que paguen els arriars i els compradors, que representa el 2% de les compres, però hi ha també altres tarifes, com són l'ocupació de sòl, d'edificacions i *tinglados* als diferents ports. I, a més a més, la incidència d'estos pagaments, d'estos cobraments per part de l'Administració té una implicació diferent a cada un dels ports de Catalunya: canvia molt la implicació al port de Barcelona de la del port de Llançà, per exemple. Per tant, s'ha d'estudiar amb profunditat.

El tercer punt, respecte a l'ajuda als pescadors, entenem que a través de l'atur ja es fa, però queden uns problemes molt concrets que s'han de resoldre, com és l'atur del primer any del treballador que comença a treballar al món de la pesca, i sobretot hi ha un problema greu, que són els coeficients reductors de cara a la jubilació, que estos dos mesos de l'atur no estan comptabilitzats.

Al punt 4, estem totalment d'acord amb el pagament immediat als armadors després de l'aturada biològica.

I en el punt 5 també coincidim, i estem d'acord que cal una aturada biològica coordinada al conjunt de Catalunya, que és la millor manera d'incidir en el sector d'una manera favorable, i en aquest paper el sector sectorial ha de jugar una carta importantíssima.

Quant al punt sisè, també hi estem d'acord. És bo, i sobretot a partir de la nova llei de pesca a l'Estat, coordinar les diferents administracions que intervenen en el món de la pesca i aconseguir el repte per a la pesca, com ha sigut la finestra única.

Senyor president, senyores diputades i senyors diputats, votarem globalment la Moció, perquè entenem que és

positiva, però, certament, és una moció *light*; falta aprofundir molt més per adequar el sector encara més, de cara a les perspectives de futur que necessitem perquè sigui molt més positiva.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor Rafael Luna, per posicionar-se sobre les esmenes...

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per posicionar-me sobre les esmenes presentades. En primer lloc, jo voldria dir al senyor Simó que considero que aquesta Moció no és una moció *light*: és una moció valenta, que tracta temes d'actualitat i temes que estan encallats i que, sense dubtes, han de sortir endavant. Vull començar amb el tema de les esmenes que s'han presentat, i voldria començar per l'ordre en què aquestes s'han presentat.

El senyor Bargalló, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, ens ha presentat dos esmenes; una, la primera, en la qual demanava que s'inclougués, necessàriament, la regulació de personal contractat de les confraries, amb l'objectiu d'adequar-lo jurídicament i administrativament a la responsabilitat de les tasques. Miri, nosaltres, senyor Bargalló, no admetrem aquesta esmena, perquè creiem que al mateix esborrany o el mateix projecte és quan tots, a la Comissió de Ponència, parlarem d'aquestes inquietuds, que possiblement i segurament hi estarem totalment d'acord.

Amb la segona esmena que vostè presenta, jo hi estaria completament d'acord, hi estic d'acord. A mi m'hauria agradat que en aquesta segona esmena s'hagués fet una transaccional amb el Grup de Convergència i Unió, però vostè estarà amb mi que, realment, l'esmena de Convergència i Unió ve a simplificar..., no a simplificar: a englobar més actuacions que la que mateixa Resolució diu. La mateixa Resolució diu que «els treballadors, d'acord amb el MAPA i d'acord amb la Generalitat»..., se buscarà una font de finançament per als treballadors. Però la que presenta Convergència i Unió és més global, i podem estar parlant del que poden ser les reformes, realment, en el que és el règim especial de treballadors del mar. Per tant, nosaltres, no és que no ho volguéssim: és que, vull dir, creiem que l'esmena que presenta Convergència i Unió és una esmena que, d'alguna manera, podem treballar més amb ella, en el que fa referència a les aturades biològiques, en el que fa referència als treballadors.

Referent a les esmenes que ens presenta Convergència, ja hem anticipat que, en la que fa referència a les aturades biològiques per als treballadors, hi estem d'acord...

El president

Quin número és, si us plau?

El Sr. Luna i Vivas

L'esmena número 1 de Convergència i Unió.

El president

D'acord.

El Sr. Luna i Vivas

L'esmena número 2, de Convergència i Unió, la que fa referència a estudiar la possibilitat d'articular un sistema de compensació, va en la línia que nosaltres estàvem dient. Per tant, hi estem completament d'acord; és més àmplia, i pensem que, d'alguna manera, no pot afectar solament el que és la tarifa del G-4, sinó les tarifes que abans s'estaven mencionant i estava dient el senyor Simó.

Pel que fa a l'esmena tercera, d'«establir i regular els instruments necessaris per tal de garantir als armadors el pagament de les aturades biològiques», diré una cosa: nosaltres estem d'acord que ens fiquem a treballar en aquest sentit, però no oblidem que el programa IFOP ho recull per primer cop, i no oblidem, sense dubtes, que això és un esforç que la Generalitat de Catalunya ha de fer sense cap mirada a un altre costat. I, quan dic «sense cap mirada», dic, senyor conseller, no dir sempre que l'Estat sigui, o el Govern central, qui doni el primer pas, sinó les responsabilitats que vostès tenen en aquest camí.

El president

Senyor diputat, és sí o no, la tercera?

El Sr. Luna i Vivas

És sí.

El president

Gràcies.

El Sr. Luna i Vivas

I referent a la senyora Font, d'una manera ràpida, dir-li: miri, senyora Font, jo m'ho he estat mirant amb molt «carinyo»; nosaltres creiem que l'esmena número 1..., les taules sectorials han de tindre un paper important, i nosaltres estariem fins i tot d'acord, senyora Font, que aquestes taules sectorials poguessin incloure més sectors. Quan dic «més sectors»..., relacionats, d'alguna manera, directament o indirectament...

El president

Hauria d'anar acabant...

El Sr. Luna i Vivas

I la segona tampoc, per una qüestió molt simple. Vostè diu: «crear un observatori»; nosaltres pensem que la Comissió de Pesca ja és un bon observatori, perquè aquí, com vostè estava dient abans, van molts sectors, de tota la varietat, per informar-nos i per parlar. Un altre tema serà que nosaltres, en aquesta Comissió de Pesca, sabéssim fer les iniciatives pertinents...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president, per la paciència que ha tingut, senyores i senyors diputats.

El president

No, gràcies a vostè.

Per tant, passem a votar el text. Tal com ha quedat, és: el text inicial, més la transaccional al punt número 2 i les esmenes que ha presentat Convergència i Unió.

Prego als senyors diputats que ens posem en disposició de votar.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre sanitat (tram. 302-00136/06)

I, la següent Moció, la presenta l'illustre diputat senyor Ernest Benach, d'Esquerra Republicana, sobre sanitat. Té la paraula. (*Remor de veus. Pausa.*)

Senyors diputats, prego que els que s'abstenen d'estar aquí a l'hemicicle ho facin ràpidament. (*Pausa.*) Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. La interpellació que vam substanciar en el darrer Ple amb relació a la política sanitària pretenia conèixer una mica el capteniment del Govern amb relació a la sanitat, en diversos aspectes, que eren, evidentment, aspectes que afectaven el conjunt de la sanitat, eren aspectes molt diversos, però que, d'alguna manera, ens semblava que era interessant repassar-los, atès que havien estat, doncs, protagonistes de diversos debats tant a nivell de la cambra, com a nivell del Ple del Parlament, com a nivell de diverses comissions en què havíem tingut ocasió de parlar. Així, vam plantejar tot un seguit de temes i, en definitiva, la Moció no és altra cosa que el reflex d'aquests temes que volíem plantejar.

Aquesta és una moció feta amb un esperit constructiu, amb un esperit d'intentar avançar en aspectes que per nosaltres, doncs, estan en aquests moments damunt la taula i als quals caldria, des del punt de vista parlamentari, donar-los un cert impuls. I està feta també amb la voluntat de trobar aquest consens que de vegades sembla difícil de trobar.

Ahir, quan el conseller de Sanitat responia a la diputada senyora Figueras i deia: «A mi em va fer molta gràcia, quan hi va haver aquell pacte entre el PP i el PSOE en tema de justícia, el consens que van ser capaços de daixar», conseller, a mi em va recordar, d'alguna manera, les peticions de consens que nosaltres hem fet des d'aquesta tribuna, el tema de finançament sanitari especialment, no? I, si no s'ha fet aquest consens o no s'ha produït aquest consens, no ha estat pas per culpa nostra; no dic pas de qui ha estat la culpa, però, en qualsevol cas, no ha estat per culpa nostra. I, en definitiva,

allò que a vostè li feia una certa enveja en el seu moment, doncs..., en aquest moment, podríem aplicar una mica la mateixa lliçó, no? I en el fons aquesta Moció no pretenia altra cosa que anar per aquest camí. Jo no sé si ho haurem aconseguit o no, perquè a hores d'ara també hem d'acabar potser de concretar algun aspecte en les transaccions que hi hagi pogut haver, i penso que almenys haurem avançat en alguns aspectes.

La Moció, la vam concretar, bàsicament, en el tema de les llistes d'espera. Nosaltres estem d'acord que hi ha una comissió que hi està treballant, que aquesta Comissió està fent una bona feina, que des del punt de vista tècnic és complexa, però també és cert que les llistes d'espera encara hi són. I cada vegada..., és a dir, enguany hi són més que l'any passat. L'any passat es va fer un pla de xoc, va anar bé, amb matisos, hi ha llocs en què potser no es va fer tot el que s'havia d'haver fet, però el cert és que hi va haver uns resultats. Enguany, aquests resultats no s'han produït, i això és una mica el que ens amoïna i el que volem expressar aquí.

Vam parlar de portar el Viasalus. En aquest sentit, com he dit abans, aquesta pot ser una eina interessant. De tota manera, és una eina que no està... Ahir el president Pujol ens qüestionava, al nostre Grup Parlamentari, el fet de no haver donat suport a la Llei de política lingüística; segurament que és cert..., és cert: nosaltres no vam donar suport a la Llei de política lingüística, però segurament que som el Grup que la defensem més en aquests moments, segurament que som el Grup que hi estem més al damunt, i en aquest sentit, doncs, per aquí anava la qüestió del Viasalus.

Per altra banda, també entenem que és urgent presentar el projecte de llei de protecció de la salut. Se n'havia parlat en l'anterior legislatura; aquest és un tema que corre pressa, i hem vist, tots plegats, casos diversos que ens han succeït en aquests darrers mesos, i, per tant, des d'aquest punt de vista la proposta és clara.

Parlàvem també de la qüestió dels medicaments genèrics. És un tema que s'ha impulsat però que encara li falta una arrancada més forta perquè sigui una realitat. Aquí hi ha una possibilitat d'estalvi molt important.

Plantejàvem també el tema de la píndola de l'endemà, un tema que ha sorgit darrerament, que és un tema que pot tenir un tractament més o menys interessant, segons com es plantegi. Nosaltres entenem que aquest és un avenç des del punt de vista del que seria la política de planificació familiar, que no podem renunciar-hi com a país, i, per tant, així l'hem plantejat.

Hem volgut també traslladar al Ple de la cambra tota la qüestió del tractament del dolor. Som conscients que, d'això, se n'ha parlat i s'han aprovat resolucions a la Comissió de Política Social, i algunes de molt clares i que marquen molt clarament la línia per on ha d'anar.

En aquest sentit, no és que renunciem o no siguem conscients que tot això ja s'ha fet; ho reconec: s'ha fet. El que passa és que enteníem que el fet de reconèixer-ho en el Ple, sobretot, no només comprometia el Govern, que jo crec que ja hi està compromès, sinó que penso que moralment donava un reconeixement a tota aquesta qüestió molt més important, i en aquesta línia vam plantejar aquest punt.

Finalment, hi havien dos punts més concrets i determinats que es van plantejar amb relació a la salut de les dones; era a més a més una data molt adequada per fer-ho —hi van haver d'altres interpellacions que també van plantejar coses similars—, i nosaltres vam voler concretar en aquests dos punts, d'alguna manera, aquestes polítiques diferenciades.

Dit això —i no em queda temps; per tant, no diré res més—, sí que, senyor president, hi ha tot un seguit de transaccions en marxa, que en funció del posicionament dels diversos grups parlamentaris, si m'ho permet, en el torn de posicionament amb relació a les esmenes jo les hi faria avinents per tal que poguessin ser, doncs, ja concretades.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Estarem atents a aquest moment transaccional. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Figueras, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyores diputades, el Grup socialista ha presentat diverses esmenes en aquesta Moció. La primera fa referència al tema de les llistes d'espera, i hem intentat fer propostes positives en aquest tema, seguint una mica també el que ja parlàvem ahir en aquesta cambra —de fet, les esmenes eren prèvies a la formulació de les preguntes. Però, en definitiva, el que diríem és que aquesta partida extraordinària de pla de xoc que es proposa i que, de fet, ja n'hi ha una i que es proposa d'ampliar..., el que nosaltres dèiem és que, en espera dels treballs de la Comissió, podíem intentar fer una cosa que podria ser important en el sentit de disminuir les diferències que s'han posat de manifest en el registre centralitzat de les llistes d'espera.

Bàsicament, en el moment de la publicació del registre, el que s'ha vist és que hi ha hospitals amb unes diferències molt grans respecte del que és la mitjana de Catalunya. En el cas de les cataractes, per exemple, doncs, si la mitjana de Catalunya de temps mitjà de resolució són cinc mesos, hi han hospitals, com l'Hospital de Sant Joan de Déu, de Martorell, que té trenta-sis mesos, o el de l'Esperança, amb disset mesos, i, d'exemples com aquests, n'hi han molts en totes les patologies: en varius, doncs, si la mitjana està en cinc mesos, en alguns hospitals, per exemple, com la Mútua de Terrassa, està a vint-i-un mesos, o a Bellvitge, trenta mesos.

Aquest és un tema i crec que molt important, el fet de dir: reduïm com a mínim aquells llocs on hi ha una diferència molt gran, intentem acostar-nos a la mitjana, com a màxim intentem, doncs, que no superem en cap hospital de la xarxa hospitalària d'utilització pública sis mesos més respecte de la mitjana que hi ha a Catalunya per a aquella patologia. És a dir, no ens apartem més de sis mesos, no marquem una inequitat més enllà de sis mesos més de la mitjana de Catalunya. Crec que seria una cosa complible a través dels plans de xoc, a l'espera de veure quins han de ser, realment, els pressupostos i l'increment que s'ha de posar en els propers pressu-

postos de la Generalitat, en funció del que la Comissió dictamini, de cara, doncs, a palliar, realment, el problema de les llistes d'espera.

Pel que fa al tema dels medicaments genèrics, creiem que és important parlar de l'ús racional del medicament i que no és només parlar de l'estalvi en despesa farmacèutica, sinó de gastar bé els productes farmacèutics, gastar bé els diners que gastem en farmàcia. En definitiva, la farmàcia és un acte sanitari, però gastem-ho bé, i, per tant, introduir l'ús racional del medicament creiem que és molt important.

Un altre dels temes importants que planteja aquesta Moció d'Esquerra Republicana és el tema de la píndola de l'endemà. El Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi va fer una proposició no de llei demanant al Govern que la píndola de l'endemà s'administrés a Catalunya en els centres sanitaris, en tots els serveis d'urgències, tant d'hospitals com de centres d'atenció primària, i en els centres de planificació familiar i centres de *planning* jove o de Programa de la dona i centres en general, centres sanitaris, i sobretot en els serveis d'urgència, perquè bàsicament aquest anticonceptiu, quan moltes vegades es necessita o pot ser realment d'utilitat, és els caps de setmana, sobretot per a la gent jove.

Dir que el tema de la píndola de l'endemà o de la mal anomenada «píndola de l'endemà» no significa una altra cosa que una positiva millora d'un fàrmac anticonceptiu que ja existia prèviament i que en aquests moments ja s'està administrant, aquest tipus de fàrmac anticonceptiu, amb càrrec a la sanitat pública, que són els altres anticonceptius, a dosis molt altes, que ja s'estan donant des dels centres de..., des de la sanitat pública, pagant a càrrec de la Seguretat Social, ja s'estan donant, i que tenen molts més efectes secundaris que no pas té la píndola de l'endemà.

Per acabar ja, la darrera esmena en el tema de la Moció seria a l'apartat 6, quan fa referència al tema de les afectades de fibromiàlgia, parlar també de la síndrome de fatiga crònica i d'altres malalties doloroses i invalidants, perquè la fibromiàlgia no és l'única malaltia amb aquestes característiques invalidants que haurien de ser tractades, com diu la Moció.

I manifestar el suport a la resta de punts de la Moció per part del Grup socialista.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres valorem positivament aquesta Moció que ha presentat el Grup d'Esquerra Republicana, en general, sobre el que és la salut pública o la sanitat pública i aquelles mesures que consideren que cal potenciar a l'hora de millorar la qualitat i la prestació d'aquest servei sanitari. De totes maneres, el nostre Grup ha presentat cinc esmenes a quasi tots els punts de la Moció, però començaré pel primer, el que fa referència a les llistes d'espera.

Nosaltres, en una moció, ja, que darrerament va presentar el Grup d'Iniciativa per Catalunya, vam mostrar el nostre posicionament en el sentit que creiem que hi ha una comissió que ja està creada sobre el seguiment de les llistes d'espera, i darrerament, en el proper mes segurament, ja tindrem totes les conclusions de les recomanacions d'aquesta Comissió pel que fa als criteris d'inclusió del registre de les llistes d'espera. Nosaltres creiem, de totes maneres, que el que sí que s'ha de fer en els propers exercicis pressupostaris –i això ho fem constar en la nostra esmena, però de totes formes també ho demanarem en els propers exercicis–..., que hi hagi i que hi constin les dotacions suficients per fer front a totes aquestes recomanacions que ens faci aquesta Comissió, que, en definitiva, seran totes aquelles recomanables per tal de reduir o, si és possible, anul·lar el que són les llistes d'espera en quasi totes les patologies.

Pel que fa al punt 2 de la Moció, i referent al portal de Viasalus, el nostre Grup considera que el que s'ha de garantir és l'ús de les dues llengües oficials a Catalunya, en igualtat de condicions, en totes les actuacions del Departament de Sanitat en l'àmbit de les noves tecnologies i societat de la informació, per tal que els usuaris i els professionals puguin accedir i rebre informació en la llengua de preferència. Pensem que és molt important la capacitat..., i donar la possibilitat que cadascú elegeixi la llengua que està en millors condicions d'utilitzar.

Pel que fa al punt 3 de la Moció, i referent a l'ús de medicaments genèrics, el nostre Grup, i també per part del Ministeri..., s'ha fet un gran treball per incentivar la prescripció i el consum de medicaments genèrics. Ha donat bons resultats, hi ha hagut un estalvi considerable, però creiem que per part de la Generalitat cal incentivar encara més i potenciar tant la prescripció com el consum d'aquests medicaments.

Pel que fa al punt 5 de la Moció, nosaltres creiem que cal garantir que en els centres de la xarxa hospitalària d'utilització pública els serveis d'urgències dels CAP i els centres de planificació familiar de Catalunya expedixin la recepta del medicament d'emergència anomenat «píndola del dia després». També creiem que és necessari elaborar un protocol específic d'actuació. En els darrers mesos s'ha parlat molt de la utilització d'aquest medicament, i hem de tenir en compte que amb els medicaments s'ha de tenir molt precaució i que hem de tenir molt clar que estem parlant d'un medicament, un anticonceptiu d'emergència que requereix control mèdic i ha de ser permanent, tot aquest control, al llarg de la seva utilització.

El seu finançament, que és el que es planteja fonamentalment en aquest punt..., hem de tenir clar que encara a la Unió Europea hi ha un debat obert sobre el seu finançament; cap país ha donat la gratuïtat d'aquest medicament, perquè de totes formes hi han uns altres anticonceptius orals que sí que estan finançats per la Seguretat Social, i llavors creiem necessari que es garanteixi l'expedició..., la recepta mèdica s'ha de garantir, i aquest és el sentit de la nostra esmena. Però, pel que fa a la gratuïtat, nosaltres creiem que hi han unes altres prioritats en matèria sanitària, però que, de totes

maneres, hi insistim, a la Unió Europea hi ha un debat obert sobre el tema del seu finançament. I, sobretot, també insistir que aquests tipus d'anticonceptius han d'estar vigilats i controlats, perquè en el que no es pot caure és en l'opinió de l'ús trivial d'aquest tipus de medicaments.

I després, pel que fa a la fibromiàlgia, el nostre Grup també ha presentat una proposició no de llei sobre el tractament..., i, sobretot, perquè creiem que hi han, sota la denominació de «fibromiàlgia», moltes malalties, en la línia també de l'esmena que ha presentat el Grup socialista, i vam a aprovar una Resolució 648/VI en aquest Parlament, i nosaltres creiem que totes aquestes mesures que proposa el Grup d'Esquerra Republicana i que, veritablement, són molt positives s'han de fer d'acord amb aquesta Resolució, perquè el que es farà amb aquesta Resolució serà crear un protocol d'actuació i de millor coordinació entre el que és l'assistència primària i l'assistència especialitzada.

Res més, president; gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per Convergència i Unió, l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís Fernández Burgui..., que arriba a la tribuna no pel camí més curt, sinó fent una lleugera giragonsa. (*Veus de fons.*) Sí, no, ja sé que la teoria d'Einstein relativitza el camí més curt.

El Sr. Fernández i Burgui

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, pel que fa al número 1 de la Moció presentada per Esquerra Republicana, ja entenem que el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha de vetllar per la disminució dels pacients en llistes d'espera per intervencions quirúrgiques, i és en aquest sentit..., l'única manera de garantir aquest objectiu és instar el Govern a augmentar l'activitat quirúrgica, que, de fet, aquest any augmentarà un 2,4%, enguany, respecte a l'any anterior. Perquè no sempre l'increment de recursos o dotació pressupostària porta com a conseqüència ineludible o és garantia que es realitzin més intervencions quirúrgiques. És així que el CatSalut preveu enguany incrementar un 2,4%, com he dit, i passar, per tant, de 128.069 intervencions a 131.300. Per tant, i en el sentit que ja ho ha mencionat i d'acord amb el que resulti de la comissió de llistes d'espera i aportant aquest increment, òbviament, després s'ha de fer la dotació pressupostària necessària perquè es produeixi aquest increment.

Respecte al punt 2, hi estem totalment d'acord. Ha de tindre en compte que la recent inauguració, molt recent, d'aquest portal Viasalus, i atès que moltes de les informacions que s'ofereixen procedeixen de fora de l'àmbit lingüístic i no han sigut generades expressament per al portal..., el Govern té la voluntat que en el temps més breu possible s'ofereixin totes les informacions –les pròpies, no els enllaços– que apareguin a Viasalus, com a mínim, en català.

Sobre la presentació del projecte de llei de protecció de la salut, òbviament estarem d'acord amb el punt. Volem palesar que el Govern, en aquest cas el Departament de Sanitat i Seguretat Social, té el ferm propòsit de presen-

tar aquest projecte enguany. I, de fet, ja fa uns mesos que hi ha una ronda amb tots els grups parlamentaris, com vostès ja saben, i esperem assolir un ampli consens en la redacció de l'esmentat projecte.

D'altra banda, pel que respecta al punt 4, les polítiques prioritàries del Govern en matèria de sanitat són la contenció i disminució de la despesa farmacèutica. Per això creiem convenient que s'han de continuar aplicant polítiques d'acceptació i d'incentivació del consum de fàrmacs genèrics, i també creiem que és necessari continuar la tasca de divulgació i foment de mesures per a l'ús racional dels medicaments.

Per tant, en aquest sentit, estem absolutament d'acord amb la Moció. No estem d'acord, en tot cas, amb el model de la monodosi, ja que el model que tenim al nostre país, que és el dels països de l'entorn, és un pas endavant amb relació a la monodosi; i fins i tot el Regne Unit, que, de fet, la utilitza –és el que més l'ha utilitzat–, s'està replantejant aquest tema, fins i tot, també, darrerament, perquè hi ha una directiva europea que limita i impedeix la manipulació d'ús de medicaments, i per això, s'ho està replantejant.

El sistema de dispensació de monodosi planteja problemes de seguretat, i també de responsabilitat. D'altra banda, cal destacar que, quan s'autoritza una especialitat farmacèutica amb el nostre model, s'autoritza, a més a més, del medicament, l'etiquetatge, el cartonatge i la informació adreçada a l'usuari –el prospecte–, la qual cosa permet una gran seguretat, rigor i homogeneïtat en la informació al pacient. Altra cosa és –i amb això sí que estem d'acord– que cal continuar millorant i adequant, per cada medicament, el nombre d'unitats per presentació, ajustant-les en cada cas al temps de tractament, per a la seva indicació principal.

Quant al punt, amb el qual no estem... Estem absolutament d'acord amb vostè, en el fons... És a dir, amb el problema de la gratuïtat de la píndola, nosaltres hi estem absolutament d'acord, en el fons. És a dir, el que passa és que –i vostè ha parlat del consens, i em consta que és una persona de consens, nosaltres li diem que també estem per arribar a un consens sanitari com un element bàsic–, precisament, aquí entra el tema del consens, és a dir, no es pot acceptar que es vagin canviant o ampliant els medicaments que entren a dispensació de la Seguretat Social sense el seu corresponent finançament. Perquè això, a part de crear uns greus problemes, també crea una incoordinació total. Aquí, hi ha d'haver un consens sobre quins han de ser els medicaments que s'han d'incloure a la Seguretat Social, però no solament la inclusió dels medicaments, sinó també el seu finançament.

Per tant, nosaltres estem convençuts..., estem d'acord amb el fons, tant és així que estem convençuts que al final s'aconseguirà la gratuïtat d'aquesta píndola, però amb la corresponent aportació del seu finançament. Ja vam acceptar la vacuna antimeningocòccia, òbviament, de molta més importància i més repercussió, en la qual no existia...

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar.

El Sr. Fernández i Burgui

Bé, hauria d'acabar... Doncs, ja, simplement, posicionar-nos, també, respecte al punt 7.

El president

No. Hauria d'acabar, ja.

El Sr. Fernández i Burgui

Perdó. Al punt 7 i 8, que pensem..., i li ho dic perquè estic assabentat que la formació mèdica, tant durant la formació de la carrera, com després en el postgrau, té en compte totalment les diferències de gènere en tots els aspectes que vostè ha mencionat, i també en la indústria farmacèutica quant als medicaments. Per tant, és obvi que això ja està garantit, a més, per les escoles de formació i per la mateixa indústria farmacèutica, i no cal, doncs, votar a favor d'aquest text.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Per Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, a l'hora d'analitzar aquesta Moció, he de confessar que al nostre Grup, una mica, li va costar veure la línia que seguia, en la mesura que, i ho diré col·loquialment, és una mena de popurri de qüestions d'actualitat, que inclou coses que són molt importants, però que també n'exclou d'altres que també són importants.

En tot cas, això és el que tenim ara, a l'hora d'aprovar, i aleshores diré el posicionament del nostre Grup respecte als diferents punts que, d'alguna manera, impliquen una posició individualitzada perquè cada un d'ells tracta de qüestions diferents.

El primer punt tracta del tema de les llistes d'espera. Nosaltres aquí no hem presentat cap esmena, perquè fa un parell de plenaris vam presentar una moció que enteníem que no estava interferint en absolut els treballs de la Comissió. Perquè els treballs de la Comissió s'estan fent, però mentrestant cal fer coses, i en aquest sentit, que les coses que s'estiguin fent, i que no dubtem que s'estiguin fent, es puguin reorientar en unes determinades línies, ja ho vam expressar. En tot cas, aquí el que es demana és que s'asseguri que hi hagi la mateixa quantitat, com a mínim, de l'any passat per a aquest concepte. Doncs, ja ens sembla bé. Per tant, això ho votarem a favor.

El segon punt té a veure amb aquests portals que apareixen, en concret, Viasalus, que dona informació sobre sanitat, i aquí se'n presenta que es garanteixi l'ús de la llengua catalana.

Bé, a mi m'ha sorprès una mica quan el senyor Benach en aquesta tribuna ha dit que Esquerra Republicana és el Grup que més està al damunt d'aquestes qüestions.

Potser, sí. Potser l'he entès malament, eh? Potser l'he entès malament, però no voldria que es fessin concursos d'aquestes qüestions.

En tot cas, dir que, al nostre Grup, aquest és un tema que li ha interessat, i que el que li ha preocupat, quan ha vist la manera d'organitzar la informació Viasalus, és, per una banda, aquestes lingüístiques, que hi estem d'acord i hi votarem a favor, però hi ha hagut una cosa que ens ha preocupat fins i tot més, que és la manera com està presentada la informació: el fet que no hi hagi una separació clara entre el que són els serveis que ofereix la sanitat pública i els que ofereix la sanitat privada, perquè això pot induir a confusions.

I, per tant, nosaltres enteníem que s'ha de prioritzar la informació sobre sanitat pública, però, si no es prioritza, perquè, a més a més, la Generalitat hi té una participació, però no és l'únic participant d'aquesta empresa, com a mínim que la informació estigui clarament diferenciada perquè no induïxi a confusions.

Nosaltres, en aquest sentit, estem molt preocupats precisament per aquesta qüestió, ja dic, en el mateix nivell o més que en l'altre. No se'ns ha acceptat l'esmena en aquest sentit, no ho entenem massa, però, en tot cas, també compartim el que aquí es presenta.

Al punt tercer, hi estem d'acord, i, en tot cas, anuncio que retirem l'esmena que havíem presentat a aquest punt, l'esmena número 2 nostra.

I al número 4, amb relació a la dispensa dels medicaments genèrics, nosaltres havíem presentat una esmena en el sentit que s'adeqüi la prescripció a les necessitats concretes de cada pacient, que, en definitiva, respon al mateix esperit que es presentava en la Moció, però que entenem que es formulava d'una manera més satisfactòria.

Pel que fa referència a la distribució de la píndola de l'endemà, nosaltres hi estem d'acord. Hem presentat... *(Veus de fons.)*

El president

No. Senyor, senyor... No és vostè qui ha de dir si para o no, eh?... No, no li ho pot dir. Té la paraula, senyora diputada.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies. Bé, respecte al punt número 5, nosaltres hi estem d'acord; hem presentat una proposició no de llei en el mateix sentit. En el sisè, també; havíem presentat en el seu moment una proposició no de llei que va ser aprovada, i ens sembla reiteratiu que torni a sortir aquí. I, en tot cas, si es fa referència al tractament del dolor, calia fer referència a altres malalties, també... *(Remor de veus.)*

El president

Esperi's un segon, senyora diputada. Esperi's un segon. Prego silenci als senyors diputats, si us plau. Esperi's. *(Pausa.)* Pot continuar.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Bé, queden només els punts número 7 i número 8, que votarem a favor, sense cap altra especificació.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Per a pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Jo crec que els diputats i les diputades tenim l'obligació, quan es tracta de posicionar-nos sobre una interpellació que ha fet un altre grup, bé, sobretot, primer de tot, d'escoltar, escoltar les argumentacions que es presenten, que es donen, que s'expliquen.

I tinc la sensació, i perdoni, senyora Comas, que vostè no m'ha escoltat, de res, de res. No m'ha escoltat, ni tan sols ha endevinat l'interès d'aquesta interpellació. Per tant, lamentant-ho moltíssim, doncs..., no només lamentant la seva intervenció pel to que té de donar lliçons, sinó lamentant, també, una mica aquesta mala interpretació que ha fet d'algunes de les coses que nosaltres hem dit.

Amb relació a les esmenes, senyor president, el punt 1 quedaria transaccionat amb una esmena del Grup Popular i del Grup Socialista, i seria aquesta.

Estic fent referència als punts de la Moció original, eh?

El president

Sí, sí, al text de la Moció, exactament.

El Sr. Benach i Pascual

El punt 2 i el punt 3, els posaríem a votació tal i com estan. El punt 2 fa referència a l'ús de la llengua catalana al portal Viasalus. Un portal, bàsicament, sempre és una porta oberta a la informació, sigui pública o sigui privada, i com més informació hi hagi, millor. I en aquest sentit, doncs, el text de la Moció és prou clar. El punt 3 fa referència a la Llei de protecció de la salut i, també, ja ha quedat clar.

El punt 4 també quedaria transaccionat a partir de les esmenes: número 2 del Grup Socialista, número 4 del Grup Popular, número 1 de Convergència i Unió i número 3 d'Iniciativa per Catalunya. Aquesta seria la transacció del punt 4.

Al punt 5, tot i que hi ha hagut intents diversos, perquè té esmenes diverses, d'intentar arribar a un acord no ha estat possible, bàsicament perquè nosaltres demanàvem que hi hagués un reconeixement mínim que hi pot haver casos que és important que aquesta píndola es dispensi de manera gratuïta. Això no ha estat possible, per tant, nosaltres entenem que el nostre text és el més adequat i, en tot cas, el que sí que faríem seria acceptar l'esmena número 3, del Grup Socialista, que complementa la nostra proposta. I, per tant, en el punt 5 quedaria incorporada l'esmena número 3 del Grup Socialista.

El punt sisè, que he dit i he repetit que ja s'havia tractat en Comissió, però que per a nosaltres era important també que es tractés en un Ple per donar-li la rellevància que li dóna un Ple del Parlament de Catalunya i, a més a més, per l'obligació moral i legal que això implica per al Govern, per si no ho havia sentit algú, doncs, també l'hem transaccionat amb les esmenes número 2 de Convergència i Unió, número 5 del Partit Popular i número 4 del Partit Socialista.

Els punts 7 i 8 no tenien cap esmena, i, per tant, aquest seria el plantejament de tota la Moció.

Em sembla que no m'he deixat re, tot i la complexitat de les esmenes presentades. Per tant, s'entén que les esmenes del Grup Socialista es quedarien transaccionades o acceptades; que les esmenes del Grup de Convergència i Unió, algunes transaccionades, així com les del Grup Popular, i d'altres no acceptades –concretament, les que fan referència al tema de les llengües no s'acceptarien–, i les esmenes d'Iniciativa per Catalunya, doncs, l'esmena número 1, que fa referència al tema del portal –com he dit abans, un portal és una cosa oberta i no tancada–, no l'acceptariem, l'esmena número 2 està retirada per qüestió de coherència i la número 3 transaccionada.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Per tant, tal com queda el text de la Moció és: els punts 1, 4 i 6, amb les transaccions que ens han sigut presentades en aquest moment; el 2, el 3, el 7 i el 8, iguals, i el punt cinquè, introduint-hi l'esmena número 3 dels Socialistes.

Per tant, sotmetem... (*Veus de fons.*) Sí, senyora diputada, em demana la paraula per...?

La Sra. Nadal i Aymerich

Sí, senyor president, per demanar votació separada i, especialment, en el punt cinquè, una separació de votació dins d'aquest mateix punt.

El president

Sí.

La Sra. Nadal i Aymerich

Votar, per una banda, tot el punt cinquè i, per una altra, el text següent: «Com a medicament d'urgència, per tant, que sigui dispensat de manera gratuïta a aquelles dones que en puguin tenir necessitat.». Aquest paràgraf, aquest tros de text votat separatament, senyor president.

El president

Molt bé.

Doncs, si els sembla, començarem la votació per aquest text. (*Veus de fons.*) 7 i 8, també, votació separada. Molt bé. (*Veus de fons.*) Sí, senyora Nadal?

La Sra. Nadal i Aymerich

Dispensi, senyor president, que m'he descuidat en aquest mateix bloc, per a nosaltres, el punt 2. I, si no, doncs, separatament també el punt 2, senyor president.

El president

Molt bé. D'acord. Passem, per tant, primer, a votar aquesta frase que ens ha sigut llegida del punt número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació sotmetem el punt número 2...

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 119 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

A continuació els punts 7 i 8.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 64 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

I a continuació la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política lingüística (tram. 302-00137/06)

A continuació, el punt número 22 és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política lingüística; l'ha presentada Esquerra Republicana de Catalunya, i la presenta l'illustre diputat senyor Josep Bargalló. (*Pausa. Remor de veus.*) Prego silenci als senyors diputats i a les senyores diputades. Té la paraula senyor diputat.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. En el Ple proppassat vam substanciar aquesta interpellació que se centrava en la política lingüística però tenia una especial incidència en el funcionament del Consorci per a la Normalització Lingüística.

El nostre Grup considera que el Consorci ha fet una bona feina, que trobar una eina conjunta entre Govern de la Generalitat i ajuntaments i ens locals va ser un encert, però que, tot i així, els canvis produïts en els darrers anys –canvis de caràcter tecnològic, de caràcter social, de caràcter educatiu, la mateixa Llei de política lingüística– fan que ens hàgim, en aquests moments, de plantejar si el Consorci a hores d'ara realment està complint les funcions per a les quals se'l va crear, i que va complir anys enrere, i, a més a més, també fa que ens plantegem quina ha de ser la relació del Govern de la Generalitat i els ajuntaments en aquest Consorci.

En primer lloc, és evident que el Consorci va ser creat per donar ensenyament de la llengua a les persones adultes. La universalització de l'ensenyament de la

llengua a l'ensenyament obligatori fa que previsiblement aquests grups generacionals, que ja han estat formats en aquest nou sistema educatiu, no hagin d'anar al Consorci a demanar els cursos, sinó que, per exemple, el Consorci només hagi de dedicar els seus esforços a hores d'ara bàsicament a generacions anteriors o específicament al món de la immigració.

Evidentment, per altra banda, la constatació que l'ús social del català encara és per ser normalitzat fa que demanem al Consorci un esforç específic en aquesta faceta de l'ús social.

A la vegada, és també evident que el Consorci ha patit als darrers anys uns problemes pressupostaris. Aquell 65% de la Generalitat, 35% del ajuntaments, no ha acabat de quadrar. Hi ha hagut, certament, alguns ajuntaments que s'han endarrerit en el pagament. Hi ha hagut, evidentment, una absoluta congelació de l'aportació del pressupost de la Generalitat –una absoluta congelació del pressupost de la Generalitat. I hi ha en el fons de tot això un plantejament per nosaltres evident. Qui té les competències lingüístiques, de normalització lingüística, és el Govern de la Generalitat, per tant –per tant–, els ajuntaments, la seva aportació que fan al Consorci és una aportació voluntària, que no ve obligada per cap marc competencial municipal, i que, per tant, en cap moment –en cap moment– els problemes pressupostaris que pugui tenir algun ajuntament poden ser excusa per al fre de l'aportació del Govern de la Generalitat.

El nostre Grup fins i tot s'havia plantejat –s'havia plantejat– la conversió, la reconversió del Consorci en un institut, en un organisme autònom, de manera que fos la Generalitat la que assumís totes les competències pressupostàries del Consorci. Això, però, podia ser entès com una voluntat d'ingerència en el món municipal, que no és voluntat del nostre Grup.

En tot cas, el que presentem en aquesta Moció és la necessitat que el Govern intensifiqui la seva presència en el Consorci, la necessitat que el Govern s'impliqui encara més en el Consorci. I deixem per a més endavant –per a més endavant– el possible plantejament de la conversió del Consorci en un organisme autònom, en el qual ja la competència fos bàsicament exclusiva de la Generalitat, per veure si aquestes noves estratègies que està discutint el plenari del Consorci són unes noves estratègies que donen sortida tant a les noves necessitats de la normalització lingüística, a les noves necessitats de política lingüística, com a la necessitat que el Consorci es doti d'un millor pressupost.

Si aquestes noves estratègies que el Consorci en el seu plenari planteja funcionen, cap inconvenient, la solució de la relació institucional és perfecte. Si no funcionen les noves estratègies, en un futur haurem de preveure això que havíem previst de plantejar ara mateix, que seria la creació d'un organisme autònom directament competent de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per defensar les esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Carbonell.

El Sr. Carbonell i Abelló

Senyor president, senyores i senyors diputats, certament aquesta interpellació i la Moció que ha presentat en Josep Bargalló és una moció realment important i oportuna, i oportuna perquè efectivament el Consorci per a la Normalització Lingüística es troba en una situació delicada, una situació delicada derivada del nou marc, de la nova situació que vivim en el país i també d'un cert esgotament del model de fa deu anys.

El Consorci es crea en unes condicions; es produeix un acord amb el sector local, donades les circumstàncies d'aquell moment, de fa deu anys, i, passats aquests deu anys, el Consorci es troba amb unes inadequacions davant dels nous problemes que planteja l'ús de la llengua i que planteja un foment per a la normalització del català.

Per això, aquesta interpellació i aquesta Moció és oportuna i és important. De fet, el 98 a l'interior del Consorci es comença un procés de discussió sobre la necessària adaptació. I el problema que ens trobem és que d'ençà..., des d'aleshores, no s'ha arribat a un acord necessari per adaptar –per adaptar– el Consorci als nous temps.

Jo crec que la Moció, i la transacció que s'ha arribat entre tots els grups... Tots els grups havíem presentat les nostres esmenes, i jo crec que el text que després en Josep Bargalló presentarà és un bon punt de partida per implementar aquesta necessària adaptació del Consorci per a la Normalització Lingüística.

Jo crec que en aquesta Moció es troben les paraules clau per obrir aquesta nova etapa. En primer lloc, «adaptació». I concretar-la –aquesta era una de les nostres esmenes–, que aquesta adaptació es pugui concretar en el programa del 2002, no podem posposar més enllà la necessària adaptació, perquè el que estem fent és que els quatre-cents professionals, que els dos mil i escaig milions que costa el Consorci, es vagin esmortint. Hi ha un problema de motivació molt important a l'interior del Consorci, hi ha un problema molt important de definició dels horitzons i dels objectius en aquesta nova etapa, i, per tant, és molt important l'adaptació.

És també important l'increment de les partides i de les dotacions pressupostàries. Des de fa dos anys, l'aportació de la Generalitat ha quedat congelada als 1.600 milions, amb uns problemes derivats d'incompliment dels convenis laborals i amb unes dificultats objectives per poder portar el Consorci i portar-lo a una nova etapa. Per tant, incrementar l'aportació econòmica de la Generalitat en el Consorci.

Tercera paraula clau: modificar la relació i les responsabilitats a l'interior del Consorci. El nostre Grup estem en una posició molt similar a la d'Esquerra Republicana; nosaltres no descartem la possibilitat que en el futur es pugui reconvertir en un institut autònom de la Generalitat, el que sí que veiem clar és que aquest increment suposa també una intensificació, un major protagonisme de la Generalitat; no pot ser que passi el que passa ara, que és que la Generalitat no aporta més diners perquè el sector local no aporta més diners, i així el que anem és congelant l'activitat i el potencial i la

tasca que podria fer el Consorci en aquesta nova etapa històrica.

I dues paraules per acabar, senyor president. La primera és que cal arreglar el conveni amb el personal i cal que es compleixi el conveni signat, que no es compleix. I finalment –i també aquesta era una aportació nostra– que alhora que anem definint i redefinint la tasca del Consorci, el que demanem també és que també la Direcció General de Política Lingüística pugui anar clarificant els seus objectius. Hi ha un problema derivat d'aquesta difícil relació entre Direcció General i Consorci, perquè hi ha també una certa dificultat de definició de la tasca de la Direcció General de Política Lingüística en aquesta nova etapa històrica.

Senyor president, moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el senyor Bargalló deia en la presentació de la Moció subsegüent a la interpellació que el Consorci de Normalització ha estat un bon instrument, i jo crec que això és cert, totalment cert. I crec, creiem, el nostre Grup, que evidentíssimament la normalització lingüística és positiva. Ho hem dit sempre; de vegades, hem discrepat, perquè nosaltres opinem –i seguim opinant– que s'ha de fer des del respecte i des del consens.

El senyor Rull em deia abans que hauria de dir que la normalització lingüística ha estat excellent. Bé, és lògic, jo diria que s'ha fet raonablement bé –jo diria que s'ha fet raonablement bé.

Adequar l'instrument, que és el Consorci, a les noves realitats, doncs, ens sembla també –ens ho sembla– coherent, ens sembla lògic i ens sembla bo. Realment, i no val la pena repetir-les, les ha dites abans el senyor Bargalló, han passat moltes coses, ha canviat molt, afortunadament, en alguns aspectes, el context social i, per tant, és necessari.

La Moció que Esquerra Republicana presentava, per mi, tenia quatre aspectes importants, que era definir nous continguts i noves estratègies, que era noves despeses pressupostàries, que era, diguem-ne, ampliar o reestructurar les zones d'actuació del Consorci i que era, evidentment, avaluar anualment –i que ho és avaluar anualment– quina és la tasca i els resultats de la tasca que aquest ha fet.

Nosaltres varem presentar una sèrie d'esmenes, esmenes tècniques, que, donat que hem arribat a un acord transaccional entre tots els grups, doncs –ho crec–, no val la pena defensar, i que estaven una mica en la línia de matisar alguns temes, alguns aspectes tècnics, sobretot econòmics, de dir: «Home, escolti, més que parlar de més diners, parlem primer de quins han de ser els objectius i després, doncs, d'adequar els diners a aquests temes, etcètera.»

Hem arribat, ja s'ha dit, a una transacció entre tots els grups. A mi em sembla una bona transacció pels seus continguts, perquè possibilitarà adequar les tasques del Consorci a aquesta nova realitat i també em sembla una bona transacció per a altres històries que es posaran de manifest, que és dir: «Escolti'm, en aquesta cambra existeix una voluntat política conjunta de seguir...» –i valgui la redundància, de seguir– «la política de normalització lingüística.» I crec que això és bo. Existeix en aquest tema, quan parlem –jo diria– de coses serioses, una voluntat de consens, de tirar-ho endavant entre tots. I existeix una voluntat d'adequar aquesta política –de millorar-la i adequar-la– a les noves realitats.

I, si m'ho permeten, per acabar –com sempre em sobrarà temps, senyor president–, crec que aquesta Moció que aprovarem per unanimitat, si bé és una moció tècnica, és una moció d'un instrument, però l'instrument important de la política lingüística, la seva aprovació per unanimitat posa de manifest una cosa més, i posa de manifest en la meua opinió que no hi han problemes amb la política lingüística, que els problemes sorgeixen quan els uns o els altres volem o volen utilitzar la nostra llengua pròpia –que és patrimoni de tots i que tots hem de defensar i difondre– com a argument polític, com a instrument partidista. Quan passen aquestes coses sorgeixen els problemes. Quan el que fem és, tots, treballar en favor de la difusió, en favor de la normalització del català, hi ha unanimitat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. El Sr. Joaquim Ferrer, en nom de Convergència i Unió, té la paraula.

El Sr. Ferrer i Roca

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta és una qüestió, la de la normalització lingüística, que ve periòdicament a aquesta cambra, i sembla que és raonable considerar que no ens ha d'estranyar, perquè és el reconeixement, d'alguna manera, que és una prioritat per a totes les forces polítiques aquí representades.

Aquesta Moció tenia en un principi en la presentació, quan la va presentar Esquerra Republicana, sis punts; ara en té dos i el segon té set punts.

Nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, ha presentat una primera esmena, que ara és el punt número 1 del que estem discutint, que vol ser un cert reconeixement d'aquesta eina important de normalització lingüística. I em sembla que és bo, ni que sigui telegràficament, recordar de quina cosa estem parlant. Què és aquest Consorci?

Aquest Consorci, com ja s'ha dit, va ser creat l'octubre del 88, amb l'objectiu de fomentar l'ús social del català, fonamentalment, per apropar-lo i facilitar-lo a aquells segments de població adulta que ho necessitessin.

En aquest moment és un consorci participat per la Generalitat, a través del Departament de Cultura, 81 ajuntaments, 37 consells comarcals i la col·laboració de la

Diputació de Girona –que, per cert, va ser fundadora del Consorci– i les diputacions de Lleida i Tarragona. Està organitzat en 22 centres de normalització lingüística. En el curs 99-2000 ha organitzat 1.931 cursos que, conjuntament amb els que s'ofereixen a distància, han comptat amb més de quaranta-dos mil inscrits, exactament 42.170 inscrits; d'aquests, 680 cursos, amb 12.000 inscrits en l'aprenentatge de la llengua oral. És a dir, el nivell més bàsic té un pressupost per a aquest any de 2.400 milions, que sorgeixen de..., per part de la Generalitat 1.400 milions, per part dels ajuntaments consorciats, 700 milions, i de recursos propis –matrícules, cobrament de serveis–, els altres 330 milions. Hi treballen, com també s'hi ha fet referència, 409 professionals, dels quals el 53% està dedicat a l'ensenyament d'adults, del català a adults. El 35% d'aquests professionals fan tasques d'assessorament i dinamització lingüística i un 12% és direcció i suport administratiu.

Per tant, nosaltres hem presentat una esmena que valora d'una manera molt positiva aquest Consorci per la tasca realitzada durant aquests últims deu anys i reconeix la implicació professional del seu personal en aquests objectius. Aquesta és una primera part.

La segona part és que nosaltres hem presentat altres sis esmenes que fan referència als continguts. Per dir-ho d'alguna manera, què cal fer perquè segueixi essent útil.

En primer lloc, hem presentat una esmena –que ha estat recollida, naturalment– sobre l'adaptació d'aquest Consorci als canvis. Quins són els canvis? Els canvis ens diuen que previsiblement cal incrementar els cursos d'acollida de base, els més elementals, per a la nova immigració. Els canvis ens diuen que cal incrementar els cursos del que se'n diuen «nivell llindar», els més elementals; que cal incrementar l'ensenyament a distància, i que cal incrementar l'assessorament a empreses i organitzacions socials. Això està cristallitzat amb sis esmenes que hem presentat, i em sembla que la transaccional que n'ha resultat ens pot deixar satisfets en el sentit que totes les forces polítiques aquí presents hi han participat, la qual cosa demostra que segueix essent, amb molta lògica, una prioritat per a tothom. I, per altra banda, em sembla que també cal dir que hem trobat en el Grup d'Esquerra Republicana una actitud de negociació oberta al diàleg, a la cristallització justament d'aquesta transaccional.

Per tot això, nosaltres ens en felicitem, i desitgem que el Consorci, amb l'esforç polític de tots, avui cristallitzat en aquesta Moció, segueixi essent una eina útil per al procés de normalització lingüística. Res més.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup està fonamentalment d'acord

amb l'esperit i el contingut amb què es va presentar aquesta Interpellació i amb bona part de les propostes. És a dir, les esmenes que hi hem presentat, de fet, no modifiquen substancialment res, sinó que, en tot cas, matisen o hi fan alguna aportació.

I deia que hi estem d'acord perquè, efectivament, estem d'acord amb la diagnosi que s'ha fet del Consorci, en la mesura que ha fet una tasca durant tota una sèrie d'anys que ha sigut molt important, que s'ha fet en col·laboració amb els ajuntaments, bàsicament; que en aquests moments hi havia una situació que obliga a redefinir les mateixes tasques del Consorci per a la normalització lingüística, el seu paper, els seus objectius.

Han sorgit noves necessitats. Hi ha una situació, per altra banda, d'estancament en la mesura que els pressupostos s'han congelat des de fa uns anys. I, evidentment, això implica que..., en fi, quan en una institució creada creix la realitat per a la qual està creada també es modifica, cal readaptar-la a aquesta realitat. I per això, en aquest sentit, la proposta de fer aquest nou replantejament ens sembla bé. I, de fet, el nostre representant, millor dit, el senyor Francesc Pané, que està present al Consell d'Administració del Consorci, fa temps que va dient o va assenyalant que cal caminar en aquesta direcció; per tant, hi estem absolutament d'acord.

En aquest sentit, les esmenes que nosaltres hem introduït són esmenes que, com deia abans, no modifiquen substancialment el que aquí es presenta, però introdueixen alguns matisos en el sentit que, en el cas de definir les noves estratègies i les aportacions econòmiques, ens semblava que havíem d'incorporar els compromisos adquirits a través del conveni col·lectiu. El fet de valorar la participació dels ajuntaments que es planteja en el tercer punt, nosaltres proposàvem, i així s'accepta en la transaccional, no només parlar de la participació «necessària», sinó de la participació «imprescindible».

També en el cas dels cursos que ara s'organitzen es deia que es mantinguin i es deia: «Si més no fins que el Consorci no defineixi un nou model.» Nosaltres dèiem: «No, si més no, que es mantinguin.» Això es recull, de fet, en la transaccional també, i, en aquest sentit, ens n'alegrem.

I hi ha un tema que és difícil de gestionar que és el del compliment del conveni, de com avançar en el nou conveni, i que, en tot cas, s'ha arribat a una transaccional que entenem que és positiva des del punt de vista del plantejament de futur que planteja. (*Remor de veus.*)

I, finalment, les dues últimes esmenes que presentàvem tenen referència a unes qüestions que sorgeixen amb la relació, o de vegades amb el «solapament», de competències entre les que té la Direcció General de Política Lingüística i les que té el Consorci per a la Normalització Lingüística. I, en aquest sentit, si nosaltres estàvem d'acord que es faci un informe valoratiu dels resultats dels convenis signats per part del Consorci, entenem que aquest informe també és bo que el faci la Direcció General de Política Lingüística, que també signa al seu torn, convenis de la mateixa naturalesa.

I per això definíem un setè punt que va en la línia d'aquesta redefinició del Consorci que abans s'ha plantejat, de definir millor les seves competències i, per tant, de limitar-les. Res més.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Per posicionar-se sobre l'esmena transaccional, té la paraula el senyor diputat Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Sí, senyor president. En aquesta Moció, que tenia sis punts, el Grup Socialista hi ha presentat tres esmenes; el Grup Popular, sis; el Grup de Convergència i Unió, dues –que són realment set–, i el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds n'hi ha presentades sis; en total, vint-i-dues esmenes per a una moció de sis punts. Agraïm profundament la dedicació dels grups parlamentaris i la seva col·laboració a la proposta d'Esquerra Republicana.

Com vostè entendre, senyor president, intentar parlar esmena per esmena i punt per punt de la Moció hauria estat impossible si volíem arribar a un consens majoritari, i el que hem fet ha estat redactar una nova moció en què tothom s'hi ha sentit integrat.

Per tant, una moció que està signada per tots els grups de la cambra, i de la qual ens felicitem, perquè, com s'ha dit aquí per part dels diversos grups, significa un suport de nou al Consorci en aquesta nova etapa que ha de tenir noves estratègies i nous instruments, dirigida a noves capes de la població, i també un increment presupostari de part de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per tant, prego a les senyores i als senyors diputats que ens posem en disposició de votar, i votarem exactament el text transaccional signat per tots els grups.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de seguretat (tram. 302-00138/06)

La Moció següent és fruit de la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de seguretat; la presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i l'exposa l'illustre diputat senyor Marc López. *(Pausa.)* Pot començar, senyor diputat.

El Sr. López i Plana

Gràcies, senyor president. Bé, avui a mi m'agradaria que aquest Parlament pogués votar a favor d'un model de seguretat pública i de la necessitat d'enriquir el po-

bre debat d'idees que hi ha en aquests moments sobre les polítiques necessàries en matèria de seguretat. Però molt em sembla que no ho farem o que només ho farem, ho votarem a favor, diguem, les forces progressistes d'aquest hemicicle.

Nosaltres hem volgut parlar en aquesta Moció de transversalitat, en el primer punt, perquè les polítiques de seguretat no es poden entendre des de l'exclusivitat de l'acció policial. És en aquest sentit que proposem la creació d'un consell nacional de prevenció i seguretat, que aplegui diferents departaments, per fixar les necessàries polítiques de seguretat d'aquest país. En aquesta línia, parlem dels departaments d'Interior, lògicament, Ensenyament, Justícia, Treball, Benestar Social i Sanitat i Seguretat Social.

En el següent punt, parlem d'un gran debat anual sobre la situació de la seguretat a Catalunya. Ja tenim una enquesta de seguretat, i per això ens felicitem tots, però no dediquem prou temps a analitzar les problemàtiques a les nostres places i carrers. És per això que en el segon punt d'aquesta Moció demanem la presentació cada any, en aquest Parlament, d'un informe sobre la situació de la seguretat a Catalunya. De l'enquesta, n'hem de treure unes conclusions i ser capaços d'elaborar les polítiques necessàries.

El tercer punt de la Moció vol posar èmfasi en la planificació i la coordinació. Això és el que podem fer si tenim –i avui es vota– un pla de seguretat per a Catalunya, que al mateix temps ha de ser un compromís i pacte de totes les administracions responsables en la matèria.

En el quart punt tractem la diversitat territorial de Catalunya, de la necessitat que els territoris tinguin, també, la seva pròpia veu en matèria de seguretat. D'això, en diem «plans regionals de seguretat», que han de ser dissenyats des del territori i per al territori, o no és veritat que és on sorgeixen els problemes?

Els municipis turístics necessiten plans específics, les àrees metropolitanes també en necessiten, el camp i la muntanya. Cada territori té unes característiques econòmiques, socials i culturals, i, per tant, tenen unes demandes específiques de seguretat. Deixin-me dir que el meu company Josep Clofent m'acaba de comentar fa poca estona que, en el Projecte de Llei de seguretat, la Generalitat deixa en mans dels municipis tota la responsabilitat en matèria de seguretat, sense assumir cap responsabilitat per part del Govern de la Generalitat.

La presència policial als carrers, l'altre gran punt d'aquesta Moció, ha marcat una gran part dels debats sobre la seguretat a Catalunya en els darrers temps. Tot no ho és la presència policial, és veritat, però hem de tenir en compte la teoria del vidre trencat: les àrees urbanes que apareixen fora de cap control atrauen la delinqüència, de la mateixa manera que un vidre trencat atrau més pedres que una finestra amb un vidre sencer.

Dues notícies d'avui mateix respecte a la presència policial: el Sindicat Professional de Policia estima que hi ha una manca de mil agents a Catalunya i els hotelers de Salou paguen la gasolina de la Guàrdia Civil a Tarragona.

I finalment, en el sisè punt, volem subratllar la necessitat de generar doctrina i recerca en matèria de seguretat. L'institut català d'estudis de la seguretat, que és el que proposem en aquest punt, no és pas una idea nostra, és una idea del conseller anunciada fa més d'un any, però, noi!, no es posa en marxa i la nostra obligació és recordar-li, al Departament, que té uns compromisos contrets amb la societat.

L'institut català d'estudis de seguretat ha d'estudiar, analitzar i proposar al Govern polítiques de seguretat que donin respostes a situacions concretes i que s'anticipin a possibles futures problemàtiques. La majoria de països europeus compten ja –com per exemple França– des de fa temps amb aquests centres, que s'han erigit en un dels eixos vertebradors dels respectius sistemes de seguretat pública.

Deixin-me dir abans d'acabar que em sap greu que Convergència i Unió i el Partit Popular no hagin presentat cap esmena a aquesta Moció. De fet, amb Convergència ni hem parlat, jo no sé ni qui sortirà a parlar en aquesta Moció. Em sap greu –ho torno a repetir– perquè crec que no estem tan lluny, i em consta que el Departament d'Interior no veu malament les propostes del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Però bé, espero que aquests punts puguin ser aprovats, com diran ells, més endavant, en la tramitació del Projecte de llei de seguretat pública a Catalunya; el país la necessita i nosaltres estarem a l'alçada buscant el consens.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. El senyor Joan Ridao, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de fet, el debat sobre la seguretat a Catalunya cal abordar-lo amb tota l'amplitud temàtica que es mereix, i, de fet, per encomiable que sigui aquesta interpellació i la Moció subsegüent, és obvi que no podem abordar tota aquesta complexitat amb aquesta sola Moció.

De fet, si de cas hi ha un moment oportú, que és molt pròxim en el temps, com és la discussió del Projecte de llei de seguretat pública a Catalunya, que en aquests moments està en fase d'avantprojecte en el Departament i que entrarà, espero, aviat en aquesta cambra, en els pròxims mesos, quan, en tot cas, podrem abordar de manera integral aquesta discussió.

Malgrat tot, creiem que la Moció que ara se'ns presenta per part del Grup socialista aporta tot un seguit d'elements molt positius pel que fa a la millora de la seguretat a Catalunya, encara que, insisteixo, queden molts altres aspectes que seran objecte de discussió en el marc de la nova legislació a aplicar a Catalunya.

Pel que fa al primer punt de la Moció, la creació del consell nacional de prevenció i seguretat, en la mesura que aquest organisme –i així ho volem entendre de la lletra de la Moció– estaria format únicament per representants dels departaments i per responsables de

seguretat catalans, però també perquè tindria un caràcter merament consultiu per definir les polítiques integrals de seguretat, doncs, entenem que és una mesura positiva. Entenem també que el consell podria permetre una major integració de mesures directes de seguretat amb mesures de caire preventiu, sense arribar a qüestionar la competència de comandament de la policia..., de la política de seguretat del mateix conseller d'Interior, i, per tant, en aquest punt hi estem d'acord.

Pel que fa a la demanda d'informació sistemàtica a través d'un informe anual, és obvi que no estem parlant de l'enquesta de seguretat; l'enquesta de seguretat que s'encarrega i es fa anualment reflecteix l'estat d'opinió de la societat catalana sobre la seguretat i, en canvi, amb aquest informe que se'ns proposa, entenem que s'avançaria molt en altres aspectes d'aquest problema, i, per tant, evidentment també podem coincidir en aquest punt.

Pel que fa al tema del pla nacional, val a dir que en el moment de desenvolupament de la política actual, de la policia actual, cal mantenir molta flexibilitat i sobretot posar l'accent en les mesures de caràcter sectorial. Malgrat això, un pla nacional que tingui un caràcter de pla director pot contribuir, sens dubte, a millorar el desplegament i també la coherència del conjunt del procés.

Pel que fa als plans regionals, més enllà del pla director, de caràcter més integral o més globalitzador, entenem que des de les diferents àrees bàsiques policials i regions policials, i de les dades que es recullen en el sistema d'informació policial, es determinen mesures i polítiques per a l'aplicació concreta en cada territori. Els plans regionals de seguretat que es proposen en aquesta Moció poden contribuir també a tenir més en compte, a banda de la mera territorialització, les característiques específiques de cada territori, i, per tant, en aquest sentit, també ens sembla una mesura positiva.

Les nostres esmenes, que són dues, se centren en l'apartat cinquè i sisè de la Moció. Amb la primera esmena, que figura en el dossier de la sessió com una esmena de modificació... –de fet, ahir ja vam entrar al registre un escrit de correcció d'errades, perquè no és tal esmena de modificació, sinó d'addició–, estem d'acord a reclamar la presència dels efectius policials dels cossos i forces de seguretat de l'Estat a Catalunya per arribar als estàndards policials exigibles, i, a més a més, perquè, des d'una posició –que vostès comprendran– pragmàtica, si paguem impostos el lògic és que mentre no tinguem la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra totalment desplegats i no hàgim culminat el model policial..., el lògic i exigible és reclamar la presència policial.

En tot cas, el que voldríem afegir també és que caldria reclamar també al Govern de l'Estat que, en aquelles parts del territori on ja s'han desplegat els Mossos d'Esquadra i on hi ha una presència i una dotació excessiva dels cossos de seguretat de l'Estat, per mor de les tasques extra i supracomunitàries, que en definitiva acaben reforçant altres tasques que no són ni ports, ni aeroports, ni contrabans, sinó els serveis d'informació, en ocasions, per exemple, de la mateixa Guàrdia Civil..., entenem que això també cal millorar-ho.

I al final –amb una última esmena, aquesta sí, d'addició pròpiament dita–, i ja que aquesta és una moció amb un afany globalitzador i, de fet, amb una temptació d'abordar moltes problemàtiques i qüestions, hem tingut la gosadia d'afegir un últim punt per a la creació d'una escola de comandaments a Catalunya vinculada a l'Escola de Policia. És una iniciativa que el nostre Grup també ha plantejat en altres ocasions, i molt recentment en una proposició no de llei, i, en definitiva, doncs, també ens agradaria que tant el Grup proposant com la resta de grups acceptessin l'esmena i també la votessin favorablement.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Per Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Aquesta és una moció oportuna, crec que toca temes importants, reals, que van per zones i per territoris, que requereix una participació que segurament podríem millorar, i per això hi hem presentat esmenes.

Ningú negarà que la situació de la seguretat està desmillorada. Ningú negarà que hi ha un problema que no és pas aparent. De vegades pot parèixer que una persona que està desmillorada, si no ha dormit prou, si va despenjada..., però això és un fet concret, que es pot mesurar, i avui a Catalunya hi ha una situació de desmillorada de la seguretat. Falten efectius de seguretat, i això no és un fet estrany, no hi ha res d'estrany aquí, és un fet comprovable en les polítiques seguides fins avui per part de les diverses administracions. És un tema que va per territoris; és molt diferent parlar de ciutats o de barris concrets, no és el mateix demanar patrulles de seguretat a les Rambles a la nit que no pas en plena plaça del monestir de Pedralbes. I avui hi ha un problema a les Rambles o a les zones més importants –de seguretat– a l'entorn metropolità.

Hi han raons socioeconòmiques que expliquen aquesta qüestió. Res més lluny del nostre Grup que anar a combatre el tema només amb mesures policials. Però avui estem parlant d'un model de seguretat policial. I, senyor Marc López, molt afectuosament –molt afectuosament–, li hem presentat l'esmena d'incloure els ajuntaments en el lloc pertinent dels diversos graons que vostè practica en la Moció, posar-hi entitats municipalistes, posar-hi l'Ajuntament de Barcelona com a principal subjecte implicat.

Cal ser-hi tots, és bo ser-hi tots, no sempre, però és bo, i en aquest sentit, en el Consell, en l'elaboració de plans de l'Institut Català de Seguretat, seria necessari incloure aquesta temàtica.

I és en aquest sentit que hem presentat les esmenes, amb voluntat que puguin millorar la Moció.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Per posicionar-se pel Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el 24 de maig de l'any 2000, fa tot just ara un any, el Grup Popular va presentar una proposició no de llei en què s'instava el Govern de la Generalitat a presentar, abans que acabés aquest any, el 2001, el Projecte de llei de seguretat pública de Catalunya. Fruit també d'un compromís entre el conseller d'Interior i el Partit Popular de Catalunya, en molt pocs dies el mateix conseller d'Interior presentarà aquest avantprojecte de llei al Parlament de Catalunya; crec que hi ha el compromís, fins i tot, de presentar-lo abans que s'iniciï el proper període de sessions. Per tant, senyor López, moltes de les coses que vostè plantejava en aquesta Moció poden ser recollides i, de fet, moltes d'elles estan recollides en aquest avantprojecte de llei.

Crec, sincerament, que alguns dels organismes que vostè planteja crear en la seva Moció, com el Consell Nacional de Prevenció i Seguretat, crec que, amb el nom..., no sé si serà amb aquest nom, però amb algun altre nom, estan recollides perfectament en aquest avantprojecte de llei. I fins i tot, aquests plans nacionals de seguretat i regionals que vostè planteja, crec també que seria bo poder estudiar la seva viabilitat en el tràmit de ponència, amb les esmenes que els diferents grups puguem incorporar en aquest Projecte de llei.

Vostè demana també la creació, en aquest punt 6, de l'Institut Català d'Estudis de Seguretat. Bé, ho torna a demanar, perquè no fa ni un mes que el seu Grup Parlamentari va presentar una proposició no de llei que es va debatre en el si de la Comissió de Justícia d'aquest Parlament, i crec, sincerament, que amb els mateixos arguments que avui li donem el Parlament de Catalunya va rebutjar la creació d'aquest Institut, per tal de poder-ho estudiar, si s'escau, en el si d'aquesta ponència que estudiarà la llei de seguretat pública de Catalunya.

I vostè, al punt 5 de la seva Moció, demana que el Govern de l'Estat faci efectiva la plena ocupació de les dotacions dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat en els territoris on encara no s'ha produït el desplegament dels Mossos d'Esquadra. I el Govern de l'Estat està fent esforços en aquesta línia, i vostè, senyor López, ho sap perfectament; esforços que, en canvi, senyor López –i perdoni que li ho digui–, no fan molts ajuntaments on vostès governen.

Barcelona, per exemple: 2.400 agents de la Guàrdia Urbana, 600 agents menys que fa deu anys, per fer front, en canvi, a les necessitats d'una ciutat que ha crescut, que té un barri més –la Vila Olímpica–, que té les rondes –que abans no hi eren– i, en canvi, 600 agents menys de la Guàrdia Urbana de Barcelona. 2.400 agents dividits per tres torns i per deu districtes –deixant de banda les baixes que es produeixen com a conseqüència que l'Ajuntament de Barcelona, per exemple, no ha regulat la segona activitat– fan que qualsevol dijous a la nit de qualsevol mes de l'any, senyor

López, al barri de Gràcia, per exemple, només existeixen dos agents de la Guàrdia Urbana patrullant tot un barri, tot un districte, com és Gràcia. Déu n'hi do –Déu n'hi do.

En tot cas, vostè ha parlat que els hotelers de Salou paguen la benzina i... Miri, jo no sé si és veritat o no és veritat, jo no sé si vostè pot demostrar aquesta afirmació. El que sí que li puc dir és que, en el temps en què el president del seu Grup Parlamentari era alcalde de Barcelona, s'havia fet una circular a tots els agents de la Guàrdia Urbana per tal que fessin aturades tècniques dels vehicles, perquè l'Ajuntament no podia pagar la benzina dels cotxes de la Guàrdia Urbana. I jo sí que tinc les proves fefaents que això és una realitat, i ho tinc signat pels responsables de la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Per tant, senyor López, no ens parli d'inseguretat ciutadana. Nosaltres coincidim amb la senyora Mayol i amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds de l'Ajuntament de Barcelona quan acusen els socialistes i quan acusen també els alcaldes metropolitans d'utilitzar el tema de la seguretat com a arma de confrontació política. Jo els demano, per tant, que no traslladin a l'opinió pública una sensació d'inseguretat que no existeix. Senyor López, li dic una cosa: l'any 93, a l'àrea metropolitana de Barcelona només hi havia un membre del Cos Nacional de Policia més que a hores d'ara, un únic policia nacional més l'any 93, quan vostès governaven, que ara. Sap què ha canviat? Molt fàcil: hi han menys policies locals a les ciutats de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Per tant, senyor López, jo li dic: el Govern central treballa en una bona direcció, el Govern de la Generalitat també treballa en una bona direcció; ara el que cal és que aquests ajuntaments que més critiquen també es posin a treballar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(Remor de veus.)

El president

Gràcies, senyor diputat. La il·lustre diputada senyora Rosa Bruguera, en nom de Convergència i Unió...

La Sra. Bruguera i Bellmunt

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Miri, els conceptes que contempla la Moció, de fet, no són pas nous. Pel que fa al primer punt, cal recordar que ja l'any 98, en la Comissió de Justícia, i més tard, el 99, a Tribuna Barcelona, el conseller d'Interior ja va plantejar la necessitat de crear un òrgan interdepartamental i multidisciplinari, però –això sí– ho va fer amb un nom diferent. Vostès saben que tenim una frase amb què diem que el nom no fa la cosa, i en aquest cas, realment, la cosa respon a una mateixa idea: la d'un òrgan deliberant, consultiu i de participació en matèria de seguretat; òrgan que haurà de ser el canal de comunicació estable amb la resta de sectors no policials, és a dir, amb aquells en els quals recau la coresponsabilitat en el manteniment d'uns nivells de seguretat idonis.

Miri, de fet està previst, en el futur Projecte de llei de seguretat pública, que anualment es doni compte de la situació de seguretat i de les polítiques a seguir, i el mateix passa amb els plans de seguretat. Per una banda, aquesta cambra ja exerceix aquest control, i l'exerceix a través de les compareixences, per una banda, a la Comissió de Justícia i de la tramesa íntegra de l'enquesta de seguretat pública de Catalunya, i per l'altra, també, el conseller ja s'ha pronunciat a favor de la planificació nacional i local.

Altra cosa seria això que vostè demana, aquesta instància territorial que vostè proposa: la regional. Miri, aquí vostè crea un nou nivell administratiu i d'autoritat, i l'actual marc legal solament preveu el nivell local i el nacional de Catalunya. Altra cosa fóra que els plans locals de seguretat, que poden i han de donar resposta a necessitats o requeriments d'abast supralocal... Però això no vol dir que el mateix pla hagi de tenir aquest abast, perquè està clar que ens trobaríem davant d'un dilema: qui hauria d'aprovar aquests plans regionals? En qualsevol cas, vostè sap que en podem parlar, i segur que ho farem, però no segurament avui. Perquè aquest no és un tema que es resolgui amb l'aprovació d'una moció.

Tots els punts plantejats estan contemplats, gairebé tots, en el Projecte de llei de seguretat pública de Catalunya, i la nostra voluntat i la del conseller és que es pugui aprovar amb el màxim consens i la màxima participació dels grups parlamentaris. Senyor diputat, com vostè haurà intuït, no podrem votar favorablement aquesta Moció, i bàsicament per una consideració: la de l'extemporaneïtat, la de la manca d'idoneïtat de la seva presentació. Plantejar aquestes qüestions ara, a punt d'entrar el Projecte de llei, que és, realment, el vehicle idoni per encetar el debat i dotar-nos d'instruments de planificació, no sembla lògic, ni útil, ni convenient, i és tot això el que ens fa estar en desacord avui.

I, miri, vostè, senyor López, s'ha fet ressò d'una notícia dels diaris que parla de les reclamacions del sindicat professional de policia, però no ha dit res que això també passa en els municipis, perquè el que ara s'observa és una progressiva i preocupant desdotació dels efectius estatals i locals, i, al mateix temps, els seus alcaldes aixequen la veu reclamant l'avançament del desplegament al Govern de la Generalitat. I, encara, tot plegat m'ha fet pensar en l'Informe del Síndic de Greuges, que recorda a l'Ajuntament de Barcelona que no pot abdicar les seves responsabilitats a l'espera del 2005. I li faig avinent que els Mossos d'Esquadra substitueixen els Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, i no les policies locals.

Un exemple clar de la manca de planificació i de previsió: ahir hi va haver un incident que va crispar els comerciants d'una zona de Barcelona, indignats per la falta de seguretat, i que el més preocupant..., l'alcalde Clos anuncia la xifra que ell considera idònia: 1.800 efectius, és a dir, un 40% menys. A sobre, en un programa del Canal 33, a una pregunta del presentador, l'alcalde va demostrar que passava de tot, de l'Informe del Síndic i de l'angoixa del ciutadà, i contestava: «Res, home, a Barcelona no tenim grans bandes ni grans crims ni gran màfia. Aquí només hi ha l'estrebada, la

petita delinqüència.» I es va quedar tan tranquil, mentre els problemes de seguretat a Barcelona són cada cop més estesos, i l'alcalde reduirà a la meitat el cos de les plantilles policials. I la gent demana menys contundència en les multes i més vigilància contra la delinqüència. *(Remor de veus.)*

I acabo –i acabo...

El president

Silenci, senyors diputats!

La Sra. Bruguera i Bellmunt

Deixi'm, per acabar, que li doni la raó en un punt: que, pel que fa a la lletra de la Moció, podríem arribar a acords; hi ha diferències substantives, és a dir, quant a nom, però no substancials, i, per tant, en els debats sobre el Projecte de llei que ben segur...

El president

Senyora diputada, hauria d'anar acabant...

La Sra. Bruguera i Bellmunt

Ja acabo, senyor president.

El president

Molt bé.

La Sra. Bruguera i Bellmunt

...ben segur que les posicions del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i les de Convergència i Unió no estaran massa allunyades, sinó, ben al contrari..., i així ho esperem, que estiguin en les millors condicions per assolir el nivell de consens i d'unanimitat que una llei tan cabdal com la llei de seguretat pública de Catalunya...

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Per posicionar-se en les esmenes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marc López.

El Sr. López i Plana

Bé, gràcies, senyor president. Senyora Bruguera, a mi em sembla molt trist que vostè caigui en allò que nosaltres no hem volgut fer, que és crear cap tipus de sensació que hi ha inseguretat; això no ho hem dit. Nosaltres volem òrgans per tenir consens en matèria de seguretat i per elaborar polítiques de seguretat, que no n'hi han. Res més, només volem això, eh?

En tot cas, bé, accepto totes les esmenes d'Iniciativa i d'Esquerra... Vostè em diu, senyora Bruguera, que el nom no fa la cosa. Molt bé, doncs, ja ens posarem d'acord, n'estic segur. El que passa és que vostè diu que el 1998 el conseller ho va proposar; però és que estem al 2001! Amb tants anys no s'ha pogut fer això? Bé...

Vostè em diu que els òrgans aquests, regionals, no poden ser... *(Persisteix la remor de veus.)* Segueixo? O...?

El president

Continui, senyor diputat.

El Sr. López i Plana

Molt bé. Vostè em diu que els plans de seguretat regional no es poden fer. Molt bé, quan tinguem les vegueries, llavors ho podrem fer. Ara no, lògicament, però, quan les tinguem, segurament sí.

Si tot està contemplat en la llei de seguretat, i vostè ho diu amb «el nom no fa la cosa», etcètera, per què no ho voten, si està clar? Per què no ho voten, això?

I llavors vostè m'acusa d'extemporani, i en això volia lligar amb el que havia dit el senyor diputat Sirera. D'extemporani..., però si nosaltres, abans que el PP demanés aquesta llei de seguretat, el company Celestino Corbacho ja va fer una proposició de llei! No la va demanar: la va fer, diguem-ne.

Llavors, respecte al tema de les policies locals, que diu el diputat Sirera, és a dir, vostè sap quantes competències de més ha assumit la Policia Local en els municipis de Catalunya? Això ho hauríem d'estudiar; hauríem d'estudiar quines han estat les competències que, de més, ha assumit la Policia Local en aquest país. I ara vostès l'únic que poden és criticar dient que hi han menys policies. Molt bé, doncs, jo el que li dic és: calculi vostè quantes competències de més ha assumit la Policia Local en la seva feina, dia a dia, en les places i els carrers de Catalunya...

El president

Senyor diputat, centri's molt en les esmenes...

El Sr. López i Plana

Bé, estava contestant...

El president

Però contesta als qui no n'han presentat...

El Sr. López i Plana

A les esmenes és molt fàcil, perquè, com que només n'han fet Iniciativa i Esquerra, doncs, acceptem les d'Iniciativa i Esquerra.

Gràcies.

(El Sr. Sirera i Bellés demana per parlar.)

El president

Senyor Sirera...

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, senyor president...

El president

Sobre l'esmena que ha presentat?

El Sr. Sirera i Bellés

No he presentat cap esmena, senyor president. (*Ria-lles.*) Sobre la contradicció que ha fet el diputat López del Grup socialista.

El president

Té un minut.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies. Únicament per dir que potser si els policies locals de Barcelona han de fer més tasques, senyor López, potser és perquè quan governava, el seu president de Grup, l'Ajuntament de Barcelona va reduir en un 25% els agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona. I, en tot cas, senyor López, si vostè vol parlar d'inseguretat, preguntí al senyor Martí Jusmet, que ha hagut de fer una associació per defensar-se perquè l'Ajuntament de Barcelona no garanteix la seguretat als barris de la ciutat comtal.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor López...

El Sr. López i Plana

Sí; per contradiccions, lògicament. Només per dir una cosa. Jo no vull caure en aquest *rifirrafe* que estem fent, però preguntí a la Direcció General d'Atenció al Menor què està fent a Ciutat Vella; només preguntí això, res més.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*) Passem, per tant, a votar el text de la Moció amb totes les esmenes presentades incorporades.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Se suspèn la sessió fins a les quatre d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i tres minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Vintró i Castells.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i la consellera de Benestar Social.

El president

Des de la solitud del poder, reprenc la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de vellesa (tram. 302-00139/06)

Senyora Pilar Malla ha arribat el seu moment perquè ens expliqui la Moció que ha presentat sobre polítiques de vellesa.

La Sra. Malla i Escofet

Gràcies, senyor president. És molt important aquesta Moció, eh?, encara que hi hagi poca gent...

El president

Segur, segur... I, a més, tots desitgem poder-hi arribar.

La Sra. Malla i Escofet

Això mateix..., i, a més, és molt important perquè fa referència a més d'un milió de persones, per tant, és quasi més important que un pont o un riu... És molt important. (*Remor de veus.*) Bé. Té un únic objectiu que és elaborar un pla de serveis i equipaments per a la vellesa que contempli tots els aspectes que són necessaris perquè la planificació sigui una concreció en el temps i en l'espai del què cal fer, del que es vol fer, amb qui es vol fer i per a què es vol fer. És a dir que sigui una explicació pràctica de la política social per a la vellesa i, per tant, una eina de treball quotidiana. Ja ho vaig dir, això, en la interpellació del dia 31 de maig.

Llavors, aquesta Moció té un punt i té quatre apartats. En el primer apartat es refereix a les necessitats territorials, perquè en el camp social la millor solució no existeix, així, en sentit abstracte, perquè la millor solució és la que ho és per a cada persona o per a cada territori. I les respostes socials s'han d'adaptar a les necessitats i també als costums de cada lloc. No és igual viure en una gran ciutat, en habitatges petits, o en els pobles, on els metres quadrats per viure no es compten i són molts. I no podem pensar, tampoc, en una mateixa organització dels serveis d'ajuda a la llar on hi ha una concentració important de persones grans, que són les àrees rurals, on els serveis d'ajuda a la llar el poden fer persones del mateix poble amb una preparació prèvia.

Per això, la Moció contempla els criteris de..., en la planificació –ho diem– ha d'intervenir-hi el territori, i hi haurien d'intervenir els ajuntaments, els consells comarcals, també les entitats privades d'iniciativa social, tots els que treballen allà, perquè la proximitat dona un coneixement únic de la realitat.

El criteri d'accessibilitat del qual es parla en la Moció ha de respondre a l'adequació del servei a les persones, que vol dir la distància que hi ha entre la residència i el lloc concret, els mitjans de transport per accedir-hi, però també les possibilitats econòmiques. S'ha de tenir en compte l'economia de les persones. El Pla ha d'especificar el plantejament que té el Departament vers la multitud d'empreses i entitats privades interessades en el que elles en diuen «el gran futur», que és la vellesa. Que hi ha moltíssimes entitats privades interessades en això i fan moltíssimes residències, però, que són residències amb fi lucratiu i que són molt cares, i moltes persones no les poden pagar.

Jo crec, i és segur, que les places públiques de residència no es poden reemplaçar per les places del sector mercantil, perquè unes no són iguals que les altres i crec que s'ha d'especificar quins són els equipaments propis i quins són els equipaments que es farien d'acord amb altres institucions, amb les que són sense ànim de lucre i amb les que tenen una intenció lucrativa.

Els equipaments de titularitat pública asseguruen una gran qualitat de servei. Això és pot dir i és molt important. I actualment per això l'esforç financer del Departament, en gran part, va dirigit a subvencionar indirectament les residències privades mitjançant l'ajuda econòmica als usuaris, i cal valorar la qualitat de l'assistència d'aquesta opció que moltes vegades no és òptima, ni molt menys.

En l'apartat b, demanem que el Pla especifiqui els objectius a curt, mitjà i llarg termini i que digui els criteris de prioritats. Això ens pot estalviar feina aquí en el Departament, perquè, com vaig dir el dia de la interpellació a l'honorable consellera, resulta que ens passem a la Comissió de Política Social més de la meitat de proposicions no de llei que es refereixen a fer una residència aquí, una llar de jubilats allà. Hi passem molt temps i em sembla, a mi, que també a vegades inútilment, perquè no es pot fer tot. I crec que és un estalvi i una falta també de criteri en conjunt. Un pla ens podria donar una visió més general del que es pensa fer.

L'apartat c demana un calendari en temes importants com són assegurar una qualitat de vida a les persones grans. No es pot deixar tot per si el pressupost arriba. És una irresponsabilitat molt gran no donar resposta a aquests problemes quotidians de moltíssima gent.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

I, finalment, el darrer punt demana la simplificació dels tràmits burocràtics; simplificació que repercutiria en els mateixos usuaris, en els treballadors socials i que es podria dedicar més temps a tasques educatives i preventives i a la simplificació de la burocràcia que sempre es tradueix en un estalvi econòmic.

Llavors, a aquesta Moció s'hi han presentat deu esmenes: una d'Esquerra, quatre de Convergència i Unió i cinc d'Iniciativa per Catalunya. I bé..., han fet unes transaccions que hi estaríem d'acord, però espero els meus companys que facin la defensa de les esmenes que han plantejat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Malla. Doncs per presentar aquestes esmenes, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, aquesta Moció té el suport del nostre Grup Parlamentari i així ho mostra, en certa manera, la practiquíssima esmena, gairebé tècnica, que hem presentat.

De fet, en la interpellació sobre polítiques de vellesa que va substanciar el meu company de Grup, el diputat Pere Vigo, fa un parell de mesos, ja apuntàvem la necessitat de planificar els recursos i el finançament. Els quatre punts que desenvolupa la Moció que avui debatem són necessitats del sistema d'atenció a la gent gran, ja evidenciada, per altra banda, moltes vegades en aquest Parlament, i té l'objectiu de racionalització, de planificació, en definitiva.

Cal posar sobre la taula el model assistencial i convertir-lo en propostes concretes a desenvolupar i acabar amb una certa disbauxa que tenim tots plegats, no?, però també en el tema pressupostari i de serveis que hi ha entre les diferents administracions.

La senyora Pilar Malla, de fet, en la seva interpellació, i avui ho ha tornat a suggerir, va apuntar que ningú no s'atreveix a dir que no a un equipament, però que el que calia era planificar i que el que calia era una planificació que marqués prioritats. I nosaltres estaríem plenament d'acord amb aquesta afirmació.

De fet, el 19 d'abril aprovàvem una moció d'Esquerra Republicana amb el consens de tots els grups, que plantejava, com ja he indicat anteriorment, aquest problema de forma sectorial, és a dir, amb relació a la coordinació amb l'Administració local, amb les polítiques socials preventives per a les persones grans i en la necessitat d'una actitud unitària que permetés aquesta coordinació: una millor planificació i un finançament equitatiu. Aprovàvem, doncs, un dels esglaons d'aquesta racionalització que avui se'n està proposant.

Totes i tots som conscients de la necessitat d'una planificació dels serveis socials d'atenció a la gent gran que solucioni les qüestions urgents i respongui a les necessitats actuals, però sense deixar de banda, evidentment, el futur, que és al que tots i totes, d'una manera o altra, anirem arribant. Hem de marcar prioritats, compromisos i calendari per tal que això sigui possible.

Per això nosaltres anunciem, evidentment, el vot favorable, com ja he dit, a la Moció. Per una banda, perquè creiem que recull de forma sintètica aquesta necessària racionalitat i, per una altra banda, perquè enllaça molt bé amb les propostes ja plantejades des del nostre Grup i també amb moltes de les qüestions que es debaten de forma continuada en aquesta cambra; però, sobretot, pensem que planteja qüestions sobre les quals hi ha acords polítics.

Nosaltres només, doncs, hem volgut concretar amb la nostra esmena la vigència del Pla –que plantejarem que sigui del 2002 al 2006, és a dir, quatre anys de durada– que planteja només que el proper any es posaria en marxa aquest Pla. I, en aquest sentit, a més a més, hem comprovat que hi havia coincidència amb les esmenes d'altres grups, no?

En tot cas, coneixem ja l'acord transaccional al qual s'ha arribat amb tots els altres grups esmenants, i felicitem des d'aquí la diputada proposant i la resta de grups per la facilitat, diguem-ne, amb què hem anat arribant a acords.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Porta. Per al Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com deia la senyora Pilar Malla, efectivament aquesta és una moció important, perquè és sobre un debat important que vostè i la consellera van tenir la setmana passada, i perquè afecta unes persones importants i no solament per nombre, sinó per la seva honorabilitat, que són la nostra gent gran. Si voleu saber si un país és o no progressista, veieu com tracten la seva gent gran; si la tracten adequadament podem dir que és un país progressista i just, si no, no.

I avui no tenim una bona notícia per a la gent gran. Avui tenim una «mala» notícia per a la gent gran, perquè de tant en tant, com el Guadiana, hi ha alguna organització que ens tutela, l'OCDE, en aquest cas, que ens diu: «Ull, no siguin tan generosos amb les pensions!» Que aquesta gent a què avui ens referim, d'aquests 1.350 pensionistes que tenim a Catalunya, n'hi han 800, aproximadament, que estan en un nivell..., que són dones. I d'aquestes dones hi ha un gran grup, un immens grup, que són vídues, i aquestes vídues estan en pensions màximes, que és la mínima de l'Estat, de 64.000 pessetes. Com és pot tenir el cinisme, a més des de fora del nostre país, de dir que no se sigui generós amb les pensions?

No és una bona notícia. Perquè, a més, s'insisteix una vegada i una altra que la solució està en la pensió de capitalització individual. I això està bé per a les rendes salarials altes, però està fatal per a les rendes salarials baixes, perquè aquestes no tenen capacitat d'estalvi. I d'aquesta gent parlem, i aquest és el fons del tema, perquè avui parlem de serveis socials, però és que cada dia tindrem més necessitat de més serveis socials si no atenem la base. La base és que aquestes persones poguessin tenir una independència econòmica digna. I això no ho estem portant bé. Ja dic que no ho estem portant bé ni aquí ni allà, ni aquí ni a l'Estat. I tenim el risc aquest: que de tant en tant ens aconsellen què hem de fer.

Bé. Jo espero que avui, amb l'aprovació d'aquesta Moció..., incloses les esmenes que tenim pactades i que hem transaccionat i que, per tant, seran objecte de votació –ho espero– col·lectiva de tot el Parlament, donem un pas més, però haurem de donar més passos en aquesta línia. Però no ens enganyem: o fem que la situació s'arregli des del fons i lluitem perquè la gent tingui unes pensions més dignes, o cada vegada haurem de pagar més serveis socials. I això és una qüestió d'opció política: o paguem més impostos per tenir més serveis socials –perquè no crec que ningú estigui per abandonar la gent gran i deixar-la aparcada, per tant, haurem de pagar més impostos per tenir més recursos per als serveis socials–, o resollem d'una vegada aquest tema de les pensions, que tampoc és fàcil. No ho dic que sigui fàcil, però s'ha d'afrontar, cosa que espero que es faci en la revisió del Pacte de Toledo, tot i que no va per bon camí aquesta revisió.

En fi, avui, nosaltres hem presentat, senyora Pilar Malla, unes esmenes puntuals a la seva Moció que, com vostè ha vist, eren esmenes de detall. Eren esmenes que no contradiuen per res el fons del tema. En el fons estem d'acord i voldríem avançar molt més en aquest terreny, però tot estarà en funció de recursos, de possibilitats, etcètera.

Les esmenes nostres, com vostè ha dit i ha insinuat, efectivament, s'han superat amb unes transaccionals amb altres grups parlamentaris. Crec que és positiu que sigui així, perquè això vol dir que tenim consens a la cambra i que podem, d'una manera més col·lectiva, posar-nos d'acord a afavorir, dia rere dia, aquest col·lectiu tan important de la nostra gent gran.

Per tant, tindran naturalment el vot favorable i espero que resolguem els altres problemes que té la nostra gent gran.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Hinojosa. Per al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, coincideixo en la valoració dels diputats que m'han precedit de considerar aquesta Moció important des del punt de vista que adoptarem un acord que tracta de realitzar una planificació pel que fa referència als serveis, equipaments i ajudes per a la vellesa. I això vol dir posar ordre a l'actual situació respecte a tenir en compte el que tenim, marcar uns objectius i, a partir també d'aquests objectius, marcar unes prioritats, perquè tot no es pot fer alhora. I al mateix temps estem d'acord que és necessari tenir en compte quines són les necessitats actuals, quines són les que ens vénen en els propers anys, de cara a poder atendre adequadament les polítiques de vellesa.

I estic d'acord, també, amb les apreciacions que ha fet el senyor Hinojosa quan ell assenyalava que no podem caure de cap manera a privatitzar el que és l'assistència a la vellesa, des del punt de vista que sigui un mateix que s'ho sostingui a partir de plans de pensions privats, perquè això evidentment implicaria una manca d'equitat terrible. I, vaja, penso que és molt bo que puguem tenir aquest acord de plantejament per poder abordar les polítiques de vellesa des del punt de vista d'entendre-les que són un dret de persones que han fet molta activitat en la seva vida, que han contribuït molt a la societat durant al llarg de molts anys, i, per tant, què menys que els ho retornem en forma de determinats serveis en una etapa de la vida en què es necessita.

Les esmenes que nosaltres hem presentat, en aquest sentit, no van a corregir res, van en tot cas a matisar algunes qüestions, a fer algunes aportacions, que en general han estat recollides en les transaccions que hem fet amb diferents grups. Una d'elles era en relació amb la necessitat que, quan es faci aquesta planificació que es diu que s'atengui a les necessitats territorials, es faci

aquesta planificació «en col·laboració amb els ajuntaments i consells comarcals», perquè en definitiva són les entitats, són els ens, que d'una manera més clara poden tenir present quines són aquestes necessitats.

També fèiem una esmena tècnica; aquesta es pot considerar així en la mesura que es parlava de «mitjans de comunicació» i s'hauria de dir «mitjans de transport». També enteníem que seria bo que es marquessin uns objectius a l'hora de definir quins criteris han de guiar la realització d'aquest Pla, i nosaltres posàvem com un objectiu important, que després no es recollirà però en tot cas caldrà tenir-lo present a l'horitzó, que és el de donar una gran atenció als serveis d'atenció a domicili, per arribar a una cobertura que –en aquests moments hi estem lluny– nosaltres entendríem que hauria de ser un 8%. Per què un 8%? Sempre són percentatges si es vol arbitraris, però cal avançar, en tot cas, cap a un tipus de polítiques que facin possible atendre les persones en el seu domicili, i fer-ho, això, al màxim.

I el que sí que també enteníem que és molt important és que, a l'hora de fer aquesta planificació, es pogués determinar quines són les places, serveis i equipaments que són de responsabilitat pública i quines són de responsabilitat privada, siguin quins siguin aquests serveis i prestacions.

I, finalment, nosaltres presentàvem una esmena que és que es fes un pla de reconversió sobretot de residències del sector privat algunes de les quals tenen molt que desitjar des del punt de vista de la seva qualitat en els equipaments, i potenciar els serveis d'inspecció precisament per garantir que els equipaments per a la gent gran tenen la qualitat que mereixen. Res més.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta Moció que avui hem d'aprovar aquí és molt important, com ha dit la diputada proponent, del Grup Parlamentari socialista. No és la primera Moció que es presenta arran d'una interpellació presentada per polítiques de vellesa. El Grup Parlamentari Popular n'ha presentat més d'una, n'ha presentat dues. I hem presentat, la resta de grups, i no solament en el plenari, sinó, com molt bé deia la diputada proponent en la seva interpellació..., a la Comissió de Política Social, totes i cadascuna..., moltes de les iniciatives es presenten en relació amb polítiques de vellesa. Això demostra la preocupació important d'aquest Parlament pel que és la política relativa a la gent gran, tant en la situació de dependència com en la de no-dependència.

Jo..., abans d'entrar molt breument en el que serà el nostre posicionament de vot respecte a aquesta Moció, que considerem important, repeteixo, m'agradaria fer uns comentaris al que ha dit el senyor Hinojosa. Crec

que la dada que avui està a tots els mitjans de comunicació sobre la situació..., que es refereix al sistema de pensions espanyols no és bona, i no és bo tampoc que se'ns demani un sistema obligatori de caràcter privat; no creiem que aquesta sigui la política a què tingui que anar la redistribució de recursos per fer una bona política per a la gent gran.

En el que no estic d'acord, senyor Hinojosa, és que el Pacte de Toledo no vagi per bon camí. Crec que en l'equilibri entre el que ha de ser el sosteniment econòmic i el que ha de ser el sosteniment social desitjable i necessari per a la nostra gent gran, fa temps que el grups parlamentaris del Congrés hi estan treballant i crec que hi estan esmerçant recursos i no hem de ser catastrofistes ni molt menys; no li dic que vagi pel millor camí, però que no hem de ser catastrofistes.

El que aquesta Moció recull molt bé, senyora diputada, és la planificació dels serveis, dels equipaments i de les necessitats per a la gent gran. La mateixa consellera quan li va contestar la interpellació ja va fer esment de la situació dels serveis, tant a l'ajuda domiciliària com als centres de dia, com als centres residencials, com als habitatges tutelats, i li va, a més, contestar les ràtios que a mi mateixa m'havia contestat en una altra interpellació, és a dir, que estem per sobre de la mitjana del que s'està produint a la resta d'Espanya. Tot i això, senyora consellera, quedava molt per fer, i ho vam veure en aquesta iniciativa.

Nosaltres, en una moció, també, que es va aprovar fa poc en aquest plenari, també vàrem parlar d'aprovar un pla integral –diu així, textualment, la Moció: «avaluar i actualitzar el Pla integral de les persones grans»–, també vàrem demanar clarificar els instruments jurídics corresponents per als criteris econòmics i personals de les prestacions. És a dir, aquest Parlament ja s'ha pronunciat també prèviament sobre la clarificació de les prestacions i els criteris d'accés, i sobre la necessitat d'un pla integral.

El que sí que és important és que en aquest Pla 2002-2006 es faci una correcta planificació dels serveis, dels equipaments, de les prestacions i de les mesures d'accessibilitat. Per això, voldria avançar-los que el nostre Grup Parlamentari no solament va considerar molt procedent aquesta iniciativa, sinó que creiem que és bo que dins d'aquest Pla d'actuació social 2002-2006 es faci aquesta planificació que avui aprovarem aquí, amb aquests criteris que s'estableixen a la Moció i a les esmenes transaccionals.

És per això que avancem el nostre vot favorable a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Sánchez-Camacho. (Pausa.) Senyora Malla, vol intervenir? Perquè ens ha presentat les transaccionals, senyora Malla, ens hauria de dir, en relació amb la resta de les esmenes que queden, quina és la seva voluntat.

La Sra. Malla i Escofet

Per dir què votem, no? Ens hem posat d'acord tots els partits, ens hem posat d'acord tots els grups i aleshores la primera... *(Remor de veus.)*

El vicepresident primer

Perdoni, perdoni un moment, senyora Malla. Si us plau, es prega silenci.

La Sra. Malla i Escofet

Sí. El punt 1 queda com vostès el tenen –els l'he presentat aquí a la Mesa–; és una transacció que hem fet amb el Grup d'Esquerra Republicana, amb Convergència i Unió i amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya.

El vicepresident primer

El punt 2?

La Sra. Malla i Escofet

El primer punt. Llavors, l'*a* i *b* és una transacció que està feta junt amb Iniciativa i amb Convergència i Unió; el punt *c* és l'esmena que ha presentat Convergència, i el punt *d* és tal com està a la Moció que vam presentar nosaltres.

El vicepresident primer

D'acord, senyora Malla.

Gràcies.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

(El Sr. Hinojosa i Lucena demana per parlar.) Sí, senyor Hinojosa? *(Pausa. Remor de veus.)* Després de dinar costa de reaccionar. Ara. *(Remor de veus.)* No va. *(Veus de fons. Pausa.)* Esperí's un segon –esperí's un segon. *(Pausa.)* No va cap de tot el sistema... *(Remor de veus.)* Sí. A veure, si fan silenci, i amb la col·laboració de tots potser ens entendrem. Sí, senyor Hinojosa?

El Sr. Hinojosa i Lucena

Simplement li demano la paraula per trenta segons per una contradicció.

El president

Té la paraula.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Senyora Alícia Sánchez, ha manifestat que jo era catastrofista perquè havia manifestat el meu escepticisme respecte a la viabilitat del Pacte de Toledo. Miri, senyora Alícia, si sóc pessimista que l'essencial del Pacte de Toledo eren les pensions, la revisió de les pensions, i el Govern del PP, la CEOE i Comissions Obreres acaben de fer un pacte fora del Pacte de Toledo sobre les pensions. Per tant, al Pacte de Toledo, en aquest moment... –la Comissió que revisarà el Pac-

te de Toledo–, se li ha sostret l'essència de les pensions. Per tant, sóc pessimista.

Espero, en tot cas, que es reconduïxi el tema, torni a la seu del Pacte de Toledo i a la Comissió de Revisió, perquè aquest Pacte tingui l'eficàcia que ha de tenir.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

Moltes gràcies. *(El Sr. López Bulla demana per parlar.)* No, no ha intervingut, senyor López Bulla, ni ha sigut contradit...

El Sr. López Bulla

He sigut alludit, senyor president.

(Remor de veus.)

El president

No, no ha sigut alludit. *(Remor de veus. Pausa.)* No. És a dir, el Pacte de Toledo no és una...

El Sr. López Bulla

S'ha parlat de Comissions Obreres, senyor president...

(Remor de veus. Pausa.)

El president

Molt bé. Passem ara ja... *(La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez demana per parlar.)* Senyora Sánchez-Camacho...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Gràcies, senyor president. Dir-li, al senyor diputat Hinojosa, que torna a demostrar el seu catastrofisme, perquè menystenir un acord que es fa entre el Govern i els interlocutors socials per millorar la qualitat de les pensions és tindre molt poc en compte el diàleg social i el reconeixement que aquest diàleg social té per a la millora de la qualitat de les pensions. I això no vol dir que els acords que es pacten després no vagin al Congrés, en translació de lleis, o puguin passar a unes comissions. Una cosa no té res a veure amb l'altra. Però vostè ha demostrat que el diàleg social no el valora; personalment ho acaba de dir.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. *(Remor de veus.)* Senyores i senyors diputats, vostès saben que catastrofisme sobre el catastrofisme és una bona notícia. Per tant, posem-nos ja en posicionament de votar.

Votarem conforme ha sigut dit i explicitat –el text a votació– per la senyora Pilar Malla en la seva última intervenció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del patrimoni immoble (tram. 302-00140/06)

El següent punt, que és el vint-i-cinquè, és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del patrimoni immoble. La presenta, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre diputat senyor Joan Surroca.

(Pausa. Remor de veus.)

Un moment...

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El vicepresident primer

Si us plau, senyors diputats, anem a començar la següent Moció; es prega silenci i que qui hagi d'abandonar l'hemicicle ho faci amb una certa celeritat.

Gràcies.

Senyor Surroca, té la paraula.

El Sr. Surroca i Sens

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, només poques paraules per explicar la Moció que, amb tota la bona fe, varem escriure; deu punts per millorar, per a l'estudi, la difusió del nostre patrimoni immoble.

Vostès saben, després d'un any i mig o dos, dos anys màxim, que portem, que sempre he estat obert al diàleg, i això és el que he pretès aquesta vegada. Automàticament, després de la interpellació em vaig posar en contacte, a fi i efecte de trobar acords, amplis acords, pel bé de Catalunya, pel bé del nostre país. No he tingut mai cap resposta, no hi ha hagut diàleg. I és un misteri, perquè això és el Parlament, és el lloc de la paraula, senyors, i ara la tinc jo, saben?, per denunciar que no s'ha tingut en compte aquesta cosa tan elemental.

Vostès, potser, em diran que ja compleixen, que ja ho fan, però tinguin en compte que el primer punt d'aquesta Moció reclamava el desplegament, urgentment, de la normativa de les matèries pendents amb relació a la Llei del patrimoni cultural, de l'any 1993. L'altre dia, al moment d'interpellar el conseller em va dir: «Això serà al mes de juny.» Doncs, bé, estem al mes de juny i, precisament, ahir en teníem 13, que vol dir que, després d'una resolució del primer de juny passat, si sumem nou mesos, més dos mesos de vacances estivals i un mes de vacances hivernals, era al 13, després d'un any. Ara deuen tenir quinze dies per arribar la resposta de vostès a nosaltres. Jo dubto, de totes maneres –vuit decrets falta desplegar–, que el que vostès no han fet des de l'any 1994 ens arribi en quinze dies. Tant de bo m'equivoqui!

Els altres punts de la Moció fan referència a qüestions dirigides a impulsar aspectes del patrimoni cultural amb poca vida o que dormen tan profundament que sembla que hagin talment ben mort. Parlem d'inventaris, de recerca, programes interdepartamentals, parcs

arqueològics, del consorci arqueològic de Tarraco, d'un pla d'inversió en els sectors del patrimoni immoble en benefici dels BCIN, incrementar els recursos no solament públics, sinó establint mesures de foment al patrimoni, noves mesures fiscals.

Escoltin una cosa, el 17 de maig passat, en una resolució del Departament de Cultura es diu que per a aquest any 2001 i per a l'any que ve, 2002, per les concessions de subvencions a la restauració i conservació d'edificis de notable valor cultural, saben quant hi ha? En dos exercicis, 100 milions –90 l'any que ve i 10 milions per enguany. 10 milions els recordo que és aproximadament el que un dels seus assessors –només un– no cobra, sinó que es gasta en restaurants i taxis. Això és el que vostès reserven per a la conservació del nostre patrimoni cultural, per un any! Jo, amb tot cor, els aconsello una cosa: facin un donatiu a la Sagrada Família, no es pot fer res més amb 10 milions que això. *(Aplaudiments.)* Ho lamento. Ho lamento perquè és el nostre patrimoni.

Senyores i senyors diputats que donen suport al Govern, es troben en un carreró sense sortida, saben que si voten a favor no compleixen els acords, no els compleixen. Si voten en contra, per guanyar necessiten el vot dels seus socis del Partit Popular. Cada votació que guanyen d'aquesta manera, vostès saben que s'allunyen de la possibilitat d'engrescar, d'entusiasmar la gent d'aquest poble, que reclama avançar cap endavant. Aquesta mateixa gent els passarà comptes.

Moltes gràcies, senyor president. *(Aplaudiments.)*

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Surroca. Han presentat esmenes el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds. Per a defensar-les, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, permetin començar donant les gràcies al senyor Surroca per fer aquesta interpellació i per presentar aquesta Moció sobre un tema que, tractant d'aspectes de cultura, és molt important i que et presenta tota una sèrie d'actuacions, que entenem que són necessàries per tirar endavant, precisament, una política coherent amb relació al patrimoni immoble. Per tant, gràcies, senyor Surroca, perquè ens ajuda amb la seva intervenció a poder una mica repensar aquestes qüestions que, com a grup, a nosaltres, també, ens preocupen i que vostè, potser, amb la tasca que està portant aquest Parlament, hi està portant una tasca molt activa i que pensem que cal valorar, i nosaltres ho valorem i li ho volem dir.

I en aquest sentit, entenem que la primera cosa que vostè proposa, que és que es faci el desplegament de la Llei del patrimoni cultural català, és importantíssim, aquesta és una actuació clau, perquè, com passen amb tantes i tantes coses, podem tenir unes lleis magnífiques que si després no es despleguen resulta que són una mena d'ornament o una mena de cosa inútil posada en un calaix. I, per tant, això és un element clau que pen-

sem, i compartim amb vostè, que és absolutament necessari fer el desplegament.

Les esmenes que nosaltres hem presentat van en la línia de reforçar les propostes que vostè presenta, no pròpiament a esmenar-les, sinó a reforçar-les. I sobretot hem fet les esmenes, les hem fet amb relació a qüestions dels temes arqueològics, que tracten específicament, que són una part important de la política sobre el patrimoni immoble. De manera que, quan es diu que «es faci un inventari del patrimoni immoble», nosaltres afegim que «es faci acotat en el temps i amb dotació presupostària suficient». Suposo que hi estarà d'acord perquè no és dir res més que el que vostè diu i afegint-hi, en tot cas, els compromisos al respecte.

Quan s'assenyala a la Moció que es potenciï la recerca arqueològica conjuntament amb les universitats, vostè en la seva presentació va fer molt èmfasi en la necessitat que les universitats s'impliquin més en aquestes qüestions. Nosaltres hi estem d'acord i afegim que siguin també els museus, perquè bona part de la recerca arqueològica es fa també a través dels museus i, per tant, entenem que..., és a dir, entenent l'esperit del que es proposa, aleshores hi afegim aquesta qüestió.

També ens parla del turisme cultural: una dimensió que està en procés, és a dir, aquest tipus d'activitat, el turisme cultural, segur que és, que està en expansió, ha de créixer i, per tant, tenir-ho en compte; tot el que és donar valor al patrimoni immoble perquè pugui ser valorat, visitat i que generi una activitat addicional com és el turisme cultural, entenem que és important. I nosaltres li diem: «Bé, això que s'impulsi d'acord amb els ajuntaments», i que s'impulsi també buscant la implicació d'iniciatives privades per fer-ho, precisament, tot plegat més útil.

També, quan es parla del pla de parcs arqueològics, hi estem d'acord i el que diem és que aquest pla es faci respectant l'equilibri històric i el reequilibri territorial, que siguin criteris que es tinguin en compte en la realització d'aquest pla i que hi hagi un pla d'inversions corresponents.

I, finalment, quan es parla del consorci arqueològic de Tàrraco, que és un dels temes pendents, i ara que és patrimoni de la humanitat és urgent posar-lo en marxa, què diem? Que quan es posi en marxa sigui amb totes les institucions que hi han d'estar implicades, perquè sembla una obvietat però hi ha algunes institucions que poden preferir actuar pel seu compte, per més protagonisme... (*Veus de fons.*) Per a l'Ajuntament, em diuen. Doncs, sí, l'Ajuntament. Ho conec molt bé, en aquest sentit, eh?, per més protagonisme, pel que sigui. I l'important és coordinar. I, vostès, és el que demanen aquí.

Per tant, doncs, benvinguda aquesta Moció, nosaltres evidentment la votarem a favor. Pensem que el fet de no atendre-la per part del Govern és un símptoma més d'un tipus d'actitud que implica no fer coses i que caldria afegir que no només demostra que està paralitzat, sinó que a més a més és sord, no escoltar-lo, a vostè.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. M'havia plantejat de ni tan sols intervenir. Intervenir des de l'escó, de l'escó estant per dir simplement que subscrivia totes i cadascuna de les paraules que ha dit el diputat senyor Surroca i que, per tant, trobava que era la millor defensa que es podia fer de la Moció i la millor defensa que es podia fer de qualsevol plantejament favorable al contingut de la Moció, com és el que té Esquerra Republicana. Però, en tot cas, no ens volem estar de fer una reflexió al voltant d'això, potser, també, per clarificar..., dues reflexions per clarificar el que està succeint.

Primer. Senyor Surroca, em sembla que algun cop ja li he comentat, vostè ha tingut la sort d'estar en aquesta cambra en un període que no hi ha majoria absoluta. Aquí, en períodes de majoria absoluta, no aquesta Moció, cap de les que ha presentat vostè no eren ni tan sols llegides ni comentades. Ara, com que estem en aquest període que no hi ha majoria absoluta i que, a més a més, hi ha certs problemes de nuviatge, entre la parella oficial que dona suport al Govern, doncs, de tant en tant vostè ha tingut la sort que alguna moció seva, algun punt d'alguna moció seva s'ha aprovat. En tot cas dir-li que vostè i jo esperem, en conseqüència, pel bé del país, que no hi hagi més majories absolutes i que, per tant, tampoc hi hagi nuviatges més estranys, i que el que hi hagi siguin majories que treballen pel bé del país.

A banda d'això –a banda d'això–, l'altra qüestió que li volia reflexionar és el consorci arqueològic de Tàrraco, o de Tarraco, perquè veig que entre el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i el Grup d'Iniciativa per Catalunya hi ha una certa dissonància pel que fa a l'accent, que té a veure amb el llatí clàssic i el llatí vulgar, que no voldria ara aquí insistir per marcar diferències en aquesta coincidència en els dos grups, però en tot cas hi és.

Bé, el consorci arqueològic de la Tàrraco romana, en el fons... Dues coses: primera, a Tarragona, al Camp de Tarragona ens ha agafat una febre de consorcis; patim de la malaltia dels consorcis. D'això, en som culpables segurament tots, totes, i les administracions. Han passat de: on tothom tirava per on podia, i podia per on el deixaven tirar, a crear el consorci del Camp de Tarragona i zona d'influència, i ara, en aquest moment, a estar barallant-nos sobre el consorci del turisme i el consorci de la química, i vostè ara planteja el consorci arqueològic.

Evidentment, evidentment, que el consorci arqueològic l'hem demanat tots més d'una vegada, i, en tot cas, voldria desmarcar aquesta petició del consorci arqueològic, de tots els altres consorcis que són tota una altra història, i que ningú ara caigui en l'error o la temptació de dir «un consorci més».

El consorci arqueològic de la Tàrraco romana és necessari, imprescindible i indispensable, perquè tenim un patrimoni que ha estat qualificat patrimoni de la humanitat, però que no està tot ell en completes condicions, que té encara part d'aquest patrimoni en perill, que a més a més s'està constantment trobant nou patrimoni —aquests dies dèiem o llegíem que al terme municipal d'Altafulla han trobat una segona villa romana—, s'està trobant constantment nou patrimoni, i que bona part d'aquesta situació, no plenament correcta o no plenament satisfactòria del patrimoni romà de la Tàrraco, és..., les diferents administracions que tenen competències i la diferent èmfasi de cada administració a l'hora de treballar-hi. I sempre hem demanat que institució de l'Estat, institució de la Generalitat i els ens locals haurien de formar part d'un únic consorci per treballar el present i el futur de la Tàrraco romana.

Per tant, que no li diguin a vostè que ens hem capficat a fer molts consorcis, que a la nostra zona, segurament, en aquests moments, és veritat, però aquesta és una altra cosa, i fa molts anys que el reclamem.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bargalló. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Miri, senyor Surroca, jo segurament faré un discurs que no em correspon, però el faré, perquè jo crec que el problema de la seva Moció no és un problema dels punts concrets, sinó que és un problema de fons. Vostè té especial interès a dir que la cultura no funciona. I, home, segurament no funciona tan bé com hauria de funcionar —sempre les coses poden millorar—, segurament s'haurien de corregir moltes coses —sempre les coses es poden corregir—, però jo crec que la cultura d'aquest país funciona.

El que passa és que, en el tema de la taronja que vostè posava l'altre dia i que a mi em va desorientar quan vaig entrar aquí en el Ple... —estava per fora; em van dir, doncs: «Hi ha una intervenció de cultura», vaig sentir «la taronja» i vaig dir: «No, que deu ser d'agricultura»—, però, en el tema de la taronja que vostè posava l'altre dia, miri, al començament suposo que esprémer la taronja era molt fàcil, hi havia moltes coses a fer, les coses que es feien eren espectaculars... Ara, afortunadament, suposo que ja estem en una època que toca gestionar, anar endavant de mica en mica, una mica més cada dia, i això no és tan espectacular, això no ens sembla tan gros, això segurament és vulnerable. La cultura, en aquest país, jo almenys opino que funciona.

Però és que després hi ha una altra cosa, sense entrar en el punt per punt de la Moció, i ho deia un dia també aquí, no? Home, ja sé que hi ha el Govern, que ha de dir: «No, escolti'm, és que tot va bé»; hi ha l'oposició, que ha de dir: «Doncs, escolti'm, tot va malament», i —ho deia aquell mateix dia, i ho torno a repetir— som uns, al mig, que no sabem massa què dir normalment,

no? Però, escolti'm, ja que vostès estan fent de govern a l'ombra, quan fan mocions, per què no diuen d'on sortiran les misses? Perquè és molt fàcil dir que la cultura ha de fer no sé què, no sé quants i no sé què més. I d'on es treu?, com es gestiona?, com prioritzen? Perquè això també és l'obligació d'un govern, i suposo que també és l'obligació d'un govern a l'ombra: prioritzar. Escolti'm, s'han de fer més coses, segurament; però, dintre del mateix departament, quines eliminem?, o, d'altres departaments, quines eliminem? I això em sembla que també seria de tant en tant, si volem... —ja que no sé qui ha dit que algun dia seran el Govern, no?—, si volem fer-ho, doncs, que també diria jo que ens hi anéssim acostumant.

Després hi ha una altra cosa, i jo li diré amb una mica de «carinyo» i fent broma, no? És clar, de vegades, les seves solucions a mi em semblen... Miri, allà a Sitges, tenim un festival de teatre —ara s'ha acabat, no?— que, per cert, té unes despeses de 150 milions de pessetes i uns ingressos, per «guixeta» —abans en dèiem «per taquilla», els que sempre havíem parlat català—, de 2 milions —de 2 milions. És a dir, si es té en compte que l'entrada val mil pessetes, vol dir que hi van dos mil persones en deu dies. Si es té en compte que cada dia fan quatre o cinc obres, vol dir que hi van de vint a vint-i-cinc persones per cada obra. És clar, això no funciona, i aquí hem de prendre solucions.

Però a vegades penso que vostè, amb aquest aspecte dirigista..., la solució seria dir: «Escolti'm, avui toca anar-hi de l'A a la C, demà toca anar-hi de la C a la D.» I, és clar, això no és. Prenguem-ho seriosament. Si volem dir que la cultura no funciona, diguem de debò per què no funciona; si volem més diners per a la cultura, diguem de debò d'on han de sortir i analitzem els problemes, realment, on són. Que vostè ho fa amb tota la seva bona voluntat en favor de la cultura? Jo personalment no en tinc cap dubte; com sembla que també ho devem fer amb bona voluntat per la cultura els altres. Tots ho fem amb bona voluntat. Però no juguem, si volem arribar a acords de cultura, no juguem a pactes, a jocs —perdó— d'aquells que defensen la cultura contra aquells que no defensen la cultura. Em sembla que aquest no és el camí, em sembla que hem de fer mocions que siguin sensates. Jo, aquesta, la trobo sensata en molts aspectes, però crec que hi ha un plantejament de fons, senyor Surroca, que a nosaltres no ens sembla bé. Per això votarem en contra de la Moció.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Salvatella.

El Sr. Salvatella i Suñer

Senyor president, senyores i senyors diputats, parlem de les competències del Departament en qüestions de patrimoni cultural. És evident que —com diu el senyor Surroca a la seva Moció— el desplegament s'ha de desplegar, i el fet és que ja es desplega, és a dir, que està essent contínuament desplegat i que seguirà desplegant-se. No en dubtin.

Bé, la Llei del patrimoni cultural català, que va significar el meu modest debut com a ponent en temes legislatius, fou aprovada el 30 de setembre de 1993. Des de llavors s'han dictat diferents reglamentacions, com les dels decrets referents a l'1% cultural, l'avaluació i tria de documentació de l'Administració pública i la creació del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català, apareguts al llarg del 1994; o bé el Decret sobre gestió de monuments, modificat el 1996. Actualment es troba en tramitació el Reglament del patrimoni arqueològic, que, previ informe de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació de Municipis de Catalunya, va ser aprovat el mes passat per la Comissió de Govern Local. Per altra banda, la Resolució 166/VI del Parlament, d'1 de juny de 2000, que la Moció esmenta, preveia un termini de divuit mesos per completar el tan repetit desplegament normatiu; un termini, per tant, que finalitzarà el desembre d'enguany –no vulguem matar tot el que és gras.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Fins aquí l'apartat número 1 del decàleg presentat pel diputat i ciutadà Surroca. Deu punts, un darrere l'altre, negre sobre blanc, sempre impressionen, des del dia aquell del Sinaí. Hi ha algunes iniciatives que no podem aprovar per estricta sentit comú, i és que ja es fan: no es pot instar el Govern a fer allò que ja està fent. «Malaurat el país» –ha estat dit– «on cal demostrar allò que és obvi.» En aquest capítol, hi podríem incloure almenys els punts 2, 3, 4, 5, 8 i 10; passaré a comentar-los.

L'inventari del patrimoni immoble és prou exhaustiu; es va iniciar el 1981, i actualment consta de més de trenta mil fitxes. Es segueix revisant, és clar; això és una tasca contínua que mai no pot donar-se per acabada. Les intervencions arqueològiques en projectes de recerca també hi són, i els convenis de col·laboració amb les universitats, cosa que sempre es fa quan es requereixen mitjans o personal d'alta especialització.

Podríem parlar, a més, de la col·laboració interdepartamental entre Cultura i Política Territorial, a través d'Incasol, de cara a la restauració i adequació del patrimoni immoble i el foment del turisme cultural. Es continua col·laborant en la creació de parcs arqueològics, com ara les mines prehistòriques de Gavà, les coves de Serinyà o el conjunt de pintures rupestres d'Ulldecona, per exemple. Les inversions en els béns culturals d'interès nacional es programen a través dels pressupostos aprovats per aquest Parlament. Quant als béns culturals d'interès local, donat el seu amplíssim nombre, es creu més aconsellable seguir amb la política de convocatòries anuals de subvencions.

El punt desè incideix en les mesures de lluita contra l'espoli, les excavacions clandestines –«cosa trobada no és robada», deien– i el comerç il·legal d'antiguitats. Tot plegat està recollit en el títol quart de la Llei 9/1993, abans esmentada. El Departament, senyor Surroca, continuarà lluitant, protegint i vigilant, que és el que es demana.

El punt número 6 parla del consorci del patrimoni historicoarqueològic de Tarragona. Hi ha signat un conveni entre el Departament de Cultura, el Ministeri d'Educació i Cultura i l'Ajuntament. Actualment està en procés de

creació l'Institut d'Arqueologia Clàssica i, a les envistes de la nova situació, les respectives administracions no han arribat encara a escatir les raons d'oportunitat sobre la creació del dit consorci. De totes maneres, senyor Surroca, tinc entès que els seus companys de l'Ajuntament de Tarragona no ho veuen massa clar, tot això.

Quant a patrimoni industrial, que sol ser de propietat privada, el Departament està treballant en l'inventari. El Museu de la Ciència i de la Tècnica coordina les diferents accions, i s'han enllestit ja al respecte quinze comarques.

Pel que fa al punt 9, s'estan incrementant els recursos econòmics públics i es tendeix a diversificar les fonts de finançament. Aquest any 2001, el pressupost total de la Direcció puja a 6.800 milions, amb un 13% d'inversions en patrimoni immoble, percentatge que ha augmentat en un 5% respecte a l'exercici anterior. Cal afegir-hi, a més, els recursos de l'1% cultural. Assenyalem també que s'ha iniciat la tramitació parlamentària del Projecte de llei de mecenatge.

Amic Surroca, ho sento, votarem en contra de la seva Moció. *(Veus de fons i rialles.)* Vostè, que és un excel·lent contradictor, entendre les nostres raons. Ho deia algú alguna vegada: tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres. Sona una mica cínica potser, però no podem dir que sigui fals del tot. Per altra banda –ja ho sabem–, cal acostumar-nos a veure rebutjat allò que creiem i que potser hem treballat amb il·lusió, potser amb esforç. Senyor Surroca, no s'arriba a diputat impunement. *(Veus de «Molt bé!» i alguns aplaudiments.)*

Moltes gràcies.

El president

Senyor diputat... Li recordo que és per pronunciar-se sobre les esmenes.

El Sr. Surroca i Sens

Moltes gràcies, senyor president. El posicionament és molt ràpid, i, per tant, permeti'm, gairebé, allò que es diu «per allusions»..., una cosa important, saben? Perquè, guaiti, tant el senyor Vendrell com el senyor Salvatella –a qui aprecio molt–, és clar, el que havien d'entendre és que el que a mi m'interessa és el diàleg; el que he trobat a faltar en aquest cas és el diàleg, saben? Llavors, que vostès votin d'una manera o d'una altra no m'estranya, perquè aquí ja és la pluralitat... Això de la taronja..., és que ara s'ha de canviar la taronja; per això toca més suc. Era això el que volia... «D'on sortiran les misses?» Escolti, primer, d'una bona gestió, que no tot vagi concentrat a Madrid, i de l'alternativa que estem fent, que doblem el pressupost en cultura.

Quant al posicionament, simplement és per agrair moltíssim les esmenes d'Iniciativa per Catalunya - Verds, perquè no fan altra cosa que millorar aquesta Moció; agrair també al senyor Bargalló que hi hagi donat suport, i lamentar aquests pronunciaments tan mancats, podríem dir, d'esperança en aquest moment en què ens falta que tots plegats anem junts per defen-

sar la cultura, saben? No és aquí..., no hi vegin res, al darrere, que això. (*Remor de veus.*) Ho sento, si ho interpreten diferentment.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*Aplaudiments.*)

El president

Moltes gràcies, senyors diputats.

La votació és sobre el text presentat més les esmenes d'Iniciativa per Catalunya - Verds incorporades. Prego a les senyores i els senyors diputats que ens posem en disposició de votar.

Comença la votació.

Ha sigut rebutjada per 61 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política pesquera, especialment pel que fa a la sobreexplotació de recursos (tram. 302-00141/06)

La següent moció és conseqüència de la interpellació al Consell Executiu sobre la política pesquera, especialment pel que fa a la sobreexplotació de recursos. La presenta, en nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president... (*Remor de veus. Pausa.*)

El vicepresident primer

Té la paraula, senyor Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Fa quinze dies vàrem tenir ocasió de parlar, a bastament, sobre com s'han donat els permisos d'extracció del corall a un seguit de corallers de la Costa Brava. També vàrem parlar de la situació del corall, i vàrem parlar de diferents estudis que no sabem quins d'aquests estudis el Govern dona per bons, perquè el mateix Govern avalava des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca un estudi que parlava d'un creixement de 3 a 5 mil·límetres del diàmetre del corall per any, mentre que un estudi del Departament de Medi Ambient parlava d'un creixement de 0,1 mil·límetres del diàmetre del corall per any.

En tot cas, nosaltres tenim la sensació que aquest segon estudi del Departament de Medi Ambient, signat, realitzat, efectuat per la Universitat de Barcelona, deu tenir una credibilitat, i, per tant, volem pensar que, malauradament, el corall creix a un ritme petit i, per tant, hem de ser molt curosos en la seva extracció. Volem pensar –i ho creiem, n'estem convençuts– que la polí-

tica que feia l'anterior director general, el senyor Miralpeix, era una política correcta –potser per això el devien canviar–; feia una política de protecció, evidentment d'impuls del desenvolupament de la pesca, però de protecció, si més no, pel que fa al corall. I ara tenim un director general que ens diu, el senyor conseller, que li hem de donar una segona oportunitat. Ens deia textualment: «Que li havíem de donar una mica més de temps a aquest director, entre altres coses perquè és molt nou, fa molts pocs mesos que hi és; per tant, d'entrada em semblaria lògic que li donéssim una segona oportunitat.» Paraules del conseller en la transcripció de la seva intervenció de fa dues setmanes.

Per tant, el conseller admet que hi han hagut uns errors, perquè si s'ha de donar una segona oportunitat vol dir que en la primera no ho ha fet bé. Molt bé. Anem a intentar pal·liar aquests errors. Els fem una sèrie de propostes que..., jo ja anuncio que pel que fa al primer punt acceptem la seva esmena, el segon punt ens sembla que és imprescindible que clarifiquem quins són els estudis que valen i en base a què hem de funcionar. I sembla ser, doncs, que tenim algunes diferències amb com s'ha de fer. Perquè, és clar, el problema que teníem aquí... –ho dic per als diputats que no van poder assistir o que no eren presents en el desenvolupament de la sessió anterior–, el tema que estàvem discutint és que resulta que hi ha quatre corallers que no havien tingut llicència en anys anteriors i aquest any se'ls dona la llicència. D'aquests quatre n'hi ha tres que han estat denunciats reiteradament, i dos d'ells han estat detinguts acusats d'haver cremat la casa dels forestals, del forestal que va fer aquesta denúncia. I diem: «Home! Voleu dir que justament a aquests senyors és als que els hauríem d'haver donat aquestes llicències?»

Nosaltres els hem proposat, en el cas del punt 4, de fer una transacció en el sentit que no limitem universalment les persones que fins ara no tenien llicència, però, en tot cas, sí que dèiem en aquesta transacció «apreciar la caducitat automàtica», que és com resa el Decret del Govern de la Generalitat 291/1983 d'extracció del corall, que en aquells casos que s'ha donat la llicència enguany, si concorren en els casos previstos a l'article setè d'aquest Decret, se'ls caduqui; se'ls retiri, per tant, automàticament la llicència.

Perquè, és clar, si el director general, si el Govern no té la voluntat de resoldre-ho així, nosaltres ens trobarem en la necessitat –i així ho faríem– d'immediatament traslladar a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya tota la informació, les evidències de les proves, perquè examini si hi ha possibles responsabilitats penals: per una banda, pel que fa a l'actuació de l'Administració a partir d'unes autoritzacions administratives que contravenen aquest Decret. Estem donant llicència a uns senyors que han estat denunciats per extreure a les illes Medes on està prohibit extreure. I, per una altra banda, si l'Administració està concorrent en algun il·lícit penal a partir de la probable comissió d'un delictes contra els recursos naturals i el medi ambient previst i penat a l'article 325 del Codi penal.

Voldríem pensar que hi ha aquesta voluntat de resoldre-ho, i, per tant, restem en espera de saber quin és el seu posicionament en aquest punt quart, però també ens

sembla important que es mantingui la política prevista per l'anterior director general de Pesca en el sentit de mantenir la seva voluntat de tendir a aquesta extracció zero.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Vendrell. En nom dels grups que han presentat esmenes, pel Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres hem presentat dos esmenes en aquesta interpellació que el senyor Vendrell va fer a hores fora..., il·lògiques del que és un ple normal i corrent, no? Per això ell feia allusió possiblement abans que per a les persones que no hi havien estat presents, doncs, feia els detalls d'aquesta interpellació.

El senyor Vendrell va fer una interpellació amb la qual –la primera part de la seva interpellació– va fer una introducció en la qual va parlar de l'esforç o de la planificació que s'havia de fer a tot el territori quant a l'esforç pesquer sostenible. Va parlar, en aquesta primera part de la introducció, de tots els estudis que en aquest sentit s'havien de fer o havien d'estar fets. I després es va centrar, concretament, en el que és el cas del corall. I, sorprenentment, el senyor Vendrell nos va parlar del tema del corall en si i d'uns fets molt concrets –i molt personals, jo diria– que van ocórrer quant als forestals que van denunciar furtius extractors de corall, i ens va comentar coses com la crema d'una casa d'un dels forestals i, fins i tot, va parlar d'algun assassinat o alguna cosa així.

La veritat és que si nosaltres arribem a la Moció que presenta va en aquests dos sentits: va en un sentit concret que és el que té a veure amb l'explotació del corall, que són el primer punt, el segon punt, el tercer, el setè, i tenen una relació molt directe els punts 4, 5 i 6 amb els casos concrets al que ell feia una denúncia al conseller.

Nosaltres simplement hem de dir al senyor Vendrell que li hem fet una esmena al primer i al setè punt de la Moció –ho pensem que al setè també, no sé si li ha faltat el temps per poder dir-ho, no sé si admet o no admet la nostra esmena–, però nosaltres les hem fetes perquè creiem que són lògiques amb el Pla general, amb el qual estem parlant del que és la sostenibilitat, del que és la població de corall vermell. Nosaltres l'únic que hem fet són unes esmenes que, si se n'adona, l'únic que vénen és a especificar més concretament el que eren els punts de la seva Moció.

En la primera esmena nosaltres diem: «Desenvolupar una política de gestió sostenible dels recursos pesquers en el marc del Pla director de pesca per al període 2000-2006.» És a dir, incloure dintre d'aquest Pla de pesca, d'aquest Pla director de pesca, perquè ja hi està contemplat dintre del mateix, aquestes subvencions o aquestes polítiques de gestió que tenen a veure amb el

que són els temes del manteniment i la sostenibilitat dels recursos pesquers.

I a l'última..., en l'últim punt, el setè, nosaltres venim a dir aquí que, en comptes de dir el que diu la seva Moció que diu «recolzar i impulsar», nosaltres venim a dir: «Mantenir l'activitat de control i vigilància de les zones.» I ho fem realment perquè nos sembla que l'Administració, que el Departament ja està..., no ha d'iniciar realment un recolzament o un impuls, sinó que el que ha de fer és, sens dubte, mantenir aquesta activitat en el control i la vigilància, perquè és la seva obligació fer-ho.

Nosaltres, senyor Vendrell, nos afegiríem a l'esmena transaccional número 4 i ho faríem per una qüestió òbvia, perquè vostè demana de retirar unes autoritzacions que estan vigents. A nosaltres nos consta que hi ha una ordre, una ordre del 17 d'abril del 2001, que parla específicament de les condicions que s'han de realitzar en aquesta activitat, i parla molt concretament del que és el cap de Creus. Per tant, si amb aquesta transaccional s'arribés a aprovar, voldria dir que si s'incompleix es traurien aquestes autoritzacions.

I nosaltres el que és la quarta i la cinquena..., miri, nosaltres no hi podem votar a favor per una qüestió molt simple, perquè nosaltres... –perdó, la cinquena i la sisena–, dir que realment nosaltres no hi podem votar per una qüestió òbvia: és que considerem que «mantenir els compromisos que la Direcció General de Pesca va assumir públicament l'any 2000 pel que fa al manteniment de la veda de sis mesos» ja està contemplat en l'Ordre del 17 que estava parlant abans, i «replantar les mesures de protecció del corall vermell augmentant la vigilància i disminuint...», tornariem una altra vegada al que és el punt setè d'aquesta Moció.

Per tant, nosaltres pensem que la cinquena està molt lligada amb aquesta quarta, que, si vostè hi està d'acord, podríem fer una transaccional, i la setena està molt lligada a l'última, la setena, en la qual nosaltres, en la nostra esmena, li estàvem manifestant «mantenir l'activitat de control i vigilància de les zones costaneres.»

Per tant, vull dir que –jo ho penso– aquesta Moció que vostè presenta és una moció que nosaltres en el que són aspectes generalitzats del que és la sostenibilitat de l'extracció del corall...

El vicepresident primer

Senyor Luna, senyor Luna..., se li ha acabat ja el temps.

El Sr. Luna i Vivas

...acabo, hi estem d'acord. Però permeti'm que aquests temes molt concrets, el que vostè denunciava, doncs –ho penso–, amb aquesta transaccional que es presenta quedaria bastant reflectit.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Luna. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Maria Roig.

El Sr. Roig i Grau

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de nou, avui, per parlar del sector pesquer pujo a la tribuna en aquest Parlament. I crec que això és significatiu en el sentit que aquest sector que des d'un punt de vista estrictament quantitatiu pot semblar –i de fet ho és– menut en realitat mereix l'atenció d'aquesta cambra, perquè és un sector extraordinàriament arrelat en el país i molt important econòmicament i socialment.

Esquerra Republicana de Catalunya, a través del diputat senyor Vendrell, ha presentat aquesta Moció sobre el corall a conseqüència de la interpellació que va fer, fa quinze dies, al conseller d'Agricultura. Vaig escoltar i he llegit la intervenció del senyor Vendrell en l'anterior Ple i, per mi, seria relativament fàcil ara entrar en disquisicions, en possibles contradiccions en l'exposició o furgar sobre algunes informacions que li han arribat al senyor diputat i que crec sincerament que en alguns casos no s'ajusten estrictament a la veritat. Però d'això ja n'hem parlat ell i jo durant el dia d'avui i crec que hi han opinions que no podem contrastar absolutament perquè nosaltres no hi érem en tots aquests debats. Però crec que això no seria una bona estratègia perquè la nostra voluntat és arribar a acords i perquè coincidim en la necessitat d'avançar en la preservació dels recursos pesquers, d'allò que en l'anterior Moció que debatíem avui en dèiem l'espai marítim català.

El cert és que l'extracció de corall és un art minoritari, amb dotze llicències i regulat a través d'aquesta Ordre del 17 d'abril del 2001. I aquesta Ordre que possibilita efectivament que hi hagi quatre corallers més, quatre llicències més que l'any passat –entenem que d'acord amb el sector i que es concreta en una reunió a l'Escala on el director general parla i planteja aquesta possibilitat a alguns corallers que tenien llicència–, aplica, també –i en això coincidim amb el senyor Vendrell–, unes limitacions en les extraccions que van en la línia del que precisament vostè proposa en la Moció.

Estem d'acord amb el punt primer de la Moció, tot i que entenem que l'esmena del PP, que vostè ja ha dit que acceptava, millora substancialment el redactat. Cal tindre en compte que la política sobre l'extracció del corall ja està dissenyada, precisament, a través del Pla director de pesca i finançada a través de l'instrument de l'IFOP.

Estem d'acord amb els punts 2 i 3, perquè la Direcció General ja té precisament previst l'encàrrec d'un estudi nou sobre l'estat del corall a la costa catalana. No podíem acceptar inicialment lo punt que ara transaccionem, perquè és una mostra, també, de voluntat, de bona voluntat. La Direcció General ha arribat a un acord, però si s'incomplix aquest acord, d'acord amb la transaccional, evidentment, se retiraran aquestes autoritzacions.

Evidentment, no es pot arribar a la retirada de les llicències si no hi ha una resolució ferma, motivada per un procediment administratiu, perquè vostè sap que les llicències es concedeixen, precisament, anualment, que és lo que plantegem ara en la transaccional, però sobre tot, senyor Vendrell, perquè sincerament estic conven-

çut que el director general ha actuat en aquest tema no només d'acord amb la legalitat i la presumpció d'innocència, sinó amb pragmatisme i intel·ligència; pragmatisme de rapitenc que coneix perfectament lo sector pesquer, i intel·ligència perquè segurament, si les coses funcionen bé, haurà evitat l'existència de *matuteros*, de furtius, dintre d'aquest sector.

No podem acceptar els punts 5 i 6, perquè entenem que s'han complert los compromisos de l'anterior director general, com vostè ha dit, precisament a través de l'Ordre del 17 d'abril, que parla de les extraccions entre l'1 de maig i el 31 d'octubre, d'una sola extracció diària, de l'extracció del cap de Creus, a criteri de lo que digui en lo seu moment lo Parc Natural, de la veda de la zona de l'Escala i Estarrit –acord que s'adopta a l'Escala, precisament, en aquesta reunió i que s'incorpora a l'Ordre–, i autorització de les dotze persones, efectivament, que pareix que és lo *leitmotiv* de la seua Moció.

Jo no sé si finalment accepta l'esmena al punt 7 que li ha presentat el Grup Popular, i li demanaríem que..., però em sembla que l'hauria d'aprovar, perquè em sembla que..., en fi, no diria que enriqueix o no enriqueix, però sí que possibilita el nostre acord en aquest punt.

I en lo punt vuitè li demanem, en esta esmena d'addició, simplement arrodonir lo que vostè ja diu en los punts 2 i 3: que, en funció d'aquests estudis que es realitzaran, arrodoneixin..., prenguéssim, poguéssim prendre decisions en funció de lo que s'ha de fer en lo tema del corall.

Insisteixo, senyor diputat, que ens agradaria que hi hagués un ampli acord per poder avançar en la regulació i la protecció del corall a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Roig. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. El senyor Vendrell i jo sovint ens fiquem amb el malament que es fan les coses des del Departament de Medi Ambient, i a vegades és que hem de reconèixer que, amb els companys d'equip que tenen en els altres departaments, no ho tenen fàcil; moltes vegades des d'Indústria, altres vegades des del Departament d'Agricultura i Ramaderia, ara en aquest cas el mateix Departament però per la part de pesca..., i sempre hi ha un entrebanc o un altre, una competència entre els interessos ambientals i, sovint, els interessos econòmics.

En aquest cas, es tracta d'una activitat que afecta greument, jo diria, la conservació de la biodiversitat, en aquest cas en els ecosistemes marins. El corall és un animal, una colònia d'animals, més ben dit, que té un creixement lentíssim. Aquí hi han unes discrepàncies entre el Departament d'Agricultura i el Departament de Medi Ambient, però en qualsevol cas s'està parlant de

mil·límetres de creixement anuals: el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca diu que són de 3 a 5 mil·límetres anuals, i el de Medi Ambient diu que és 0,1 mil·límetres, que és poquíssim, poquíssim; és a dir... Això vol dir que qualsevol actuació que fem descontrolada –de fet, és que ni que estigués controlada– té uns efectes que difícilment podrem arribar a recuperar.

Ara la situació ja no és pas bona; d'uns anys cap aquí, la quantitat de corall s'ha reduït de forma considerable. No sé si algú de vostès fa submarinisme, però sabrà la diferència que hi ha d'uns anys cap a aquesta part. I l'estratègia del Govern és sorprenent: en comptes d'accentuar les limitacions, el que fa és reconèixer els furtius. Jo no entenc com es pretén que d'aquesta manera hi hagi un major control sobre les extraccions de corall, no ho entenc. O és que aquestes persones que fins ara han estat fent trampes, quan surtin de casa seva, tindran un guarda al costat, perquè vegin quantes vegades fan la immersió, quan hagin sortit amb la seva barca? O és que ara, a partir d'ara, sí que ens en refiarem, quan fins ara eren persones que el que feien era fer-ho tot de forma illegal? Nosaltres no entenem aquesta estratègia, i, per tant, recolzem la proposta que es fa des del Grup d'Esquerra Republicana.

Mirin, fa un temps varen fer un reportatge per la televisió, en el qual es veia un coraller i deia: «Oh!, és que a mi, encara que em facin una llei que em prohibeixi anar a pescar, jo aniré a pescar.» Ens hem de refiar de persones que diuen això? Evidentment que hi deuen haver corallers que estan fent les coses complint amb la llei, però ara estem parlant dels que no ho fan, i ens sembla que les mesures que s'estan aplicant o que s'estan proposant des del Govern no són les que corresponen. Esquerra Republicana demana que es retirin unes llicències; és cert que ja s'han donat, però també es podria reconèixer l'error, no?, perquè nosaltres considerem que sí que és un error.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

De fet, és que aquí estem parlant..., fins i tot el títol de la interpellació anava de recursos pesquers, em sembla. No estem ni parlant d'un recurs de primera necessitat: estem parlant del corall. Si tenim en compte que per nosaltres és prioritari conservar la biodiversitat en els nostres ecosistemes, jo crec que no fa cap mal a ningú, a la societat en general, que es limiti la seva extracció. De fet, ni els companys de confraria no se senten com a companys dels corallers, perquè no hi tenen cap mena de relació. I ens sembla a nosaltres que aquesta proposta que fa avui el Grup d'Esquerra Republicana s'hauria de recolzar del tot, perquè la intenció és precisament evitar que un bé de tothom, un patrimoni natural, desaparegui, que és el camí pel qual va, a partir de les actuacions que s'estan fent en aquests moments.

I res, ja acabo només dient que nosaltres –evidentment, es deu haver deduït de les meves paraules– donarem suport a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. El senyor Martí Sans...

El Sr. Sans i Pairutó

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc, el que vull és agrair al senyor Vendrell que hagi presentat aquesta interpellació i la subsegüent Moció, perquè, si bé sovint presentem temes que afecten el món de la pesca, aquesta especialitat en concret no està tan tractada o no ha estat tan tractada, i per descomptat que té molt d'interès.

Nosaltres ja anunciem que donarem suport total a la Moció presentada per Esquerra Republicana, perquè ens l'hem mirada i remirada, i fins i tot buscant, allò, intentant trobar algun motiu per presentar alguna esmena, doncs, els he de confessar que, com més me la mirava, més m'agradava; per tant, no hi havia motiu de presentar-hi cap esmena. En tot cas, hi ha un parell de punts que, a partir d'algunes intervencions, es poden matisar.

Perquè, és clar, demanar una política de gestió sostenible; que s'avanci en la protecció, en funció dels estudis de recerca que es vagin fent; avaluar l'estoc explotable de corall vermell, en funció que es pugui mantenir d'una manera més racional; mantenir les vedes que s'estan fent, reduir immersions i anar cap a una activitat zero d'explotació de segons quines espècies; protegir el corall vermell i impedir..., o sigui, revocar autoritzacions de gent que han incomplert la llei –que seria un altre dels punts que s'han tractat potser d'una manera més jurídica que no pas realista, no?–, i després vigilar per impedir els furtius, en això s'hi ha d'estar d'acord per força. És veritat que en el punt 4 i en el punt 6 pot haver-hi impediments de tipus normatiu, legal, i nosaltres acceptarem..., si el senyor Vendrell està d'acord amb la transaccional que vostès han proposat.

Jo només voldria acabar –perquè és fàcil defensar la nostra postura en aquesta Moció– dient que en el tema del corall ha de passar igual que en la pesca de les altres espècies: els que no fan el que han de fer..., se sap en el lloc de venda, i amb el corall també. Amb el corall també, perquè no és anormal que extractors de corall tinguin ells o estiguin associats amb punts de venda de corall. Per tant, anar en aquests llocs també seria una manera de tractar el compliment de la legalitat.

Res més; gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor Xavier Vendrell, per fixar el seu posicionament sobre les esmenes...

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, dir que, encara que mantinguéssim tal qual el redactat del punt 4, no estaríem amb cap inconveniència legal; possiblement, s'hauria, d'alguna manera, de compensar econòmicament alguna de les persones a les quals es retirés la llicència, però no hi hauria cap inconveniència. Tot i així, entenem que, de la manera que està plantejat el redactat en aquesta esmena transaccional, en aquesta transacció, afinem més, deixem més clar el què. *(Remor de veus.)*

El president

Esperi's un segon, sí, senyor diputat. *(Pausa.)* Pot continuar.

El Sr. Vendrell i Segura

Només a tall anecdòtic, senyor Roig, aquest rapitenc que coneix el sector pesquer, en una reunió en sessió pública, deia: «Jo, que sóc pagès i que no entenc res de pesca...» En tot cas, digui-li que vagi amb compte amb el que comenta.

Anem a les esmenes. La primera, efectivament, hem dit que l'acceptàvem, la primera del Grup Popular.

L'esmena al número 7, del Grup Popular, no l'acceptem, perquè entenem que modifica substancialment el que nosaltres diem. Nosaltres diem: «recolzar i impulsar l'activitat dels guardes». I per què diem això? Perquè hi ha hagut un guarda forestal que ha denunciat, que, després de denunciar, dos dels corallers van ser detinguts per haver-li cremat la casa, hi ha dos corallers que són detinguts acusats de cremar la casa a un guarda forestal, i la Generalitat no actua en favor d'aquest guarda forestal. Per tant, no podem, com diuen vostès, «mantenir l'activitat...» No, no. Diem: «recolzar i impulsar l'activitat dels guardes», perquè creiem que és això el que s'ha de fer; s'ha de donar suport a aquests guardes.

Pel que fa a les esmenes de supressió del Grup de Convergència i Unió, ja saben que no les acceptem.

I, pel que fa a aquest afegitó, a aquesta quarta esmena, sí que hi estariem d'acord, com vostè sap, senyor Roig.

Per tant, és així com quedaria el text: la 1, amb l'esmena de vostès i afegint aquest punt vuitè... Dir que som conscients de l'esforç que s'ha fet des del Grup de Convergència i Unió. Dir, però, que això s'ha de complir, que una cosa és això que estan fent vostès, els diputats de Convergència i Unió, per negociar, però, senyor president, vostè, que ha de fer de pont entre els diputats i el Govern..., el Govern no fa el que ha de fer, el Govern no actua com ha d'actuar, i si no actua com ha d'actuar, si a partir d'això que hem aprovat avui no es retiren les llicències a aquells senyors que han extret il·legalment i que se sap que han extret il·legalment..., que han estat detinguts per cremar la casa del guarda que els va denunciar, si a aquests senyors no els són retirades les llicències, efectivament, no ens quedarà més remei, tal com hem anunciat, que portar aquest cas a la Fiscalia Ambiental.

Esperem que el Govern actuï d'acord amb la voluntat que han tingut els diputats del Grup de Convergència i Unió —el diputat, en aquest cas, senyor Roig—, per intentar trobar punts d'acord en aquesta proposta.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Un moment, senyor Vendrell: les esmenes 2, 3 i 4 de Convergència són acceptades o rebutjades?

El Sr. Vendrell i Segura

No, senyor president, hem dit que són acceptades l'esmena 1 del Grup Popular, no la 2 del Grup Popular, sí les 1, 2 i 3 de...

El president

No, la 1 és una transaccional.

El Sr. Vendrell i Segura

La 1 és una transaccional; no la 2 i 3 del Grup de Convergència i Unió, i sí la número 4 del Grup de Convergència i Unió.

El president

D'acord, gràcies. *(El Sr. Roig i Grau demana per parlar.)* Senyor Roig, té la paraula, per un minut.

El Sr. Roig i Grau

Sí, moltes gràcies, senyor president. És també per ordenar el debat i, a més, per fer una observació per contradiccions. Jo he dit que el senyor director general de Pesca és un senyor rapitenc que n'entén molt, de pesca; no he dit en cap cas que sigui pescador, eh? Queda clar, i és evident que n'entén.

I, per ordenar la votació, voldríem votació separada dels punts 5, 6 i 7 de la Moció, senyor president.

El president

Conjuntament, o cada un...?

El Sr. Roig i Grau

Poden ser conjuntament.

El president

D'acord. Per tant, el text que posem a votació és integrant-hi l'esmena número 1 del Grup Popular, la transaccional feta sobre la base de la 1 de Convergència i Unió i l'esmena número 4 de Convergència i Unió.

Votem primer els punts 1, 2, 3 i 4, amb la transaccional incorporada.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A continuació votem els punts 5, 6 i 7.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 63 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, el vint-i-setè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu...

(Veus de fons.) No, jo he dit: «amb l'esmena número 4 de Convergència i Unió incorporada». *(Veus de fons.)* Ja està, ja està votada.

(Pausa.)

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció sanitària de les dones (tram. 302-00142/06)

El vint-i-setè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció sanitària de les dones; la presenta el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i l'exposa la il·lustre diputada senyora Carme Valls, que té la paraula, esperant-se uns segons.

(Remor de veus. Pausa.)

Senyors diputats, prego silenci, si us plau, per començar. *(Remor de veus. Pausa llarga.)* Esperí's, senyora diputada. Pot començar.

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció que vaig a presentar respon a la interpellació que vam presentar ara fa quinze dies sobre el problema que està suscitant-se a Catalunya en l'atenció sanitària de les dones, degut a la confusió que va crear el Decret 283/90, per desenvolupar el denominat Programa sanitari d'atenció a la dona, que es refereix, en aquell cas, només a la salut reproductiva de la dona –i a la confusió existent en el mateix Decret entre salut reproductiva, atenció a l'embaràs, a la prevenció de l'embaràs i a la menopausa– i no a la salut integral de les dones; es barregen aquests dos termes. I ja vam aclarir aquell dia que la dona era molt més que una matriu i uns ovaris, i que hem d'anar recordant que és persona i que com a tal s'ha d'estudiar, s'ha d'assistir, s'ha de diagnosticar i s'ha de tractar.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

La forma peculiar de treballar fins ara a Catalunya ens separa molt de la Resolució de la Comunitat Europea A4-0029, de l'any 99, sobre un informe de la Comissió al Consell, al Parlament, al Comitè Econòmic i Social i al Comitè de les Regions sobre la situació sanitària de les dones, que es basa, entre altres documents, en el Congrés Dones, Salut i Treball, de l'any 96, a Barcelona, que vaig tenir el plaer d'organitzar.

Per aquesta raó he presentat aquesta Moció, que pot semblar complexa, però que respon exactament a aquesta Directiva i recomanació de la Comunitat Econòmica Europea; per una banda, respecte a l'organització sanitària, intentant enfortir l'atenció primària perquè pugui coordinar perfectament l'atenció a les dones i la connexió amb les diferents especialitats; per una altra banda, atenent també a la coordinació, amb protocols àgils i clars, de la derivació als especialistes, precisament perquè el circuit del dolor que parlàvem aquest matí..., l'atenció a la fibromiàlgia o les malalties que provoquen dolor puguin ser ateses d'una manera més clara; coordinar, també, les tasques de prevenció en les àrees bàsiques de salut i amb aquestes mateixes que fan atenció a la salut reproductiva.

Respecte a la docència, perquè es pogués fer una especial menció a la morbiditat femenina diferencial que suposa totes les malalties que fins ara no eren ateses o no eren ben mirades, no eren ben diagnosticades, per-

què dintre de la medicina oficial, fa més de quinze anys, no existia, per exemple, l'ítem de dona i salut dintre de les bases de dades.

Respecte a la recerca, perquè creiem que tant l'Agència d'Avaluació de Tecnologia, com tota la gent que està fent recerca a Catalunya, haurien d'estimular la visibilitat de les malalties prevalents i haurien d'incloure sexe i gènere com a variables, tant en els protocols de recerca, com a les enquestes de salut que es fan arreu de les poblacions catalanes, com l'Enquesta de salut de Catalunya, atenent també les dades sociodemogràfiques que poden afectar la salut de la dona o la sobrecàrrega de feina que ha de fer, que repercuteix en la salut; així com impulsar la recerca sobre prevenció del càncer de mama a primària, que ja sabem ara que està produïda pels estrògens endògens, els administrats en introduir als animals estrògens per al consum humà, i els ambientals.

I respecte a la promoció de la salut, coordinant amb els municipis la formació i informació permanent de la salut de les dones i fent que l'educació sanitària sigui continuada.

Aleshores, amb les esmenes que ens ha presentat Iniciativa - Verds, hem firmat una transaccional, que li passo a llegir per aclarir el posicionament dels respectius grups. «Enfortir l'atenció primària establint protocols de coordinació entre les àrees bàsiques de salut amb els serveis que atenguin la salut de les dones i potenciïn l'educació sanitària, i utilitzant la informàtica mèdica, que permetrà multiplicar l'estalvi i unificació de les exploracions, l'exposició immediata de diagnòstics i tractaments, així com la intercomunicació entre els professionals.» I dos: «Canviar el nom del Programa d'atenció a la dona per un altre que no generi confusió, com Pla d'atenció a la dona en salut sexual i reproductiva, ja que l'atenció integral a les dones s'ha de realitzar des de l'atenció primària.»

Res més, li passo... *(Pausa.)* Moltes gràcies. I ja em posicionaré després sobre les altres esmenes.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Valls. Pels grups que han presentat esmenes, en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, d'entrada, dir que malgrat les esmenes que hem presentat a la Moció, ens sembla una moció molt completa i feta a consciència i amb coneixement de causa, i no podia ser de cap altra manera donat que la diputada proposant és una professional de referència en el món de la sanitat.

Les nostres esmenes, de fet, el que volen ser és una petita aportació a una tasca que hem de començar a fer de forma urgent i immediata; urgent, perquè ja fa massa anys que les dones necessitem una atenció que contempli les diferències, perquè això, de fet, ens ha portat a una qualitat de vida menor simplement perquè no hi ha

hagut aquest reconeixement dels trastorns de salut diferenciat; i immediata, perquè hem de posar fi a aquest retard i a aquesta desigualtat quotidiana que produeix aquesta morbiditat invisible, aquestes malalties auto-immunes, que afecten especialment les dones, que són malalties difícils de diagnosticar i que moltes vegades s'acaben amb una associació, dels professionals i les professionals de la medicina, amb el trastorn psicològic. Sortosament, això comença a evidenciar-se que no és així, però encara no hem posat les bases perquè l'atenció a aquestes malalties sigui satisfactòria.

Les nostres esmenes fan referència a dos aspectes relacionats precisament amb aquesta qüestió. La primera esmena proposa adequar la xarxa de serveis sanitaris a la diversitat entre les pròpies dones, precisament per no crear nous estàndards. Pensem, per exemple, en les dones amb discapacitats quan van a fer-se una mamografia. Moltes ens ho han explicat algunes vegades, fins i tot en aquest Parlament, i realment és un drama quotidià per a elles, que hauríem de tenir en compte. Creiem que aquesta esmena s'adiu a l'esperit de la Moció, i donat que hem de fer canvis en la mentalitat i en els recursos, així com en la formació, hauríem d'intentar fer-ho bé i donar cabuda a aquestes diferències, siguin físiques o culturals; perquè he posat l'exemple de les dones amb discapacitats, però podríem també parlar de les dones immigrades.

La nostra segona esmena és al punt 20. De fet, el que proposem és un afegit final, que contempla la possibilitat que les dones joves puguin accedir als centres de planificació familiar i serveis ginecològics de forma lliure, és a dir, sense la necessitat de demanar la targeta sanitària a la família, perquè això els estalviaria molts maldecaps, a elles, però evidentment també a tot el sistema de sanitat pública, donat que és una mesura important per a la informació de les joves en temes de salut sexual, alhora que pot evitar allò que en diuen «mals majors». De fet, és reconèixer una realitat evident, i pensem que s'han fet passes en aquest sentit, que s'han de reconèixer, però en tot cas no estava de més avui recordar-ho en la Moció.

La nostra darrera esmena, d'addició d'un nou punt, proposa analitzar l'efecte de la publicitat i els mitjans de comunicació en els consums i els hàbits que poden afectar directament la salut pel que fa a les dones; les modes, les imatges i les icones mediàtiques que s'utilitzen condueixen moltes vegades a unes necessitats fàtues d'imatge que poden ser fatals per a la salut de les dones. És evident que això no només afecta les dones, però sí que les afecta de forma molt més majoritària, i s'hauria de saber com això està realment afectant, i no amb petits estudis que s'han portat a terme.

Nosaltres, hi han aspectes de formació que no hem esmenat, entre altres coses, perquè havíem presentat..., el nostre diputat Ernest Benach ha substanciat fa una estona una moció en la qual ja recollíem aspectes de formació en aquest sentit, i per això no hi hem volgut incidir, donat que hi havia d'entrada un acord, tot i que no era ben bé el mateix, però sí que hi havia la mateixa filosofia.

Nosaltres pensem que, tot i que el Govern l'any 99 ja anunciava alguns d'aquests canvis, no s'han arribat a

concretar, o encara no els coneixem, i pensem que són necessaris. De fet, és una cosa que hem anat parlant en aquest Parlament algunes vegades, que el mateix Govern ha reconegut i, de fet, és un repte aplicar aquests elements correctors que ens ajudin a modificar l'actual situació, que és evident que s'ha anat corregint a poc a poc però que no s'ha corregit del tot.

De tota manera, a mi m'agradaria aquí fer una crítica, donat que..., vejam, si aquesta voluntat d'actuació realment hi fos, pensem que... –pel que hem sentit pels passadissos i per la manca d'esmenes del Grup que dóna suport al Govern–, doncs, d'alguna manera no es veu la voluntat de consens o la voluntat d'actuació en aquest tema. I llavors nosaltres sí que voldríem fer una crítica, perquè era un tema que ens podríem haver posat d'acord o podríem haver arribat a acords de mínims, a acords bàsics, i que en cap moment se n'ha mostrat una voluntat, donat que ni tan sols s'han presentat esmenes amb les quals arribar a un acord.

Llavors, nosaltres votarem afirmativament, sabem que hem arribat a un acord amb les nostres esmenes i...

Senyor president, gràcies; senyores i senyors diputats...

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Porta. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, considerem..., el nostre Grup considera aquesta Moció com una moció molt completa, molt treballada, en la qual s'aboca l'experiència de molts anys de la senyora Carme Valls, que ha tractat aquestes qüestions, que ha escrit sobre aquestes qüestions, i que penso que cal reconèixer i vull reconèixer des de la possibilitat que em dóna fer-ho públicament en aquesta tribuna.

Nosaltres a l'hora de valorar aquesta Moció, la valorem positivament, la votarem a favor entusiàsticament. I les esmenes que hem presentat són de detall –i ho sap molt bé la senyora diputada–, perquè no és altra cosa que, a l'hora de fer esment de les dimensions que tenen a veure amb l'atenció a la salut sexual i reproductiva, hem afegit el de «sexual» precisament per l'èmfasi que la mateixa diputada feia a l'hora de dir, en aquesta cambra mateix, que moltes vegades les dones són vistes des de la dimensió reproductiva específicament, i aleshores, quan es tracta això, també aleshores caldria afegir aquesta altra dimensió, perquè no tota la sexualitat està orientada a la reproducció, com tots sabem molt bé.

Nosaltres no ens veiem amb cor d'incorporar més coses de les que es diuen, que són molt completes, que tracten temes d'organització sanitària, de promoció de la salut, de recerca i de docència, i que, per tant, abasten d'una manera molt gran poder corregir el que entenem si existeix o si ha existit –i això és el que pretén corregir– un cert biaix androcèntric a l'hora del que ha sigut la pràctica i l'atenció sanitària, involuntari, és a dir, no és que necessàriament hagi sigut volgut, sinó el producte de la societat en què vivim; un biaix andro-

cèntric que té a veure amb no haver sabut algunes vegades distingir amb prou claredat determinades malalties o no, tractar-les específicament, que afecten més les dones que els homes o que afecten només les dones, pel fet de tractar-se d'una constitució biològica diferent, i que també té a veure, i això sí que jo mateixa ho conec una mica més, amb aspectes també de diferències socials.

És a dir, que hi ha una especificitat que té a veure amb aquests factors biològics de diferències constitucionals que són els que aquí es tracten més, però també tota una sèrie de factors socials que incideixen en això, la pròpia percepció social de com són els homes i com són les dones, i com reaccionen uns i altres davant la situació de malaltia, per exemple. I que això, ho vèiem recentment en aquest Parlament, en tractar un tema com la fibromiàlgia, com moltes dones estaven explicant, quan explicaven la seva experiència, la seva situació, el seu dolor, de vegades eren mal enteses, mal interpretades pels mateixos professionals, a partir de dir: «Bé, això..., bé, coses de dones» o «són unes histèriques» o «escolti'm, no es posi tan nerviosa» o «no es preocupi tant per la seva salut», d'alguna manera, com fruit d'una determinada percepció social o, també, de pràctiques socials diferenciades.

Sabem que les dones tradicionalment han tingut cura dels altres, ho són, ho continuen sent, i al seu torn, en el moment de tenir una afectació a la salut, són menys ateses que els homes. Perquè en ser elles les que tenen cura, en les coses lleus, en les coses que passen a casa –quant es dones no t'expliquen que passen de peu tota una sèrie de malalties perquè al mateix temps han de tenir cura dels que tenen al voltant–, i això fa que moltes vegades retardin el moment d'expressar els símptomes als professionals sanitaris i puguin arribar més tard i, de vegades, això pugui provocar uns determinats problemes i afectació a la salut.

Això són aspectes que no estan aquí, però que són aspectes que incideixen també en la necessitat d'atendre les dimensions de gènere a l'hora de tractar dimensions sanitàries, perquè les malalties, fins i tot, sent iguals s'expressen d'una manera diferent en el cas dels homes i en el cas de les dones.

Per tant, el nostre Grup votarà a favor d'aquesta Moció. Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per a posicionar-me sobre la Moció que ha presentat la senyora Carme Valls, després de la seva interpellació sobre l'assistència sanitària de les dones. Vaig escoltar amb atenció perquè és evident..., quan hi va haver la interpellació i la resposta del mateix conseller, no sóc una experta en les matèries de sanitat, però és evident que el nostre Grup Parlamentari hem volgut, amb allò

que hem cregut que podíem col·laborar amb aquesta Moció, de forma conjunta, el Grup i jo mateixa, buscar aquells elements de coincidència amb el contingut de la Moció.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per què dic això? Perquè jo crec que amb la resposta del conseller va quedar molt clar que, part del que vostè feia referència, el Govern de la Generalitat ho està desenvolupant. I sabem, perquè moltes vegades hem demanat i hi hem insistit, que de vegades al Govern, se li ha de donar una empenta. I crec que, evidentment, amb aquesta Moció que vostè presenta, àmplia, genèrica, doncs, vostè destaca diferents qüestions, com és l'organització sanitària, la docència, la recerca i la promoció de la salut.

Llavors, nosaltres creiem que sí, que en molts dels aspectes que vostè inclou en la seva Moció, creiem que el Govern els ve desenvolupant, fins i tot, el mateix conseller va coincidir amb vostè que potser sí que s'hauria de canviar el nom del Programa d'atenció a la dona. Per tant, jo crec que li hem de fer costat, esperant que el mateix Govern en el moment oportú trobi el moment de poder fer el canvi de nom del Programa d'atenció a la dona.

En definitiva, el nostre Grup Parlamentari, coneixent que ha arribat a un acord transaccional amb d'altres grups de la cambra ens voldríem afegir a poder votar el primer punt de l'esmena transaccional a la qual vostè ha fet referència. És evident que vostè a través del punt número 3 insisteix a coordinar amb protocols àgils, amb el qual podríem coincidir i podríem donar suport a tot aquest punt, si vostè ho veiés adient, perquè nosaltres creiem que el redactat fins i tot millora, si es pogués retirar una petita frase que diu «i que no medicalitzi, sinó». Llavors, quedaria redactat amb un «sanitari integral que faci visibles els problemes i les seves causes». Per tant, nosaltres aquí podríem coincidir i donar-li suport.

Pel que fa al punt número 13, respecte a la recerca, la qual... –coincidim amb vostè que sempre és bo estimular la recerca sobre les malalties prevalents–, nosaltres creiem que, en aquest punt número 13, sí que, o bé li hauríem de demanar que en retirés una part o, potser, fer una votació separada, doncs, nosaltres sí que coincidim amb aquest «estimular» fins a «la qualitat de vida». O sigui, estaríem d'acord amb «estimular la recerca sobre les malalties prevalents entre les dones, que provoquen una disminució crònica de la qualitat de vida».

És evident que hem compartit totalment el fet de definir les prioritats i el suport de la recerca dels problemes de salut de les dones, així com també compartim amb vostè que cal coordinar amb els municipis la formació i informació permanent, que ja s'està fent, però que sempre és bo insistir sobre, poder impulsar aquest coordinar amb els municipis, la formació i la informació permanent de la salut de les dones, fent que l'educació sanitària sigui continuada i adaptada a totes les etapes de la vida, desenvolupant, evidentment, les pràctiques comunitàries, que molt bé vostè, en el contingut de la defensa de la seva Moció, hi ha fet esment, a aquestes pràc-

tiques comunitàries que feia vostè; fins i tot, ens ha comentat, al text, que afavoreixen la promoció de la salut.

En aquest sentit i amb aquest criteri, nosaltres podríem donar suport, i a la vegada demanaria la votació separada, senyor president, de la transaccional, que té dos punts, crec recordar. Votaríem el primer punt de la transaccional, i escoltar si la senyora Valls pot retirar una petita modificació del punt 3 i del punt 13. Llavors, votaríem conjuntament el punt 3, el punt 13, el punt 14 i el punt dinovè, i la resta, per nosaltres, podria ser a part.

El president

3, 13, 14 i 19. Molt bé. I la votació separada de la transaccional, també. En un sol bloc, tot?

La Sra. Montserrat i Culleré

Pot anar en un sol bloc, senyor president.

El president

Molt bé. Gràcies.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies.

El president

Ara té la paraula la senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, farem el posicionament sobre aquesta Moció subsegüent a la interpellació sobre l'atenció sanitària a les dones. Aquesta és una Moció extensa, que agafa diferents àmbits, que molts dels punts nosaltres entenem que tenen entitat pròpia, fins i tot com per poder ser, en alguns casos, una moció per ells mateixos; altres, sota el nostre criteri, en canvi, són temes més petits, més superflus.

Això ha fet, sota el nostre punt de vista, que aquesta Moció, el conjunt de la Moció, sigui difícil d'abordar per la magnitud –vint punts d'una moció. En aquest sentit, doncs, també entenem que hi ha una absència d'unitat i, en alguns àmbits, degut al fet que entenem que és un tema que potser valdria la pena més aprofundir-hi, doncs, una certa manca de rigor. I en el conjunt de la Moció, nosaltres hi veuríem, doncs, una manca també d'un objectiu clar. I per tant, també, això fa que en molts casos en alguns dels punts que es plantegen sigui impossible portar a la pràctica les actuacions proposades, i ens explicarem i mirarem de donar algun dels exemples.

Nosaltres entenem que el que s'acabi votant i acabi aprovant-se seria bo que el Govern pogués complir-ho, i algun d'aquests temes, a nosaltres, ens sembla que amb el termini que tenen, de quatre mesos de compliment, això no és possible.

Per tant, doncs, la Moció podríem dir que en alguns punts nosaltres hi estem perfectament d'acord; en altres ens és difícil per aquests motius que exposàvem. I per

tant, tot plegat per a nosaltres ha estat una moció complicada, diríem.

El punt número 8 parla de millorar les condicions de treball de les metgesses i els metges per poder conciliar la vida laboral i familiar, no fent caure el treball més pesant i precari en els professionals de sexe femení. Home, d'entrada diríem que, segurament, hauríem de parlar de metges i metgesses, però també d'ATS, no?, i per tant, també, d'homes i de dones. I per una altra banda es diu de no fer caure les feines més pesades en les dones. Home, a mi em sembla que això no és així en aquests moments, que tampoc hi ha un perill imminent que això sigui així, i, per tant, no sabem si és que el que s'aborda o que es vol abordar és que hi hagin menys guàrdies o menys serveis d'urgències per part de les dones, que suposo que no és aquesta la voluntat i que tampoc seria la voluntat de les professionals i els professionals. I, per tant, podria tenir, en certs aspectes, una mica una lectura malèvola, en el sentit de dir que són les dones qui han de tenir la càrrega familiar i, per tant, en aquest aspecte ens sembla no del tot positiva.

I com es materialitza amb quatre mesos el punt 10, no?, que diu: «Substituir en la docència l'actual aproximació unilateral biomèdica per a una visió holística biopsicosocial.» Home, doncs, això hem de dir honradament que en quatre mesos no és possible.

Entenem que posant al mateix sac aspectes terminològics, com aquí s'han exposat, de canviar el nom de programa d'atenció a la dona, en el qual el conseller, de fet, ja s'hi va comprometre en la interpellació; aspectes de gestió sanitària, amb el fet d'incrementar el nombre de dones que estiguin precisament en els punts de decisió de política sanitària; aspectes concrets, específics de recerca, com és impulsar la recerca sobre prevenció primària del càncer de mama amb relació als estrògens introduïts als animals per al consum humà, tot això em sembla que amb la mostra que he dit, hi ha aquest ventall que per a nosaltres era aquesta dificultat que nosaltres, en principi, els posàvem.

Respecte, per exemple, al que era incrementar el nombre de dones en els llocs de lideratge i presa de decisions de la política sanitària, no hi ha dubte que nosaltres podem estar-hi d'acord, però precisament, em sembla que en l'àmbit sanitari, al nostre Govern –i això, ho diu una diputada de les que dóna suport al Govern– creiem que, segurament, hi farien falta més dones, però precisament en aquest àmbit n'hi han. Vostès coneixen la gerència a l'ICS, a mans d'una dona, la direcció de l'Àrea Sanitària està a mans d'una dona, la gerència a Regió Sanitària-Centre està a mans d'una dona i, en canvi, doncs, miri, permetin-me que els digui, vostès saben que, precisament, la presència de dones en aquells òrgans de direcció institucional sanitàries, les quals depenen de les seves mans, no n'hi ha ni una, de dona, i per tant en aquest aspecte, potser, no ha estat del tot encertat aquest exemple concret.

Nosaltres, per tant, com deia en un principi, estaríem d'acord amb alguns dels punts, segurament, amb aquest primer punt de la transaccional que hem parlat, el punt 14, el punt dinovè, amb alguna part en concret de la transaccional. Però entenem que aquesta Moció no res-

pon exactament al que va ser la interpellació que vàrem estudiar fa quinze dies i que, en aquest sentit, ens hauria agradat que hagués respost més fidelment la interpellació que va formular al conseller.

Gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. La il·lustre diputada senyora Carme Valls, pel que es refereix a les esmenes... Les d'Iniciativa ja estan transaccionades...

La Sra. Valls i Llobet

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, respecte a les esmenes que ha presentat Esquerra Republicana d'addició, les acceptem totes.

El president

Molt bé.

La Sra. Valls i Llobet

I respecte a les esmenes tècniques que ens demanava la senyora Dolors Montserrat, en el punt 3 retirem «que no medicalitzi».

El president

Perdó, un segon...

La Sra. Valls i Llobet

«No medicalitzi, sinó».

El president

«No medicalitzi, sinó». Molt bé.

La Sra. Valls i Llobet

I en el punt 13, que diu «estimular la recerca» fins a on diu «qualitat de vida», sí. I a partir de «demanant» fins a «deu anys», també ho retirem.

El president

D'acord. Molt bé.

La Sra. Valls i Llobet

I, per altra banda, lamentar que, si totes les esmenes li semblava al Grup que dona suport al Govern que eren de temps, no ens hagués presentat unes esmenes de temps i que haguéssim pogut parlar-ne. O sigui, el que hem lamentat és no poder-ne ni parlar, des del moment que no han presentat esmenes ni cap voluntat de fer-ho.

Creiem que aquest és un tema important per treballar i per negociar, perquè el tema de la salut de les dones afecta més del 50% de la població, i també perquè ara tenim l'oportunitat de reduir i tapar un forat pel qual se'ns escapen molts diners de la sanitat catalana, per la manca de coordinació entre els serveis i per la repetició de proves, moltes vegades innecessàries i que no ens ajuden a arribar al diagnòstic.

Res més; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Per tant, ara sotmetrem a votació el text amb les esmenes transaccionals amb Iniciativa per Catalunya - Verds, i amb la supressió, en el punt 3, de l'expressió «no medicalitzi, sinó» –això, suprimir–, i, del punt 13, s'acaba quan diu «de la qualitat de vida», i «demanant a l'Agència...», tot això, ja suprimit fins al final del paràgraf. *(Veus de fons.)* I ara, primer, farem votació separada de la transaccional per un cantó, més els punts 3, 13, 14 i 19. És així, eh? *(Pausa.)* Per tant... *(Veus de fons.)* Sí? *(Pausa.)* Em sembla que ho he dit bé, eh?: la transaccional més la 3, 13, 14 i 19. Tot en un sol bloc, això. *(Veus de fons.)*

Molt bé. Ara torno a repetir el que realment votarem: el punt 1 de la transaccional, més el 3, 13, 14 i 19. *(Pausa.)* Molt bé.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A continuació, el segon punt de la transaccional, la resta del text, excepte aquelles dues frases que abans he indicat, del punt 3 i del punt 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 63 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de salut pública, especialment pel que fa a l'ús de l'amiant (tram. 302-00143/06)

A continuació debatrem el punt vint-i-vuitè, que és la Moció sobre la política de salut pública, especialment pel que fa a l'ús de l'amiant. Té la paraula la senyora Dolors Comas d'Argemir, per Iniciativa per Catalunya - Verds. *(Remor de veus.)*

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

El vicepresident primer

Si us plau, senyores i senyors diputats, demano silenci i una certa celeritat a abandonar l'hemicicle, aquells que ho hagin de fer. *(Pausa.)*

Senyora Comas d'Argemir, té la paraula.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, entenc que abordar un tema com aquest –tot el que cal fer amb referència als perills que suposa la utilització de l'amiant– té dificultats; té dificultats perquè aquesta és una qüestió –i ho he anat comprovant mentre estava preparant la interpellació i en el procés de tractar els diferents aspectes, molt complexos, que comporta– en què potser no hi ha prou consciència de què significa tot el que suposa per a la nostra societat haver de prescindir d'un material com aquest pel que fa referència a les seves utilitzacions industrials, i del que

significa pel que cal abordar en les patologies que ha generat en les persones que, per diferents motius, han estat exposades a aquesta fibra de l'amiant, que altera, que condiciona molt greument la salut.

No hi ha prou consciència, no hi ha prou coneixement, no és un tema que se'n parli al carrer; per tant, no hi ha un debat social, no hi ha una alarma social..., tampoc cal que hi sigui, la veritat, i hem d'evitar que hi sigui, però, al mateix temps, insisteixo en aquestes qüestions perquè, malgrat aquestes dificultats, es tracta d'una qüestió molt important; una qüestió molt important en la mesura que implica..., és a dir, té tota una sèrie de conseqüències, que l'altre dia jo intentava expressar, en la mesura que finalment, en molts països, en el marc de la Comissió Europea, a més a més, s'han fet directives per prohibir totalment la utilització de l'amiant, i ens queden encara el nostre país, Grècia i Portugal per acabar de fer efectiva aquesta prohibició.

Hi ha tot un volum també de conseqüències –pel fet que durant anys s'hagi utilitzat aquest material, bàsicament en la construcció– per a la salut de les persones que hi han estat exposades, perquè triguen entre vint i trenta anys a expressar-se els símptomes d'aquesta exposició, amb patologies tan greus com és l'asbestosi, com són els mesoteliomes pleurals i de peritoneu, com són molts càncers de pulmó; no tots, però sí alguns càncers de pulmó, que de vegades són atribuïts a altres coses, vénen a partir d'aquesta qüestió.

D'aquí que la Moció que presentàvem sigui complexa, abordi diferents aspectes, i el primer que presentàvem, la primera proposta és la creació a Catalunya d'un grup de treball que tracti específicament aquestes qüestions. Hi ha un grup constituït a nivell de l'Estat espanyol, a la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball, però això no impedeix, no treu que no puguem constituir a Catalunya un grup que treballi específicament a abordar d'ara i en el futur totes les conseqüències de què té referència, des del punt de vista laboral, per a la salut, i des del punt de vista també econòmic, el fet d'haver-se utilitzat l'amiant. Existeixen aquests grups de treball a Astúries, a Castella - la Manxa, a Madrid, al País Valencià i a Galícia, i nosaltres entenem que Catalunya es dotés també d'aquest grup, per treballar i fer el seguiment d'aquests aspectes.

Hi ha tot un apartat en la Moció de propostes que tenen a veure amb aspectes laborals i sanitaris, bàsicament relacionades amb elaborar programes de vigilància mèdica, tant de les persones actualment exposades a l'amiant com d'aquelles persones que ho han estat en el passat, a partir de la seva ocupació, pel fet de ser familiars de treballadors de l'amiant; que es creï una unitat de referència per al tractament de les patologies relacionades amb l'exposició a l'amiant; que es facin registres d'aquestes patologies; que es prenguin tota una sèrie de mesures amb els treballadors actualment exposats, i també hi ha un altre paquet –veig que se m'està acabant el temps– que té a veure amb actuacions amb relació als edificis i instal·lacions que actualment estan fets, han utilitzat aquest material, i que és molt important conèixer quins són i què s'ha de fer en situacions com les de fer reparacions, manteniment, rehabilitació, demolició d'aquests edificis. I, finalment, tot un bloc de propos-

tes que té a veure amb aspectes econòmics, des del punt de vista del que implica la prohibició de la comercialització i l'ús de l'amiant, la substitució per altres materials alternatius, i també tot el que implica de vigilància, des del punt de vista de protecció de la salut, d'aquests materials alternatius.

Res més; moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Ara, en nom dels grups que han presentat esmenes, pel Grup Popular la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup, primer, valora molt positivament aquesta Moció, perquè és una moció molt treballada, sobre un tema, a més, del qual no es té molta informació, i que tampoc és un tema que s'hagi abordat substancialment, eh? Per això dic que valoro molt positivament aquesta Moció, perquè l'amiant és un material que va ser utilitzat al llarg de molts anys i que s'ha demostrat que té perjudicis negatius, i no només negatius, sinó que perjudiquen la salut i que poden ser causants de greus malalties, no?

En aquest sentit, també es va crear i es va produir un debat a la Unió Europea, que, com a conseqüència d'aquest debat es va aprovar una directiva comunitària, i després també s'han constituït uns grups de treball, tant consultius com d'operatius, a l'hora d'elaborar certes disposicions, en els quals l'Estat espanyol participa molt activament. I no només participa en aquests fòrums, sinó que, a més, també ha incorporat moltes propostes respecte a les actuacions que s'han de portar a terme, sobre la catalogació i sobre els plans de control i de vigilància.

I en aquest sentit també, com molt bé ha dit la diputada del Grup proponent, s'ha elaborat una comissió, es va crear un grup de treball, a la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball, per tal d'abordar tota la problemàtica de l'amiant, a veure com es transposaven aquestes directives i quina era la normativa que s'aplicava aquí a Espanya. Aquesta Comissió està participada per tots els agents socials, i en aquest sentit nosaltres hem presentat una esmena, per tal que informessin el Parlament de Catalunya sobre aquests treballs, però hem arribat a una transaccional, per tal de crear aquest grup de treball, amb coordinació, evidentment, amb aquesta Comissió Nacional, per tal que es pugui portar a terme un treball conjunt i poder així adoptar les mesures més adients, no?, i que siguin més efectives.

Pel que fa als aspectes laborals i sanitaris, s'han proposat molts punts sobre aquest tema; en uns estarem d'acord, però en uns altres –el 2 i el 3, en concret– nosaltres creiem que la Llei de riscos laborals ja estableix aquesta necessitat que hi hagi un protocol de vigilància sanitària per a la població laboral que està exposada professionalment a l'amiant, i, per tant, considerem que aquest protocol ja està elaborat i no creiem que sigui necessari fer un protocol a part.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Estem d'acord a elaborar un registre de les patologies relacionades amb l'amiant; també creiem que s'han d'actualitzar els registres dels treballadors que estan exposats a l'amiant des de l'any 1970, i també adoptar mesures que afectin els treballadors exposats actualment a l'amiant, entre d'altres, actualitzar també el registre d'empreses amb risc i elaborar una guia tècnica de codis de conducta per millorar la seguretat laboral i de salut de la prevenció dels riscos derivats de l'amiant.

No estem d'acord a establir plans de jubilació anticipada per a treballadors més grans de cinquanta anys. Per part del Ministeri es va elaborar i es va sol·licitar un informe al Consejo Económico y Social, que va informar negativament sobre aquesta possibilitat, tenint en compte que totes les persones que estiguin afectades per aquesta malaltia o per qualsevol altra poden acollir-se al règim general d'incapacitat laboral, ja sigui la transitòria o la incapacitat laboral permanent. En aquest sentit, nosaltres no estàvem d'acord amb aquest punt.

Així mateix, també donàrem recolzament a subministrar tot el suport tècnic, mèdic i jurídic als afectats i als seus familiars. I tampoc creiem que sigui necessari demanar al Govern el reconeixement com a malaltia professional, ja que està dins de les llistes oficials de malalties professionals legalment reconegudes, dins del sistema de la Seguretat Social, que està recollit en el Decret 95/78.

Respecte a les actuacions en l'habitatge, estem d'acord a establir un pla de gestió de retirada de l'amiant als edificis i estructures que en continguin, sempre que sigui necessari. El que no estem d'acord és amb la resta de mesures que s'estan proposant, ja que s'estan portant a terme, també, per una fundació creada en el si de l'habitatge, per part del Govern de l'Estat, i que pensem que està portant a terme una bona actuació.

No creiem que sigui necessari instaurar la prohibició de la comercialització de l'ús de l'amiant l'any 2003, ja que la Directiva comunitària estableix el termini del 2005, i encara que..., tot i que sigui reduir dos anys aquest compliment, hem de tenir en compte les dificultats que hi han en tot el sistema a l'hora de poder adoptar o reduir el termini d'aquestes característiques.

Pel que fa a l'últim punt de la Moció, nosaltres creiem important impulsar les investigacions sobre el risc per a la salut, però creiem que això és prioritari i que s'ha de fer abans de fomentar la utilització d'aquests productes alternatius. És per aquest motiu que també hem arribat a una esmena transaccional per tal que primer s'investigui aquests productes alternatius, que no tinguin efectes negatius per a la salut, i, en tot cas, després, fomentar una alternativa.

I també donarem recolzament que es fomentin les tecnologies alternatives per al tractament i la gestió, i potenciar la recerca de les noves tecnologies mediambientals.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup d'Iniciativa va fer una interpellació, i avui veiem la Moció subsegüent, sobre la salut pública, especialment pel que fa a l'ús de l'amiant. Aquesta Moció hem de dir que respon fidelment al que va ser aquella interpellació, és una moció també molt llarga, de dinou punts, i passarem punt per punt, ràpidament, sinó no ens donarà temps a fer els comentaris pertinents.

En el primer punt nosaltres hem arribat, finalment, a una transaccional per tal de crear un grup de treball sobre l'amiant a Catalunya, que estigui en el si del Consell existent a Catalunya i que actuï en coordinació amb l'Estat. Creiem que aquest és un element positiu i, per tant, doncs, serà bona l'aprovació d'aquesta Moció.

Respecte al punt dos, entenem que cal diferenciar les poblacions de risc professional i de risc comunitari, i dins d'elles, tant les que hi estan exposades actualment com les que ho han estat en el passat. Per a la població laboral actualment exposada professionalment a l'amiant, ja es disposa del preceptiu protocol, així com també per a les que ho van estar en el passat; i, per tant, en aquest sentit creiem que s'està actuant en la línia que es demana. I per a la resta de la població de risc, que seria molt difícil de definir, els estudis indiquen que no seria indicat, doncs; que precisament un programa de vigilància mèdica no faria aportacions positives en aquest sentit.

Respecte al punt tres, l'assistència de les patologies relacionades amb l'exposició a l'amiant està coberta dins d'un sistema sanitari públic i de cobertura universal. Entenem que no és necessari, doncs, que hi hagi un servei específic per tractar aquest tipus de pacients, que tots els serveis de pneumologia existents tenen capacitat per fer aquests tractaments.

Respecte al punt quatre, el que seria el registre de les patologies relacionades amb l'amiant, hi votarem favorablement. I entenem que el Departament de Sanitat té, en aquests moments, un sistema de vigilància epidemiològica, a través de quatre eines diferents, que no mencionaré, però que és amb la qual actua, que segur que cal perfeccionar, que segur que cal millorar per tenir aquest registre i, per tant, ens sembla positiu tirar endavant, també, aquest punt.

Respecte al punt cinquè, doncs, hem arribat finalment a una transaccional.

I respecte al punt sisè, nosaltres no hi votarem favorablement pel mateix que dèiem respecte al punt dos..., respecte a fer un estudi sobre les persones que han estat o estan en contacte amb l'amiant.

Respecte al punt set, nosaltres el veiem positivament, però el darrer subpunt parla d'establir plans de jubilació a les persones, doncs, més grans de cinquanta anys. Entenem que aquesta és una competència estatal i que, per tant, aquest Parlament, encara que s'hi pronunciï, no en traurem massa res de profit.

Respecte al punt vuit, nosaltres hi votarem positivament. I, de fet, hem de dir que el Departament de Treball ja està subministrant informació i suport tècnic, tal com es demana, mèdic i jurídic els afectats; però, de

fet, també hem de dir que la resposta que s'ha tingut, almenys fins ara, és escassa per als afectats, i, per tant, això és així.

Respecte al punt nou, tots sabem que hi ha un reial decret de l'any 78, en el qual s'estableix quines són les patologies que, doncs, poden ser susceptibles de donar la baixa..., però, al punt nou, respecte al punt nou, demana que hi hagi un reconeixement com a malaltia professional de les patologies relacionades amb l'exposició a l'amiant. Deia que el Reial Decret del 78 agafa totes les que fan referència a l'amiant, a excepció, és cert, de la mesotelioma pleural, que en aquests moments, doncs, no està inclosa com a patologia; però, en canvi, a efectes pràctics sí que s'hi considera. I, potser, en un futur, el Govern de l'Estat s'haurà de plantejar la modificació del conjunt d'aquest Reial Decret, perquè, lògicament, des del 78 fins ara, doncs, ha plogut una mica.

Respecte al deu i a l'onze, no hi votarem favorablement.

Respecte al punt dotze, hem fet una esmena i hem arribat a una transaccional per tal d'establir un pla de gestió de la retirada de l'amiant en aquells casos que sigui necessari.

Al punt tretze, nosaltres hi votarem favorablement, però sí que demanaríem que es retirés el primer subpunt, perquè entenem que el sistema d'acreditació que té la Generalitat, doncs, és millor que el que es proposa.

I, finalment, al que serien els punts catorze, quinze i setze, no hi votariem favorablement, perquè estem seguint el que manen les directrius europees, i, per tant, ens sembla que és el que convé.

Respecte al punt disset, nosaltres hi votariem favorablement, si ens accepta l'esmena presentada.

I respecte als punts divuit i dinou, nosaltres també hi votariem favorablement. Entenem que, de fet, el Govern ja està fomentant les tecnologies alternatives per al tractament i la gestió de l'amiant que, malauradament, no totes elles són positives, al contrari. I, a més a més, entenem, respecte al punt dinou, que nosaltres hi votariem a favor si es pogués retirar el que és «fer-ne campanyes d'informació» tal i com aquí se cita.

Per tant, aquest serà el posicionament del Grup de Convergència i Unió.

Gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Per posicionar-se, per Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula –m'ho sembla– el senyor Ernest Benach. (*Remor de veus.*)

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. El nostre Grup Parlamentari donarà suport a aquesta Moció subsegüent a la interpellació. Bàsicament estem davant d'una moció extraordinàriament tècnica. Des del punt de vista tècnic, doncs, nosaltres no hi tenim cap inconvenient. Entenem que les esmenes que s'hi han plantejat en alguns casos enriqueixen el text i, per tant, el nostre Grup hi votarà favorablement.

El president

Moltes gràcies. Per als Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo també vull anunciar que el nostre Grup donarà suport a aquesta Moció subsegüent, bàsicament perquè entenem que el que pretén és aconseguir allò que una mica ve a contradir les sagrades escriptures que és que el treball no és una maledicció.

És a dir, el treball no pot ser mai una maledicció, i l'amiant que és un mineral, malgrat que el coneixem moltes vegades amb fórmules de fibres i component elements que semblen del tèxtil, aquest té una particularitat que l'ha fet, durant molt de temps, quasi com un enemic invisible. Les seves partícules, les seves micropartícules s'han estès en l'aire, no tan sols a les persones que estaven treballant amb aquest producte, sinó en l'entorn ciutadà d'empreses, ubicacions, instal·lacions, serveis, que utilitzaven aquest tema, sigui des del que s'utilitzava en els frens per als cotxes o els automòbils o ja sigui com a protecció per a determinats elements d'escalfor, com es produeix en determinades instal·lacions que utilitzen l'energia d'una manera important.

És, doncs, un element que la societat ha autoritzat de manera reiterada i que ha donat un risc molt important, no tan sols a les persones que treballen, sinó també a les persones que han conviscut amb l'entorn d'aquestes persones, o bé del lloc de treball, o bé, fins i tot, de vegades, s'ha produït contaminacions de persones que eren les encarregades de netejar..., ja sigui amb caràcter públic o privat, de netejar la roba de feina d'aquells que estaven treballant amb l'amiant.

És, doncs, un problema que no es pot defugir; que històricament s'ha comportat i s'ha portat la idea d'anar-lo substituint, i que fins i tot hi ha uns terminis que, en la mesura que es puguin –jo crec que en aquesta direcció va la Moció– avançar-lo vol dir separar les persones d'un risc a emmalaltir, amb una progressió que té un període de latència molt important.

La Moció conté tots aquells elements que són bàsics en la salut pública, que és conèixer, reconèixer, prevenir i protegir la salut pública. Conèixer els riscos, reconèixer-los, perquè un dels grans problemes que moltes vegades apareix és que es confonen aquestes malalties amb altres productes. Hi ha molta gent que fins que no se li ha dit al metge o a qui sigui que venia d'un entorn en el qual hi havia l'amiant, se li ha dit que el seu càncer era perquè fumava; és veritat, era un fumador, però l'origen no es trobava en això. Per tant, no tan sols s'ha de conèixer, sinó que s'ha de reconèixer aquesta situació, s'ha de prevenir al lloc de treball, fora i, fins i tot, quan eliminem aquest producte a la societat, i s'ha de protegir tot un conjunt de ciutadans i de ciutadanes que no tan sols han treballat, sinó que han conviscut amb aquest element que perjudica la salut.

És per això que entenem que el conjunt de mesures, que poden ser tècniques però que tenen una voluntat

clarament política, ens satisfà i nosaltres els donarem suport, a totes elles.

Res més i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, per posicionar-se amb les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Com ja han anunciat les diputades que m'han precedit del Partit Popular i de Convergència i Unió, hem arribat a una esmena transaccional en el punt primer de la Moció, que finalment acorda crear un grup de treball sobre l'amiant dins del Consell Català de Seguretat i Salut en el Treball, amb participació de l'Administració i dels agents socials, en col·laboració amb la Comissió Nacional de Seguretat i Salut en el Treball, amb els mateixos objectius que s'especifiquen en la Moció.

I he de dir que agraeixo l'esforç que s'ha fet per poder arribar a aquest acord perquè entenc que és un acord molt important, i que el fet que existeixi aquest grup de treball que abordi específicament aquestes qüestions, dóna una certa seguretat, una certa confiança que s'abordaran i es farà un seguiment que des del Parlament difícilment podem fer amb la cura que ho farà una comissió com aquesta. (*Remor de veus.*)

Respecte al punt número cinc, hem arribat a una altra transaccional, a partir de l'esmena que ha presentat el Partit Popular, de cara a fer aquest registre de treballadors exposats a l'amiant, iniciant-lo l'any seixanta, i prenent totes les garanties per garantir el dret a la intimitat, i perquè sigui utilitzat des del punt de vista estrictament sanitari.

També el que cal assenyalar és que s'accepta l'esmena número 3 del Partit Popular, que implica treure l'últim punt de l'apartat número 7 de la Moció.

També, per altra banda, hem arribat a una transaccional amb Convergència i Unió respecte al punt número 12. (*Persisteix la remor de veus.*)

Pel que fa referència al punt número 13, agrairia que es pogués incorporar o que es pogués incloure una esmena tècnica que implicaria suprimir el primer punt d'aquest punt tretze, el que diu «acreditar les empreses especialitzades», perquè s'està fent d'una altra manera de la que aquí es proposa; però, en tot cas, ja ens sembla vàlida aquesta acreditació.

I en l'últim punt, on diu: «prendre mesures per garantir la protecció a la salut de la població afectada», que s'hi afegeixi «potencialment» entre «població» i «afectada».

El president

Perdó, aquest últim punt es refereix a quin punt, si us plau?

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Al punt 13, l'últim apartat seria afegir la paraula «potencialment» entre «població» i «afectada».

El president

Entre «població»..., «potencialment».

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

...«potencialment afectada».

El president

Molt bé. D'acord.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Per altra banda, pel que fa referència al punt 15, acceptem l'esmena de Convergència i Unió, i respecte al punt 19 hem arribat a una transaccional, també, amb el Partit Popular, i totes les transaccionals les entrego...

El president

Perdoni una cosa, senyora diputada: al punt número 15 no hi ha cap esmena de Convergència i Unió que hi faci referència; en tot cas, és al punt 17.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Perdó, al punt 17, efectivament, eh?

El president

D'acord. Molt bé.

(*Veus de fons.*)

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Canvia moltíssim, totalment.

El president

Absolutament. Molt bé.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè.

Per tant, el text que es posa a votació és el punt número 1, amb la transaccional ja esmentada; el punt número 5, també amb una transaccional; el punt número 12, amb la transaccional també esmentada; en el 13 es suprimeix el primer apartat, que va d'«acreditar les empreses» fins a «aquesta activitat»; en aquest mateix punt número 13, s'hi afegeix, en l'últim apartat, la paraula «potencialment» entre «població» i «afectada», i s'accepta l'esmena número 3 del Partit Popular, i la número 3, també, de Convergència i Unió. (*Veus de fons.*) I hi ha una esmena transaccional al punt 19. Molt bé.

Hi ha alguna votació separada? (*Pausa.*) No? D'acord. (*La Sra. Nadal i Aymerich demana per parlar.*) Sí? Digui'm, senyora Nadal, si us plau.

La Sra. Nadal i Aymerich

Senyor president, en qualsevol cas, del punt número 7, separadament, el darrer paràgraf.

El president

Al punt número 7, darrer paràgraf. Molt bé.

La Sra. Nadal i Aymerich

Separadament. I la resta de punts, per una banda, serien el 2, el 3, el 6, el 9, el 10, l'11, el 14, el 15 i el 16, en un bloc, senyor president.

El president

Molt bé. *(La Sra. Borràs i Solé demana per parlar.)* Sí, senyora Borràs, alguna votació separada? Senyora Borràs?

La Sra. Borràs i Solé

Clarificar que, si no he entès malament, la senyora Dolors Comas d'Argemir ha retirat l'últim punt de la proposta del número 7, no?

El president

A veure, l'últim punt del número 7 ja estava retirat, eh?, no està, diguem-ne, ja en la Moció que hem debatut avui. És aquest? *(Pausa. El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.)* Esperis un segon, ja li donaré la paraula, senyor Boada... Però, a veure, és a dir, aquí hi ha, per un cantó... Senyora Nadal, demana la votació separada de l'últim epígraf de l'apartat 7, que està retirat, eh? *(Pausa.)* Molt bé. És que quan diu «l'últim»...,

sempre n'hi ha un que és l'últim, eh? Vol dir que ara ja no em demana la votació separada de l'epígraf número 7. Senyora Borràs, d'acord? *(Pausa.)* Molt bé. Senyor Boada...

El Sr. Boada i Masoliver

Perdoni, senyor president, no sé si ha dit que, al punt 5, nosaltres teníem una transaccional amb el Grup Popular.

El president

Sí senyor. Ja està, ja.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies.

El president

Votem, per tant, en un bloc, els punts números 2, 3, 6, 9, 10, 11, 14, 15 i 16.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 62 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació votem la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i catorze minuts.